

கல்கி

**வாந்தவீடு:
யுகங்களைவந்தானா?**

பால் தேவைப்படும் போதெல்லாம், அற்புத
திரவத்தை மிகக்கிடை கொண்டு தயார்
செய்துள்ள, வெகுநெருப்பான நீர் கலந்து,
உங்களின் உடலுக்கு உபயோகிப்பதன்
அருந்து பானமும் உபயோகிக்கலாம். இதன்
மூல உபயோகத்திற்கும், காரணம்
இதனால் அளிப்பது அருள், இதில் அருள்
கொண்டுள்ள கலையும் துன்பமும் உண்டு.

Amulya

Instant Milkmix

பால்-எப்போது தேவையோ அப்போது!

விநாயகம் கரு மிடுபிப்பா
குருகுத கோ-ஆல மிகை மார்க்கெட்டிங் பெடரேஷன் லிமிடெட்
ஆலாநம்-358-001

மடமையைக் கொடுத்துவோம்:

காவலரிடமிருந்து ஒப்பீடுகளைக் காப்பாற்றுகங்கள்!

காவல் நிலையத்திலே லாக் அப் பிஸி வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பெண்மணி இரண்டு காண்டிபீன்களால் பலவந்தமாக அனுபவிக்கப்பட்டார். இது நடந்தது ஹரி யானா மாநிலம், சிவானி என்ற ஊரில். இது தொடர்பாக வழக்குப் பதிவு செய்யப் பட்டி. இரு காண்டிபீன்களுக்கும் பத்து வருடக் கடுங்காவல் தண்டனை விதிக்கப் பட்டது. உச்ச நீதி மன்றத்துக்கு முறையிட் டனர் காண்டிபீன்கள். அங்கு இத் தண்ட னைை ஐந்து வருடக் கடுங்காவலாகக் குறைக்கப்பட்டது. அதற்கு அளிக்கப்பட்ட காரணம், பலவந்தப்படுத்தப்பட்ட பெண் தவறான நடத்தையுடையவள் என்பது!

உச்ச நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு நாடெங்கி லுமுள்ள பெண் உரிமை ஸ்தாபனங்களையும், சமூக நல ஸ்தாபனங்களையும் கிளர்ந் தெழுச் செய்துள்ளது. தீர்ப்பை மறு பரிசீ லனை செய்யும்படி பிரதம நீதிபதிக்கு ஒரு 'கிறந்த' கடிதம் அனுப்பியுள்ளன இந்த ஸ்தாபனங்கள்.

காவலில் உள்ள பெண்களைப் பலவத் தப்படுத்தி யுகரும் போலீஸ்காரருக்குக் குறைந்தபட்சமாகப் பத்து வருடக் கடுங் காவல் என்பது சட்டத்தில் விதிக்கப்பட்ட தண்டனை. தண்டனையைக் குறைக்கச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறதா?

"விசேஷ சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலை என்று காரணம் காட்டி இந்தத் தண்டனையைக் குறைக்கச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது" என்கிறார் முன்னாள் நீதிபதி கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார். "ஆனால் சட்டத்தின் காவலர் களை குற்றம் இழைப்பது என்பது எக் காரணம் கொண்டும் சித்திக் கொள்ள முடியாத விஷயம். அப்படிச் செப்கிரார்கள் எனில் அதற்குத் தண்டனையைக் கடுமை யாக்குவதோடு போலீஸ்காரருக்கு அளிக்கப் படும் கல்வி மற்றும் பவிர்தி முறைகளில் உள்ள குறைபாடுகளையும் கவனித்து நீக்க வேண்டும். காவல் நிலையத்தில் 'லாக் அப் பிஸி' வைக்கப்படும் பெண்கள் ஏதோ ஒரு

விதத்தில் தவறு இழைத்ததாகக் கருதப்படு வதால்தான் எனது செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய தவறான போக்கை விசேஷ காரணமாகக் காட்டி தண்டனையைக் குறைப்பது என்பது சரியல்ல. அவர்களு டைய பலவினமோ, தவறான போக்கோ, காவல் துறையினர் அவர்களிடம் முறை கேடாக நடந்து கொள்வதை நியாயப்படுத் தவே முடியாது. தண்டனை குறைக்கப்பட்ட தற்காக அளிக்கப்பட்ட காரணம் எனது அபிப்பிராயத்தில் ஏற்புடைய காரணமாகத் தோன்றவில்லை."

* இவருக்கான சாதி ரெட்டியார்.

பிரச்சனையைச் சமூக நலத் துறை அமைச்சர் கப்புலக்கமி துக்கிசனின் கவனத் துக்குக் கொண்டு போனோம்.

நமீழ் நாட்டில் தனி என்ற கிராமத்தில் ஒரு பன்னி ஆசிரியை காவல் துறையினரால் சுதப்பிக்கப்பட்ட போது னரே கிராண்டு எழுந்து அப் பெண்ணுக்கு நியாயம் கிடைக் கப் போராடியது. அதைப் போன்ற விழிப் புணர்வு பரவலாக வேண்டும். அப்போது தான் தவறான மனப்போக்கு உடைய சில காவலர்களும் எச்சரிக்கை அடைந்து தங்கள் போக்கை மாற்றிக் கொள்வார்கள்" என் றார். "அந்த முறையில் இந்த வழக்கிலும் பல பொது நலச் சங்கங்கள் கிளர்ந்தெழுந் திருப்பதை வரவேற்க வேண்டும்."

குறிப்பிட்ட இந்த வழக்கில் நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும்?

"இது வேறு ஒரு மாதில அரசு சம்பந்தப் பட்ட பிரச்சனை. ஆனாலும் நாடாளுமன்றத் தில் உள்ள எங்கள் சமூக உறுப்பினர்கள் மூலம் மத்திய அரசின் கவனத்துக்கு இப் பிரச்சனையைக் கொண்டு வர முடியும்" என்று அமைச்சர் உதயி பொது சிறிது நம்பிக்கை பிறந்தது.

- சிதா ரவி.

படம்: வேலகா

* கப்புலக்கமி துக்கிசனின்

எச்சரிக்கை!

எச்சரிக்கை!

நிரத்தரமான வேலையிலுள்ளவர்களுக்கு ஆர்வமும், திட்டமிட்டுச் செயல்படும் தொலைதோக்கும் இருந்தால் 'சொந்த வீடு' என்விற கனவு நிச்சயம் தனவாக முடியும். அதற்கான கடன் பெற வசதிகள் திறையவே உள்ளன. ஆனால், இத்தகைய கடன்களைப் பெறும் தருதியுள்ளவர்கள் வீடு கட்ட முயற்சி செய்யும் போது எத்தனையோ கிக்கல்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியவரும், அக்கிக்கல்களை விவரித்து நிலைமை சீராக என்ன வழி என்று கூறுவொர் கட்டடக் கலை நிபுணரும் வீடு கட்டப் பல வழிகாட்டி நூல்கள் எழுதியவருமான சி. எச். கோபிதாதரால்.

தீவர்ப்புற நில உச்சவரம்புச் சட்டம் 1976, வீட்டு வசதிப் பிரச்சனையைக் குறைக்கும் நோக்கத்துடன் இயற்றப்பட்டதே. இச் சட்டப்படி 500 ஏதர மீட்டருக்கும் அதிக

மான நிலப்பரப்பு வைத்துள்ளோர் உரிய அரசாங்க அதிகாரி ின் முன்-அனுமதி வின்றி அந்த நிலத்தை விற்கக் கூடாது. அவ்வாறு விற்பால் அந்த விற்பனை செல்லுபடியாகாது. எனவே வீட்டு மனை வாங்கு வொர், வாங்கப்படும் நிலம், உச்சவரம்புச் சட்டத்துக்குட்படாதுதான் என்று முன் கூட்டியே உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆனால், விவசாய நிலங்கள் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்துக்குட்பட்டவையல்ல என்பதால் புறநகர்ப் பகுதிகளில் பலர் தங்கள் நிலங்களை விவசாய நிலங்கள் எனக் காட்டி, கூறு போட்டு, வீடு கட்ட விரும்பு வொருக்கு விற்பு வருகின்றனர். இத்தகைய நிலத்தை வாங்கினால் அதில் வீடு கட்ட அனுமதி கிடைக்காது.

விவசாய நிலங்களில் வீடு கட்டக் கூடாது என்று அரசாங்கம் பொது விதி விதித்திருக்கையில், எம்.எம்.டி.ஏ. அபித விவசாய நிலங்களுள் விவவற்றைத் தனது அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் வீட்டு மனை உபயோகத்துக்

கென ஒதுக்கியுள்ளது.

மேலும், சில இடங்களில், மனை பிரிக்கும் உரிமங்களை எம்.எம்.டி.ஏ. அந்தந்த வட்டார ஆட்சியகங்களுக்குக் கொடுத்து விட்டது. ஆக மனை பிரிப்பது ஒரே சீரான அதிகாரத்துக்கும் சட்டத்துக்கும் உட்பட்ட நிலைய. இதனால் பொது மக்கள் குழம்பிப் போகவும், இடைத் தரகர்கள் அவர்களைச் சுலபத்தில் ஏமாற்றவும் இடமிருக்கிறது.

சென்னை நகர மனைகளில் வீடு கட்டும் அனுமதியைச் சென்னை மாநகராட்சியில் பெறுவது போல் மாநகராட்சி எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள மனைகளில் கட்டடம் கட்ட, வட்டார ஆட்சியகங்களில் அனுமதி பெற வேண்டும். ஆனால் இந்த நிலங்களை மனை பிரிக்கும் உரிமங்களை எம்.எம்.டி.ஏ. வழங்க வேண்டும். ஆக, பொது மக்களுக்கு அலைச்சல் அதிகமாவதுடன் வீட்டு மனை அல்லாத இடங்களில் கூட வட்டார ஆட்சியகங்கள் வீடு கட்ட அனுமதி கொடுக்கும் அபாயம் இருக்கிறது.

வீட்டு மனைகள் கூறு போடப்படும் போது, பல விதிகள் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். குடியிருப்புக் கட்டடம் கட்ட, ஒரு மனை குறைந்தபட்சம் இவ்வளவு அகலம் இருக்க வேண்டும். இரு மனை வரிசைகளுக்கிடையே சாலை குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு அகலம் இருக்க வேண்டும்; இவ்வளவு மனைகளுக்கு இவ்வளவு சாலைகள் இருக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட அளவு நிலம் பொது உபயோகத்துக்கு விடப்பட வேண்டும் என்று எம்.எம்.டி.ஏ. சில கட்டுப்பாடுகள் விதித்துள்ளது. இந்த விதிகளைக் கடைப்பிடித்து மனை பிரிக்கப்படா விட்டால் அக் குடியிருப்புப் பகுதியில் வீடு கட்ட அனுமதி மறுக்கவும், குடிநீர், சாலை

கள், வழிவழி அகற்றல் போன்ற வசதிகளை மறுக்கவும் அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறது. எனவே இடைத் தரகர்களின் கவாச்சிகரமான விளம்பரங்களில் மயங்கி, அவசரப்பட்டுப் புறநகர்ப் பகுதிகளில் மனை வாங்கி விடக் கூடாது. எம்.எம்.டி.ஏ.யில் விசாரித்து, நாங்கள் வாங்க இருக்கும் மனை அங்கீகாரம் பெற்றதுதானா என்று உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

எல்லா விதிகளையும் கடைப்பிடித்து நியாயமான முறையில் பிரிக்கப்பட்ட மனையை நியாயமான முறையில் வாங்கி, வீடு கட்டுவது என்பது அனேகமாக இயலாத காரியமாகவே இருந்து வருகிறது. பெரும்பாலோர் ஏதேனும் ஒரு விதியை மீறித்தான் வீடு கட்டுகின்றனர். எனவே வீட்டு மனை தொடர்பான சட்டங்கள் சீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதோடு, மனை பிரித்து 1st-let செய்து விற்கும் பொறுப்பை அரசாங்கமே முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொண்டால் ஒரே சீரான வகையில் மனைகள் பிரிக்கப்படும் என்பதோடு இடைத் தரகர்களுக்கு இடமின்றிப் போகும்; நிலத்துக்கு நியாயமான விலையும் நிர்ணயமாகும்.

இந்தத் துன்பமே வேண்டாம்; யார் புறநகர்ப் பகுதியிலிருந்து தினமும் நகரத்துக்கு வந்து போவது; வீடு சினிமாவில் வருவது போல் யார் அடிக்கடி சென்று கட்டட வேலையை மேற்பார்வையிடுவது; தோட்டம் தூவு இல்லாவிட்டால் என்ன; 800 - 900 சதுர அடையில் ஒரு நினை பிளோட் நகரத்தின் மையத்தில் இருந்தால் போதுமே, என்ற எண்ணத்துடன் பிளோட் வாங்க முயல்வோருக்கு உள்ள பிரச்சனைகளைப் பாருங்கள்:

பிளோட்டுகளுக்கு ஏகப்பட்ட கிராக்கி

விருப்பதால் முன்பணம் செலுத்தி advance booking செய்து கொள்ள வேண்டும். பல ஆவிரக்கங்களில் முன்பணம் கொடுத்தாலும் உரிம கால கெடுவுக்கும் சீபிஎன் டீட்டைக் கட்டித் தராமல் பல சர்க்கு போக்குகளைச் சொல்கிறார்கள் சியல் எஸ்டேட்ட்காரர்கள். இதனால் கடன் வாங்கி முன்பணம் செலுத்தியுள்ளவர்கள் ஏகமுக லட்டி செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

போதாக்குறைக்கு இவர்கள் தரமான பொருட்களை உபயோகித்துத்தான் கட்டுகிறார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதம் இல்லை.

சீபிஎன் டீட்டின் பரப்பளவு 900 சதுரடி என்று இவர்கள் விளம்பரப்படுத்துவார்கள். கண்ணளவில் 600-700 சதுர அடிகள் இருக்கும். பாக்கி இடத்திற்கு மாடிப்படி, தடை, பாளையோன்ற பொது இடங்கள், சன்ஷைடை ஒட்டி ஒற்றைக்கல் கவரெழுப்பிக் கட்டப்பட்ட அலமாரி என்று சொத்து, கட்டி, கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள்.

சென்னை மாண்புமிகு உறுப்பினர்

ஒரு மனைவின் பன்மாடிக் குடியிருப்புக் கட்டுப்பவர் மனை அளவைப் பொருத்தே கட்டடத்தில் மொத்த வசியிட அளவை அளமக்க வேண்டும். பம்பாயில் இந்த விதிகாசாரம் 1:1.33 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னையிலோ 1:2.5 வரை அனுமதிக்கப்படுகிறது. இதனால் சிறிய நிலப்பரப்பில் நிறைய குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. இத்தனைக்கும் பம்பாயைக் காட்டிலும் சென்னையில் குடிநீர், வடிகுழி அகற் றல் வசதிகள் குறைவுதான்.

போதாக்குறைக்கு, முதலில் 'பிளானிங் வெற்றிடமாக்க காண்பித்த நிலத்தில் சிற்பாடு கட்டடம் கட்டி விடுகிறார் சியல் எஸ்டேட்ட்காரர். 'கார் பார்க்' என்றும் மொட்டை மாடி என்றும் திட்ட வரைவில் காண்பிக்கப்பட்ட இடங்களைக் குடியிருப்பு களாக்கி விற்று விடுகிறார் அவ்வது வாடகைக்கு விடுகிறார்.

சில சியல் எஸ்டேட்ட்காரர்கள் தியாவமாகவும், தூண்மரங்களும் தடுத்து கொண்டாலும் பெரும்பாலோர் மெற்கண்ட வகைகளில் மக்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள். சீபிஎன் டீட்டையும் பொது மக்கள் இவர்களை ஏன் தட்டிக் கேட்கக் கூடாது என்பார்கள். ஆனால் சட்டத்தினை குத்து தப்ப மிக சாமர்த்தியமாக ஓர் ஒப்பந்தத்தை வரை

மத்திய அரசு புதிய சட்டம் கொண்டு வரப் போகும் ஒரு புதிய விட்டு வசதிக் கொள்கையை உருவாக்கி வருகிறது. இக் கொள்கை ராஜ்ய சபையில் ஏற்கப்படும். விருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் இக் கொள்கை ஏதா எவியோரின் விட்டு வசதிப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் தன்மை விட்டு வசதிகளையும் குறைத்துவிடக் கூடிய அபாயம் இருக்கிறது என்று கூறி, 'நேஷனல் கவுன்சில் ஸ்பார் டிபயூசிக் டைரக்டர்' என்ற அமைப்பு அதனை எதிர்த்துக் கட்டுரல் எழுப்பி வருகிறது.

கிறார் சியல் எஸ்டேட்ட்காரர். சீபிஎன் டீட்டிலும் நிலத்தை விற்றவர் - அந்நிலத்தை வாங்குபவர் - அ: சீபிஎன் டீட்டைக் கட்டிக் தரும் சியல் எஸ்டேட்ட் கான்ட்ராக்டர் - இ: இந்த முழுமுனை ஒப்பந்தத்தில் வெறும் கான்ட்ராக்டர்கள் மட்டுமே சியல் எஸ்டேட்ட்காரர் இடம் பெறுவதால் அவர் எந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டாம்!

இந்த அநியாயத்துக்குத் தீர்வு என்ன? இத்தியாவின் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள கைப் போன்ற Apartment Act, த மி து க த் திலும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இதன்படி ஒரு சியல் எஸ்டேட்ட்காரர் தாம் கட்டும் ஒய்வொரு பன்மாடி குடியிருப்புப் பகுதிக்கும் தனித் தனியாகக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது ஒரிடத்தில் பணம் வாங்கி வேறு காரியத்துக்கு அதைப் பயன்படுத்த முடியாது. கட்டடப் பணிகள் அல்லப்போது அரசாங்கத்தால் பரிசோதனைக்குப்படுத்தப்படும். கட்டடத்தில் தரம், ஒரு 'சார்பற்ற பொறியியல் வல்லுனரால் பரிசோதித்து அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலக் கெடுவுக்குள் கட்டடத்தைக் கட்டிமுடித்தே ஆக வேண்டும் திட்டத்தில் காட்டப்படாத கட்டட அமைப்புகளும் பகுதிக்கும் சியல் எஸ்டேட்ட்காரர் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

இத்தனை சட்டம் கொண்டு வரப்படால் பிரிவுக்கமாகக் கலப்புப் பணம் கேட்கும் பல சியல் எஸ்டேட்ட் முதலாளிகளின் கொட்டம் அடங்கும். அதோடு டவுன் பிளானிங் ஆக்ட் என்ற சட்டத்தின் 113-ஆவது பிரிவின் கீழ் கட்டடம் எழுப்பும் ஒருவர் அநேகமாக எல்லா விதிகளை இஞ்சிதும் விவக்கு பெறும் வாய்ப்பு இப்போது இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை ஏழ்நிலுத்தி, விதிவிலக்கு அளிக்கும் அதிகாரத்தை, மக்கள் பிரதிநிதிகளும் அடங்கிய ஒரு சார்பற்ற குழுவிடம் ஒப்படைத்தால் பொது மக்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

அட்டையில்: நெய்நீர், ஸ்ரீதர்

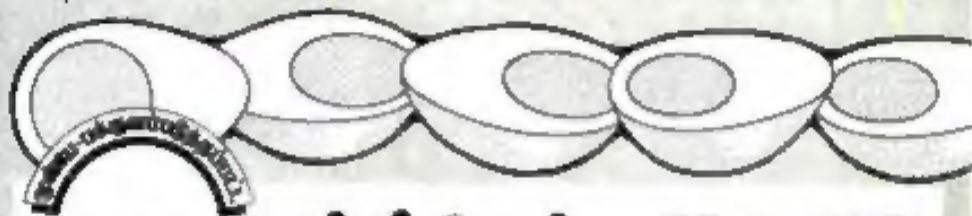
மேல்கண்ட வண்ணப்படம்

புகைப்படங்கள்: கே. வி. ஆனந்த்

சித்திரம்: நடனம்

உங்கள் குழந்தைக்கு ஊட்டுங்கள் முன்பின் புரதச் சத்துட்பத்தை!

::பாரெக்ஸ்-எக்

6 மாதம் முதல்

புதிய பாரெக்ஸ் எக் — இது, உங்கள் குழந்தைவின் முழு நிறைவான வளர்ச்சிக்குத் தேவையான புரதச் சத்தைக் கொண்டுள்ளது. இது, நன்றாக முன்பு பக்குவப் படுத்தப்பட்டது. ஆகவே இது, குழந்தைவின் மென்மையான வயிற்றில் ஜீரண சக்திக்கு ஏற்றதாகும்.

பாரெக்ஸ்-கலையுடன் வளரும் வழி

நல்ல பாரெக்ஸ் வகைகள் வழி: 1. பால் சேர்த்த பாரெக்ஸ் சீரில் 2. பாரெக்ஸ்-செவ் 3. பாரெக்ஸ்-எக்

சொந்த வீடு:
பகல் கனவுதானா?

வீடு கட்ட உருவகிறார்கள்!

சொந்த வீடு என்ற இலக்கை அடைதல் உதவுவதற்கு அரசாங்க, தனியார் நிறுவனங்கள் இப்போது பொது மக்களுக்குப் பல திட்டங்கள் மூலம் உதவி வருகின்றன. அவற்றுள் சிலவற்றைக் கருக்கமாகத் தகுதி ரோம்:

தனி நபர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ள நிதிபுரத்தில் செய்யும் நிறுவனம் ஹெச்.டி. எஃப்.சி. என்று அழைக்கப்படும் நெருங்கிய டெவலப்மெண்ட் ஸ்பைனாய்ஸ் கார்ப்பரேஷன். இத்தியாவெங்கும் கிளைகள் கொண்ட இதன் சென்னை அலுவலக மேலாளரான திரு. தரசிம்மன், ஹெச்.டி. எஃப்.சி.யின் திட்டங்கள் பற்றி வினாக்கு வினா:

“திலம் வாங்கி, வீடு கட்டிக் கொள்ளவோ, கட்டிய வீட்டை வாங்கவோ, அல்லது இப்போது பாஷனாகி வரும் ஸ்பினாட்டுகளை வாங்கவோ எங்கனிடம் கட்டினாலும் பெறலாம். தனி நபர்கள் ஒவ்வொருவர் சேர்த்து, கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்து, வீடு கட்டிக் கொண்டாலும், கட்டினாலும் உண்டு.”

“ஒருவர் எவ்வளவு தொகையைக் கடனாக

கூடு பெற முடியும்?”

“வழாயிரம் ரூபாயிலிருந்து, இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் வரை அவரவரது திரும்பிச் செலுத்தும் திறனுக்கேற்பக் கடன் தரப்படும். வீடு அல்லது ஸ்பினாட்டின் மொத்த மதிப்பில் (திரைத்தின் மதிப்பு உட்பட) எழுபது சதம் வரை கடன் பெறலாம். கடன் பெற விண்ணப்பிக்கும் போது விண்ணப்பத்துடன் தேவையான பிற தஸ்தாவேற்களைவும் இணைக்க வேண்டும். விண்ணப்பப் பரிசீலனைக்கு, ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எட்டு ரூபாய் வீதம் கட்டணம் உண்டு. வட்டி வீதிதம் பன்சிரண்டரையிலிருந்து பதினான்கரை சதம் வரை கடன் தொகைக் கேற்ப வேறுபடும். கடன் தொகையைத் திரும்பச் செலுத்தும் காலம் ஐந்திலிருந்து இருபது ஆண்டுகள் வரை வேறுபடுகிறது. கடனின் பேரில் வீடு வாங்கப்படுவதால்

விட்டின் முதல் உரிமை தெரிச்சு. எஃப்.சி. ஹாபிசேரும். இவை தவிர, ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை தெரிச்சு. எஃப்.சி.யில் பணத் தைச் செமித்து விட்டு, பின்னர் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் பெறும் சிறப்புத் திட்டமும் உள்ளது.

எஃப்.சி.சி. நிறுவனம் சொன்னை, பம்பாய் போன்ற பெரு நகரங்களில் ஸிண்டிகேட் வங்கியைத் திறக்கத் திட்டம் ஒன்றை 'பிமா நிவாஸ் போதுனா' என்கிற பெயரில் அறிவிக்கப்படுகிறது. எஃப்.சி.சி. உயர் அதிகாரி நடராஜன் சொன்னார்:

"இத் திட்டத்தின் கீழ் அதிகபட்சமாக இரண்டரை லட்சம் வரை கடன் பெற முடியும். இத் திட்டத்தின் கீழ்ப்பு அம்சம் என்ன வென்றால், கடன் பெறுபவர், தாம் பெறும் கடன் தொகைக்கு சட்டான எஃப்.சி.சி. பாஸி சிஸ்டம் எடுத்துக் கொண்டு, அதற்குரிய பிரிபந்தையும், கடனுக்குண்டான வட்டியை

யும் கட்டினால் போதுமானது. பாஸிசி முதிர்ச்சியடையும் போது போனஸ் மட்டும் கிடைக்கும். பாஸிசிக்கான பிரிபந்தம் கட்டு வதால், அரசு தொகையைக் கட்ட வேண்டியதில்லை!"

தீர்ப்போது, தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் பெரிய அளவில், பொது மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குக் கட்டுவதில் செயல்படுதல் என்றாலும் இந்த நிலைமை கிறையில் மாறப் போகிறது! ஆம்! தேசிய வீட்டு வசதி வங்கி என்கிற நிறுவனம் கருவாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த தேசிய வங்கியின் நோக்கம், வங்கிகளைப் பெருமளவில் வீட்டு வசதிக் கடன் உள் தரச் செய்து, அவ் வங்கிகளுக்கு மறு நிதிவசதி (Re-financing) செய்வதுதான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

— எஸ். சந்திரமெனன்.

அரசின் கொள்கைகள் அனுசரணமாக இவ்வாறு!

வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்படும் குடியிருப்புகள் தரத்தில் சிறந்தவைவாக இல்லை என்ற குறை நீண்ட நாட்களாகவே இருந்து வருகிறது. அதனால் தனிவார் கட்டித் தரும் குடியிருப்புக்களுக்குக் கிராக்கி அதிகமாகிறது. இப்போது பொது மக்களுக்குத் தனிவார் ஸிண்டிகேட்டிலும் ஏக அதிகுப்பி. 'கட்டடம் தரமாக இல்லை; ஏமாற்று அதிகம்; சட்ட பிரிக்கல் ஏராளம்' என்று பலர் கூறும் பொது மக்களுக்குப் பதில் கூறுகிறார் அத்துறையில் தெருநாட்களாக இருபட்டுள்ள ஒருவர்:

"ஸிண்டிகேட்டும் நிறுவனங்கள் எல்லாம் மிக யோக்கியமானவை என்று கூறி விட முடியாது. ஆனால் யோக்கியமாக இருக்க நிறைப்பவர்கள்கூட அவ்வாறு நடந்து கொண்டால் லாபத்தைக் காண முடியாத அளவுக்குச் சட்ட திட்டங்கள் தெருக்கு கின்றன. பொது மக்களுக்கும் போதுமான

அளவு விநியோகம் இல்லை. அரசாங்கம் மட்டும் மனம் வைத்தால் மிக எளிதாக இந்த நிலைமையைச் சீர்த் செய்ய முடியும். உதாரணமாக, பல நாடுகளில் கால்விரித் தலைவ நவாரிக்கத் தனிவாக உரிமை பெற வேண்டும். அவ்வுரிமை இல்லாதோர்க்கு உதவியோடு பொது முடியாது. நம் நாட்டில் அந்த

கைய கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லாததால் யார் வேண்டுமானாலும், பொதுமான அனுபவமோ பறித்தியோ இன்றியே கட்டடத் துறையில் இறங்கி விடுகிறார்கள். பொது மக்களுக்கும் கட்டடக் கலை நுணுக்கங்கள் தெரியாததால் அவர்களால் முன்கூட்டியே தவறுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை.

"பொது மக்களுக்கு, சீபிளரட் கட்டுவது தொடர்பான விதிகளைப் பற்றி அரசாங்கம் எளிமையாகவும், விரிவாகவும் எடுத்துச் சொல்லலாம். சீபிளரட் கட்டும் நிறுவன அலுவலகங்களில் அவ்விதிகளையும் வரைபடங்களையும் அச்சிட்டு, கண்டிப்பாக, பொது மக்கள் பார்வைக்கு வைக்க வேண்டும் என்று விதி செய்யலாம். (சீபாக்கரி சட்டங்களைத் தொழிற்சாலைகளில் அச்சிட்டுப் பார்வைக்கு வைத்துள்ளது போல்).

"கட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் வீடு கட்டுவதை ஊக்கப்படுத்தி வளர்க்கலாம். இவ்வாறு செய்தால் வங்கிகளிடமிருந்து சங்கங்கள் நோடியாகக் கட்டணத்தைப் பெற முடியும்; கட்டடச் செலவு கணிசமாகக் குறைவாகி நோடு சங்க உறுப்பினர்கள் மாறி மாறிக் கட்டுமானப் பணிகளை மேற்பார்வையிடலாம்.

"அரக நிலங்களைக் குறைந்த விலைக்குத் தந்து கட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டுவதையும் ஊக்குவித்தால் ஏழை எளியோருக்குக் குறைந்த விலையில் நரமான வீடுகள் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

"ஆனால், அரசாங்கம் இத்தகைய உபயோகமான காரியங்களைச் செய்யாமல் தேவையற்ற கட்டுப்பாடுகளைத்தான் அதிகரித்துள்ளது. வீட்டு வசதி என்பது அடிப்படத்தேவை. அரசாங்கக் கொள்கைப் படி முன்னுரிமை பெற்ற துறை. ஆனால் வங்கிகளைப் பொறுத்தவரை அந்த முன்னுரிமை இத்துறைக்குக் கிடையாது என்பதால்

எங்களைப் போன்ற சீபிளரட் கட்டும் கம்பெனிகளுக்கு வங்கிக் கடன் கிடைக்காது. மூப்பது சதவிகிதத்துக்கும் மேல் வட்டி தந்து கடன் வாங்க வேண்டும்.

"நில உச்சவரம்புச் சட்டம் காரணமாக மனைகள் எட்டு - ஒன்பது வட்டம் வரை விலை ஏறிவிட்டன. கட்டடம் கட்டத் தேவையான பொருட்கள் அதியாயமாக விலை ஏறுகின்றன. இரவோடு இரவாக ஒரு 'லோடு' செங்கல் விலை 1300 ரூபாயிலிருந்து 2300 ரூபாயாக ஏறிவிட்டது.

"எம். எம். டி. ஏ. வுக்கு நாங்கள் ரொக்கமாக ஒரு தொகையை முன்கூட்டியே செக் யூரிடி டெபாஸிட் ஆகச் செலுத்த வேண்டும். பிளான் சங்கங்கள், மின் இணைப்பு, தண்ணீர், என்று ஒவ்வொரு வசதிக்கும் அளவற்று, 'சம்நிப' அழுதுதான் பெற வேண்டும்.

"நிலமதிப்பில் 14 சதவிகிதமாக இருந்த பத்திரக் கட்டணம் (stamp duty) இப்போது நிலம் + கட்டட அளவீட்டில் 14 சதவிகிதமாக உயர்த்துவதே.

"மரபுவியில் கட்டட மதிப்பினைப் பொறுத்துத்தான் stamp duty - ஐ நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஒரு வட்ட ரூபாய் வரை பெறுமானமுள்ள கட்டடங்களுக்கு நூறு ரூபாய்தான் stamp duty + ஒரு சதவிகிதம் பதிவுக் கட்டணம். கிராம அடிகரிக்க அதிகரிக்க stamp duty அதிகமாகும்.

"எங்களை இங்குமங்குமாகப் பந்தாடி அளவரசிச் செய்யாமல், single window clearance ஆக ஒரே இடத்தில் ஒரு கையெழுத்துப் பெறுவதன் மூலம் வீடு கட்ட அனுமதி மட்டுமின்றி, மின் இணைப்பு, குடிநீர் வசதி போன்ற அளவற்றதையும் பெற முடிந்தால் எங்களுக்குக் கலப்பமாக இருப்பதோடு பொது மக்களுக்கும் செலவு குன்றும்.

அடுத்த இதழில்...

**பாக்கிராஜ்
பேட்டி:**

**புதுக் கட்டு
சாதிக்கப்**

போப்பை என்ன?

**+ இடைத்தேர்தல்
— தேரடி ரிப்போர்ட்**

தாயின் அரவணைப்புக்கு நடான
சிறந்த ஜீரண டானிக்

சிறந்த
மூலிகைகளைக்
கொண்டு
குழந்தைகளுக்காகத்
தயாரிக்கப்பட்ட
ஜீரண டானிக்.
பாதுகாப்பானது.

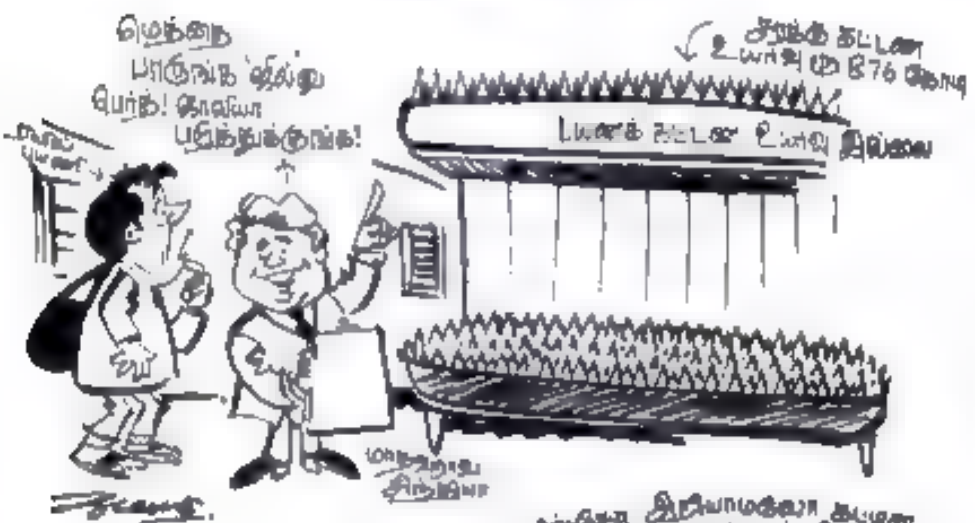
[illegible]

ஆல்கதறால், போதந்
பொருட்கள்,
சோடியம் டை-கார்பனேட்
கலப்பு இல்லாதது.

‘விஜய்’, மருத்துவக் கல்லூரி கார்டு, தஞ்சாவூர் - 513 027, தமிழ்நாடு.
தொலைபேசி எண் : 32026/2325 டெலக்ஸ் : 9469-105 APPALIN

மருத்துக் கடைகளிலும், தொலைநிலை ஸ்டோர்களிலும் கிடைக்கும்.

ஆவஸ்டன் எதிர்பார்க்கிறேன்

Mrs. BHANDARKAR

நேற்றுதான் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் கிட் கொடுத்தது வெட்டி வந்தது. இந்த வெட்டி கொடுத்த பக்கத்தை அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று எழுதி விடுக்கா.

மகனையும் பேரப்பசங்கனையும் ரொம்ப தான் கழிச்சு பார்த்துப் போனோம்னு ரொம்ப சத்தோஷமா இருந்தாலும் பேரப்பசங்க என்னை படுத்திப் பாட்டை திணைச்சா எனக்கு பயமா இருக்கு.

ஆறு வருஷத்துக்கு முன்னாலே அவங்க அமெரிக்காவில் செட்டியும் ஆனதாலே பசங்களுக்கு தாய்மொழி கம்பீட்டா மறந்தே போயிருச்சு. அவங்க எதுக் கெடுத்தாலும் இங்கிலிஷிலே கேட்டு என்னை தொயிலிப்படுத்துவாங்க.

நானும் S.S.L.C. வரை படிச்சிருக்கிறேன். இந்த பொடிப்பசங்களுக்கு சமமா என்னால இங்கிலிஷிலே பேச முடியலை. அவங்க கேக்கற கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல முடியாம திட்டாடிப் போயிருவேன்.

போன வருஷம் வெகேஷன் முடிஞ்சு அவங்க ஊருக்குபோன உடனேயே என்னுடைய இங்கிலிஷ் தாவட்துறை இப்போது பண்ணிக்கிட்டு அவங்க ஊரே தயாரா இங்கிலிஷிலே பேசுனா தீர்மானிச்ச திறைப் புத்தகங்களை வாங்கிப்படிச்சேன். ஆனா, தான், எதிர்பார்த்த முன்னேற்றம் கிடைக்கலை. அப்போதான் மெட்ரூல்ல இருக்கற விவேகானந்தா கல்வி நிலையத்தைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு அவங்க நடத்தற “விவேகானந்தா இங்கிலிஷ்” கோர்ஸிலே சேர்த்தேன். அவங்க அனுப்பற பாடங்களை விட்டே இருத்தபடியே படிச்சு அவங்க சொன்ன மாதிரி ப்ராக்டிஸி பண்ணி பார்த்தேன். எனக்கே இப்ப ஒரு மெய்யை காண்பிடணும் ஏற்பட்டிருக்கு பயப்படாம இங்கிலிஷிலே பேச முடியும்படி தம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கு.

இந்த முறை என் பேரப்பசங்களுக்கும் கொஞ்சம் சீக்கிரமா வர மாட்டார்களென்று ரொம்ப ஆவஸ்டன் எதிர்பார்த்துக்கிட்டிருக்கேன்.

ஆங்கிலத்தில் பேச விரும்பும் அனைவருக்கும் மிகச்சிறந்த முறையில் தபால் மூலம் விவேகானந்தா கல்வி நிலையத்தினால் பயிற்சியளிக்கிறார்கள்.

“நேர்காணம் பதிலிக்கும் உண்டு” பெண்களுக்கு தனி வகுப்புகள் நடத்தப் படுகிறது.

இப்பவிற்பலில் சேர்த்து பயன் பெற விரும்புலோர் தீர்க்கண்ட முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

விவேகானந்தா

கலனி நிலையம்

P.B. No. 4986

9, மேட்லி ரோடு, தி.நகர்,

சென்னை-600 017

கீவியரசன் விருது பெறும் இசையரசி

பேசுபால் என்றாலே 'விஷ வாயு' விபத்தும் அதன் பயங்கர விளைவுகளும் நினைவு வருகின்றன. ஆனால் நவீன விஞ்ஞானத்தை அடாக்கிரஸ்தவராகக் கையாண்டதன் விளைவால் மத்தியப் பிரதேசத்தில் பழம் பெருமைகளை அழித்து விட முடியாதல்லவா? ஆம், காளிதாசனாக வணங்கப் பெற்று அவன் நாவில் அழுத மலமான கவி கரக்கச் செய்த வித்தா ரூபினியான காளிதாசனனின் மொழியை மத்தியப் பிரதேசத்தில் உருஜினியிலிருந்து இருக்கிறது. விசுரமாதிர்த்தனும் அவன் மத்தியபாலிய பட்டியும் அற்புத சாஸனங்கள் செய்து அரசாண்ட பூமி. நவரத்தனங்கள் என்று புறப்பட்ட மகா கவிக்க வாய்த்த இடம். பாரத நாட்டின் மலமான விளக்கி வட்டங்களும் தெற்குமையும் இன்னக்கும் மாதிரியும்.

சில ஆண்டுகளாக இந்த இணைப்பை இன்னொரு விதத்திலும் திருப்பித் தருகிறது மத்தியப் பிரதேசம். இந்தியாவெங்கிலும் உள்ள கலைஞர்களைப் பேணி உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளித்துக் கலை வளர்ச்சிக்கு உதவி வருகிறது. இதற்காகவேண்டுமே அமைக்கப்பட்டது பாரத பவன் என்ற பண்பாட்டு திருவனம். இது போபாலில் இயங்கி வருகிறது. ஆண்டுதோறும் சாகுதீய சந்திரம், ரிசாபிவக் கலைகள், நாட்டியக் கலை, ஒலியம், கவிதை புனைதல் இவற்றில் தலைவிரித்தலர்களைத் தேசிய, மாநில அளவுகளில் தேர்த்தெடுத்துக் கொள்வதில் வருகிறது பாரத பவனம். பாரத நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களிலுமுள்ள அறிஞர்கள் ஒன்று கூடி விவாதித்துப் பரிந்துரை செய்யும் கலைஞர்களுக்குக் 'காளிதாசு ஸம்மான்' என்ற விருதும் ஒரு ஸ்டீம் ரூபாயும் வழங்குகிறது. ஏற்கெனவே தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்மருடி, கும்மேரி தேவி ஆகியவரும் இந்தப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளனர். இந்த ஆண்டு எம்.எஸ். இந்தப் பரிசைப் பெற்றார்.

எம்.எஸ்.ஸ்டீம் ஒய்ஸ்வி நாட்டியக் கலைஞரும் குருகுமான தேவ சரண் மகாபாத்ராலும், ஒலியக் கலைஞர் கதவப் மேத்தாலும் இவ்வாண்டு 'காளிதாசு சம்மான்' பெற்றனர்.

பரிசளிப்பு விழா அண்மையில் போபாலில் நடைபெற்றது. என்ன ஆகான குழிதலை? நீல நிற ஈர். அந்நி நீதும் நீர்ப் பறவைகள். தூரத்தில் தெரியும் நகரம்.

தூய்விவமான காலம். சிவசுந்தரம் என்பதிறத்த வெளி அருங்கு. விழாவில் மெய்ப்பாடுபெய் பெய்சிவிருத்துக் கொண்டு இருந்தது! அரங்கத்தில் பரிசு பெறும் கலைஞர்களுக்கும் முக்கியஸ்தர்களும் அமருவதற்காகப் போட்டிருந்த தூர்காலிகள் கூடக் கலைவழிதான் விளங்கின. விழாவுக்கு வருகை தந்தவர்கள் கூட்கார தூர்காலிகள் விடை யாது. சித்திர விசித்திரமான நிறங்களில் நின்றார்கள். மீது தான் அமர வேண்டும். சாயவே. தூய்விவழியிலே முடியாது. திரித்துதான் உர்த்திருக்க வேண்டும். நல்ல ஏற்பாடு. பத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றாக வரவித்துக் கொடுப்பதற்குள் இருள் குழிவிட்டது. தூரத்தில் தெரியும் விளக்குகளும், ஓரீயில் அவை பிரதிபலிப்பதும், தீர்ப் பறவை ஒன்றின் குரலும் அண்மியான குழிதலையும் சேர்ந்து கலைவகக் காட்சி போல் இருந்தது.

விழாவில் ஒலியக் கலைஞர் கதவப் மேத்தாவின் ஒலியக் கண்காட்சிக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அடுத்த தான் மேத சரண்மகாபாத்ராவின் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அதற்கு மதுரான் எம்.எஸ். விடம் இன்னும் பத்திரத் முதல் ராமெக் வரன் வரை பாரத நாட்டில் எங்கு சென்றாலும் எம்எஸ்கின் குரலைக் கேட்கிறோம். அண்மைய இனம் பாரத நாட்டின் எல்லாப் பிரதேச மொழிகளிலும் பத்தி பரவலாகப் பாடி ரசிகர்களை மெய்மறக்கச் செய்தார் எம்.எஸ்.

பாரத பவன் திருவனத்தின் க.பீர் நாடியாக விளங்கி அதை ஆர்வத்துடன் வளர்த்து வருபவர் அரோக் காரூபாவி. நாடியக்கணக் காகச் செவ்வழித்து மிகப் பெரிய அளவில் கட்டடங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். சரிவைப் பார்த்த வண்ணம் நிறத்த வெளி அரங்கம். கண்காட்சிகள் நடத்த விசாலமான இடம். பல்வாசிரிக்கணக்கான பயணிகள் புத்தகங்களைக் கொண்ட தூலம்-எல்லாம் பாரத பவனில் இருக்கின்றன. விழாவுமே பாரத பவன் வளாகமும் நம்மைப் பிரியப்பில் ஆழ்த்தின.

அது சரி, எம்.எஸ்.ஸ்டீம் அனிக்கப் பட்ட பரிசுத் தொகை...? கையில் வந்து சேர்வதற்கு முன்பு அது நற்பணிக் பதில் பவன் பருத்தப்பே பேசும் என் பத்திரகாகக் காஞ்சி முனிவரின் பாத கமலங்களில் சேர விலம் - எம்.எஸ். தம்பதி சேர்ப்பித்து விட்டனரே!

ஜெ-ஜா:
யாந்
புத்திசாலி?

* செ. வெள்ளாழி, மதுரை.

7. வெறு அமைச்சர்கள் நிரூபிக்களை மீட்டப்
கொள்ளலாம், ஏன்?

பெரிய துறை எவ்வித நினைப்பு!

- ராஜ்ய, சென்னை.

7 கே. முஜீவினாசன், மனநலவு குறித்து?

! பல தேசிய நாளிதழ்களில் பணியாற்றி, பழுத்த அனுபவம் பெற்று, 74 வயதிலும் ஒடி அலைத்து தகவல்கள் சேகரித்த இளைஞர். எம்.டென்னிஸை எதிர்த்ததுடன், தமது மகனையும் அதன் கொடுமைகளுக்குப் பணி கொடுத்தவர். ஆயினும், அந்தக்காக அடுத்த வந்த அரசில் ஆதாயம் ஏதும் தேடாதவர். கட்சி சார்பற்று, அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் தெளிவாக எழுதிய கே. ஸ்ரீ. எவ்வாறு அரசியல் தலைவர்களானாலும் மிதிக்கப் பெற்றவர். சென்ற வாரம் ராஜீவ் கவர் ஸ்டேட் ரிஸை அவர்தான் எழுதிவிடுக்க வேண்டும். 'உடல் நலமில்லை, சில காலம் ஓய்வு தேவை. பிறகு கல்கிக்கு ஒரு சிறப்புக் கட்டுரை வழங்குகிறேன்' என்று பதில் எழுதினார். இப்போது அவர் திறமை நாம் எழுதும்படியாகிவிட்டது. கே. ஸ்ரீ. எய்ம்ப் போல் தலைநகர் திருப்பாக இருந்து தமிழில் எழுதக் கூடியவர்கள் பலர் தோன்ற வேண்டும்.

* *ജ.പ. മണി* മാർച്ച് ൧൯൭൭, ഭാഗം ൩൩ - 16.

7. இருதரவுக்கரசு சட்டசபையில் வெகுத்து வாய்ந்ததொரே?

ஆமாம், அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் சாயம் விவசாயத் தொண்டர்கள் இருக்கிறார்கள்.

* எம். சம்பத், வேலூர் தாலுக்காபாளையம்.

7. போயால் விஷ வாயு விபத்துக்காக யூனி வன் காசைப்பட நிறுவனம் 7.15 கோடி ரூபாய் திட்டமாக தர வேண்டும் என்று கப்பீன் கோர்ட் கூறிக் கீழ்ப்படி அளித்திருக்கிறதே...

! இது மிகவும் துணர்வு எப்பது பலரது வாதம். ஆனால் ஒரு முக்கிய விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும்: இது தரப்பினரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கும் இந்தத் தொகையை இப்போது ஏற்காமல் வழக்கை வளர்த்துக் கொள்ளவே போனால் வருஷக்கணக்காக இழுத்தடிக்கும். அதனால் கடைசியில் கஷ்டப்பட்டுப் போவது, ஏற்கெனவே விஷவாயுக் கரிவினால் பாதிக்கப்பட்டு அவதிப்பட்டு வருகிற போபால் மக்கள்தான். இப்போது முக்கியமான பணி, இந்த 715 கோடி ரூபாய் உண்மையில் போப் கேர வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்பதுதான்.

தமிழக அரசு தலைநகரம்

[illegible]

"பயங்கரவாதம் மோசத

www.elsevier.com/locate/jmb

* பரமசிவ மஹாதேவரின்.

^o **ព័ត៌មាន ទូទៅ**

கனூக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று தவறும் பதாதான். இதை ஒழுங்காக அரசு நடத்திக் காட்டினாயே போதும். உடுதல் தட்டிட்டு விடைத்தந்தற்குச் சமாளம்.

* மு. மதியாணன், ஆரூர்.

? 'பாரதமாயம்'த் தேர்தலில் தேவிய முன் னணி கட்டு தெரிவித்ததால் பிரதான பதவியை ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன்' என்று வி. பி. சிவ் கூறுகிறாரே?

! காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பூசலில் சிக்கித் தவிக்கிறது என்றால் தேவிய முன்னணி. பிரதமர் பதவிக்கான குடியியலியுச் சன் னைலில் சிக்கித் தவிக்கிறது என்பதுதான் வி. பி. சிவ் கூறுவதற்குச் சன் அர்த்தம். ராஜ்யை ஒழித்துக் கட்டுவது. ஆட்சியைப் பிடிப்பது என்பதற்கு அப்பால் இவர்கள் வேறு ஒரு விஷயத்திலும் ஒற்றுமை காண வில்லை - இன்று வரை. இது இன்னொரு துணைப் பரிசோதனையாகத்தான் முடிவப் போகிறது. 'ஆண்டவனே! இந்த நாட்டை இதன் தலைவர்களிடமிருந்து காப்பாற்று!' என்று நாம் பிரார்த்தித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்!

* கோவி. ராஜகிருஷ்ணன், அரக்கோணம்.

? (அ) சாஸமன் குஷ்ட துறுக்கு அரசியலு இத்தனை எதிர்ப்பு இருப்பது தயாவர? (ஆ) இங்கே இத்துறையில் கருவரை இழிவு செய்யும் இத்தனை பேர்க்க்கள் புத்தவங்கம். ஸர்வவங்கம் முதலியன இருக்கிறதே? (இ) வீரமணி போன்ற பகுத்தறிவாளர்கள் குஷ்ட விஷயத்தில் வரவாத் திறக்காதது ஏன்?

! (அ) எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் சிவமணிய நாம் மறுக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் அது பங்காளவாதம் போக்கில் மான் தன் ிணைவாக இராமல் விதவாதம் போக்கில் மன்யாற்றத்துக்கு கருவரதாக இருந்தால் நல்லது. அப்பரிதமான எதிர்ப்பு கடைசியில் அத்தனையா எதிர்ப்பு தெரிவிப்பவருக்கே பாதுகாக்க இருக்கிறது. (ஆ) இத்துறையில் அதிகமான சிவிப்புத்தன்மை காட்டுகிறது. எதிர்ப்பு வாதங்கள், ஆலோசனை பிரசாரங்கள் ஆகியவை மூலம் நாம் தாதுகத்த முறியடிக்கிறோம். (இ) வீரமணி தலைக்கும் கொமேனி ஒரு விசை வைக்க வேண்டும் என்றுகிறார், என்ன! சேச்சே!

* தெனியா, புன்செய்யுளியம்பட்டி.

? ஆப்கானிஸ்தானத்திலிருந்து சோவியத் துருப்புக்கள் முற்றிலும் விலகிக் கொண்ட நிலையில் அமைதி அக்கு நிலை வரம்ப் பில்லை போலிருக்கிறதே?

! அதுதான். 'ஆப்கானிஸ்தானத்தை நடட் டாற்றில் விட்டுவிட மாட்டோம்' பாதித் தான் வாலாட்ட ஆரம்பித்தால் ஒட்ட துருக்கி விடுவோம்' என்று குஷ்வா உறுதி அளித்து

விட்டதே! சோவியப் அடங்கியிலும் என்னும் ஆப்கன் மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைத் தாங்களே நிர்ணயித்துக் கொள்ள அனு மதிக்கப்படுவார்கள் என்றும் தம்புவோம்.

* வி. தங்கப்பழம், மேலகிருஷ்ணன் புதூர்.

? தெனியா - ஜாணியெம்மான், ஸார் புத்திசேவி?

! அரவியலுக்குத் திரும்பி வராமலிருத் தாம் திச்சயம் ஜாணியதான்!

* மேனல் பழ. தாகப்பன், சென்னை - 61.

? எழுபது சதம் வரக்குப் பதிவு நடத்த இலய்கைத் தேர்தல் பற்றி?

! எழுபது சதவீத மக்கள் தாங்கள் விடு தலையப்புலிகளைவிட விரம் மிக்கவர்கள் என்று கணத்தினார்கள். தேர்தல் புறக்க ணியுக் கட்டளைவை திராக்கித்தார்கள். ஜனதாயகப் பிரிவர்கள் என்பதை நிரூபித் தார்கள். விடுதலையப்புலிகளை அவர்கள் தெரிக்கிறார்கள்; ஆனால் அவர்களுடைய ஆரம்ப தாங்கிய போருக்கு இன் னியவ மிக்கவை என்று நினைக்கிறார்கள்.

* எம். செல்வன், மதுரை.

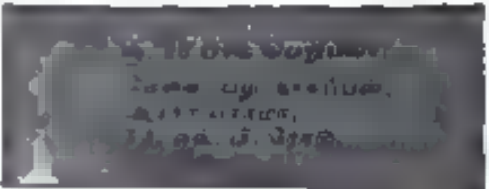
? 'நான் பதினொரு ஆண்டு காலமாகத் தன் மானத்தைக் காயப்படுத்தித் தமிழகக் குழுக்கு ஏற்படுத்தினேன்' என்று ஆவடி அருணா பேசியிருக்கிறாரே?

! அவர் மட்டுமேன்ன. அ. தி. மு. க. வங்க சேரித் பவரும் இன்று தலைவரன் இல்லாக் கப்பலில் கண மாலாபிகளாகத் திக் திணை புரவாமல் தவிக்கிறார்கள். குழப்பமடைத்து ஏதேதோ பேசுகிறார்கள். இதனால்தான் தன் துணை மட்டுமே தம்பி கட்டுமேயா, ஆட்சியோ, இருக்கக் கூடாது என்றும் கட் கட்டு ஜனதாயகம் மூலம் தளபதிகளும் அவர்களின் வரிசைக்கிரமமும் நிர்ணயிக் கப்பட வேண்டும் என்றும் சொல்வது. கட்டு வின் சிறப்பு அதன் கொள்கைகளாலும் சொல்லப்பட்டனாலும் மட்டுமே நிர்ணயிக்கப் பட்ட வேண்டும்.

* பி. நம்பாரு, காரைக்கால்.

? மேற்கெதிவத் தீவுகளுக்குப் பவனப் பறம் நமது விக் கெட் குழுவினருக்கு உங்கம் ஆலோசனை எவ்வ?

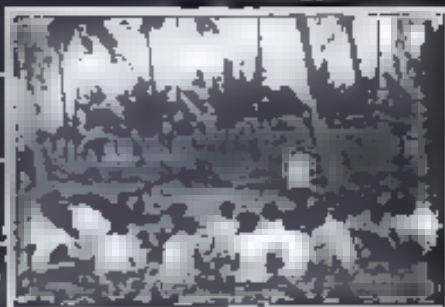
! Don't behave like a political party; keep up the team spirit. Good luck!

வெங்கிளி கிராமத்தில் வேலார் மாணவர்கள்

பஞ்சமாவை குழுவை பறித்தி

“இது ஒரு கிராமத்திலே ஒரு ஆயுட்காலம் பழக்கம். அந்த ஆயுட்காலம் பள்ளிகளில் இருந்து எதிர்த்தாற்போலவே ஒரு கள்ளச் சாராயக் கடை. எவ்வளவு நடந்திருந்தாலும் ஒரு பெண்மணி. கடைக்குத் திரும்பக் கொடுக்காமல் ‘கள்ளம் பிடி’ என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்க், குடிக்காது. ஒழுங்காகப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். பாடல்களுக்கு நடுவே பிழைகள் இறையெல்லாம் சிவியாக் காட்சி மூலம் பள்ளிக் கிடைத்தேனென்று பார்த்தும், வெளிப் பள்ளியிலிருந்து வரும்போதெல்லாம் ‘நெய்நாதி’ தமிழில் தயாராகப் போசிக் கொள்வதும், அவர்களுக்கு அடித்துக்கொடுக்கப் பள்ளிப் பிள்ளைகளின் ஆரோக்கியமான மன வளர்ச்சிக்கு ஒவ்வாது குழந்தை....

“கள்ளச் சாராயம் விற்பனையை அரசியல் படைக்கும் செல்வாக்கும் இருக்கிறது. அவன் அந்த நிலைமையை அடக்கவேண்டுமா, போலீஸைக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்வது முயல்வது மிகத்தான். இந்த நிலைமையில் இத்தகைய நிலைமையை எப்படிச் காப்பாற்றுவார்கள்...”

இந்தக் கதை சொல்லப்பட்டதும் கேள்வி கேட்கப்பட்டதும் கட்டூர் மாணவர்களுக்கான பரிந்துரைகள் ஒன்றில் வடிகாடு மாவட்டம், வேலூர், ஊர்க்கு கட்டூர், நாட்டு நலம் பணித் திட்டத்தின் கீழ் இது கிறிபுத்திரகார வேல்களில் என்றென்றும் தான் இருக்கிறது.

நல்லமையிலிருந்து தட்டி, தடுவாதிட்களாகச் சாராயக் கடை, பற்றிய பிரச்சனை மாணவர்களின் முன் வைக்கப்பட்டது.

சிறுசிறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் தங்கள் குழுவின் விடையே கவந்துகொடுத்துக் கொண்டு, சில முடிவுகளுக்கு வந்து, பிறகு எல்லாம் குழுக்களின் ஆலோசனைகளையும் அவர் ஆராய்ந்து ஒரு தீர்மானமான முடிவைக் கூறினர்.

‘பிரச்சனையின் வேளாக் கண்டறிந்து அதைக் களைய வேண்டும். ஒரு பெண் கள்ளச் சாராயம் விற்கும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறாள் என்றால் பொருளாதாரத்தான் அங்கையாக அவள் பிரச்சனையாக இருக்கும். எனவே எதிர்ப்புத்தான் அப்பெண்ணைத் தடுத்த முயல்மன் அவளுக்கு வேறு அந்தமுனை - பொருளாதார நிலைமையைப் படைக்க வேண்டும். பிழைப்பை ஏற்படுத்தித் தருவதுதான் பிரச்சனைத் தடுத்திவா - மாணவர்கள் வரவில்லை. இந்த முடிவைப் பரிந்துரைக்கவும் ஏற்றுக் கொள்ளுமா?

வேறு பல கேள்விகள் கேட்கும் நடைமுறைச் சோதனைகள் எவ்வளவு மாணவர்களைச் சேர்த்துச் செய்துகொடுக்கிறாயோ முன்வைத்த தளையாகவான் தகுதிகளைப் பட்டியலிட்டு அவற்றை வளர்த்துக் கொள்ளவும் அறிவுரை வழங்கினர். சரிப்படுத்த

“இராம முன்வைத்த தளையாகவான் பறித்தி
பெண் மாணவர்களின் உட்கொண்டினர்

தொழில் முனைவோருக்கான பயிற்சிப் பரதர முழுவில் ஒரு பகுதி.

தன்மை, அன்பாகப் பழகுதல், தனவன்மைப் பொறுப்பைப் பாரமாகக் கருதாமல் எளிதாகத் தாங்குதல், கடின உழைப்பு, தேரம் தவறாமை, திராக மணப்பாண்மை, பொதுநல நோக்கு, என்று பல தகுதிகள் பட்டியலிடப் பட்டன.

பட்டியலைத் தயாரிப்பதில் மாணவர்களும் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். பட்டியலில் இடம்பெற்ற குணங்களின் உரைவிடமாக மாணவர்களே வாக்களித்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஹரிசுகுண்ணன் என்ற மாணவனையும் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்த மாணவர்களையும் வேலூர், ஊர்க்குக் கல்லூரிக்கு நேரில் சென்று சந்தித்து உரைவாயினோம்.

"சாதாரணமாக நாட்டுநலப் பணித் திட்டத்தில் கீழ் கிராமங்களில் முகாமிட்டால் அந்தக் கிராமத்துக்கு மாணவர்கள் ஏதேனும் பணி ஆற்றுவது வழக்கம். நீங்களோ வெங்கலி கிராமத்தில் தங்கி, பரிநிதி பெற்றிருக்கிறீர்கள்... இதனால் அந்தக் கிராமம் ஏதேனும் பயனடைந்ததா?"

"சாலை போடுவது, தெரு கூட்டுவது போன்ற வேலைகளை நாங்கள் அதிகாலை வேளையில் செய்து கொண்டோனிருந்தோம். மதிய்தான் எங்கள் பரிநிதி வருப்புக்கள்."

"இப்பரிநிதி எந்த விதத்தில் உங்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?"

"பொதுவாக எங்கள் ஆணை வளர்ச்சிக்கு இப்பரிநிதி உதவி இருக்கிறது என்றாலும் குறிப்பாக, கிராமங்களின் நிலைபற்றி நாங்கள் அனுபவ பூர்வமாக அறிந்து கொண்டோம். நாட்டு நலப்பணித் திட்டத்தின் கீழ் சில சாலைகளைச் செப்பணிட்டு விட்டுப் போகலாம். ஆனால் அந்த உழைப்பின் பலன் தாற்காலிகமானதாக மட்டுமே இருக்கும். மாணவர்களும் ஏதோ ஜாஸியாக ஒரு மாறுதலுக்கு அப்பணியைச் செய்து விட்டு அதோடு மறந்துவிடக் கூடும். ஆனால்

இப்பரிநிதி முகாம் எங்கள் கவனத்தையும் அக்கறைகளையும் கிராமங்களின் பக்கம் திருப்பி விட்டிருக்கிறது. எங்களைப் போன்ற படித்தவர்களின் உதவி கிராம மக்களுக்கு அவசியம் தேவை என்று உணர்த்தியிருக்கிறது."

"மாணவர்களாகிய நீங்கள் கிராம மக்களுக்கு எந்த விதத்தில் உதவ முடியும் என்று நினைக்கிறீர்கள்?"

"உடனடியாக நாங்கள் பெரிதாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆனால் நாங்களும் ஒரு நாள் அதிகாரிகளாகவோ அல்லவார்களாகவோ பொறுப்பான பதவி வகிப்போம்.

ஹரிசுகுண்ணன் தனவன்மைத் திட்டவு செயல்பட்டவர்.

இப்போதே கிராம வாழ் மக்களுடைய பிரச்சனைகளின் பரிமாணம் எங்களுக்கு நன்றாகப் புரிந்திருப்பதால் எங்கள் கையில் அதிகாரம் இருக்கும்போது, அவற்றைத் தீர்க்க எங்களால் ஊக்கத்தோடு உதவ முடியும்."

"உண்மையில் கிராம முன்னேற்றத் தலைமைக்கான பரிநிதி என்பது நீங்கள் கிராமங்களில் தங்கி மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து

அவர்களுக்கு உதவி செய்வது. எனக்குத் தான் அளிக்கப்படுவதுல்லவா?"

"ஆமாம். ஆனால் எங்களுக்கு என்று பெரிய பொறுப்புகள் உள்ளனவே. அவை முடிந்தவுடன், நாங்கள் ஓரளவு பொருளாதார சீர்திருத்தம் என அடைந்தவுடன் எங்கள் முழு கவனத்தையும் கிராமங்களில் பாகம் திணிப்பதற்குப் முடியும்."

இன்று கிராம மக்களுக்கு இருக்கும் மிகப் பெரிய பிரச்சனை எது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?"

கிராம மக்களுக்குத் தங்கள் பிரச்சனை என்ன என்பதே தெரியவில்லை! இதனால் பெரிய பிரச்சனை! அவர்கள் இன்றையப் பொழுதை ஒட்டினால் போதும் என்ற நோக்குடனேயே வாழ்கிறார்கள். அதனால் திட்டமிடுதல், கொள்கை, பொருளாதாரம் என்று எல்லாத் துறைகளிலும் அவர்கள் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள். கல்வி அறிவு இல்லாததால் மக்களுக்கு இருக்கும் உரிமைகள் என்ன என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை..."

"இந்த நிலை மாலும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?"

"எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது போன்ற பரிந்துரைப் பெற்ற அன்று

இவையுடன் ஒரு கிராமத்தில் மூன்று நூற்றுக்குத் தங்களை அளிப்பதுக் கொண்டால் திசையம் நிலைமை சீரடையும். இப்படி ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் மூன்று பேர் கிடைத்தால் இத்தியாவையே மாற்ற முடியும்?"

"இப்போது உங்களுக்கு இருக்கும் ஆர்வமும் மன உறுதியும் சில வருஷங்கள் கழித்துப் மாறாமல் இருக்குமா?"

"இருக்கும் என்றே நம்புகிறோம். இதற்கு என் நே Ex NSS, Volunteers Association என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது."

இதே முகாமில், இருபத்தைந்து மாணவர்களைக் கொண்ட மற்றொரு குழுவிற்குத் தொழில் முனைவருக்கான பரிநிதி வழங்கப் பட்டது. ஒரு எங்கிலைக் காட்டி, 'இதனால் என்ன உபயோகம்?' என்ற கேள்வியுடன் பரிநிதியைத் துவங்கினார்கள் பரிநியாளர்கள்.

பல மாணவர்கள் 'கரும்பலகையில் எழுத உதவும்' என்று மிக விளம்பரமடையாள் உபயோகத்தை மட்டுமே கூற, அவர்களது சித்தனை வைத் துண்டி, எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட உபயோகங்களைப் பட்டியலிட்டனர் பரிநியாளர்கள்.

இந்தச் சாதகத்தால் அனைத் தயாரிப்பவருக்கும், விற்பவருக்கும், இடைத்தரகருக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்று அதன் இறுதியான உபயோகத்தைச் சொல்லி, தொழில் துவங்குவதன் முக்கியத்துவத்தையும் பலனையும் மாணவர்களுக்கு உணர்த்தினார்கள் பரிநியாளர்கள்.

இப் பரிநிதியில் பங்கேற்ற மாணவர்கள் தங்கள் அனுபவங்களை தமிழுடன் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

ஆரம்பத்தில் ஒரு கல் விசாரணை செய்து கொள்ளும்படி எங்கள் ஒவ்வொரு வகையும் துண்டினார்கள். நான் வரர் என்ன செய்தேன்: எதற்காகப் படிக்கிறேன்... போன்ற பல கேள்விகளை எங்களை நாங்களை கேட்டுக் கொண்டு பதில் எழுதினோம். அநேகமாக எல்லோருமே ஒரு திரைத் வருமானத்தை விளாத்தே கல்விக்காக நாடி இருப்பது புரிந்தது.

"இதற்குப் பிறகு கூட தொழில் துவங்குவதன் முடியும் திரைத் வருமானம் பெற முடியும் என்று எங்களுக்கு விளக்கப் பட்டது. தொழில் துவங்குவது என்ற யோசனையைக் கண்டு அஞ்சி, பின்வாங்கத் தேவைமில்லை என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

"ஒவ்வொருவருக்கும் சில நிறைமகள், தருகிகள் உள்ளன. அவற்றுக்கு ஏற்பத் தொழிலைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்; அதனைத் தொடங்க நிதியுதவி பெறலாம்; தன்னை பிச்சையுடன் செயல்பட்டால் வெற்றிகரமாகத் தொழில் நடத்தி வாய்ப்பு கம்பாதிப் பதுடன் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பும் அளிக்கலாம் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

"எங்கள் தன்னம்பிக்கையையும் விடா

முயற்சியையும் பரிசோதிக்கவும் வளர்க்கவும் பலவிதமான வினாக்கள் போட்டுக் கொள்ள சிபிட்டுத்தினர் பறித்தியாளர்கள். உதாரணமாக - கண்ணைக் கட்டி விட்டு, ஒன்றன் மீது ஒன்றாகப் பல் பிளாக்குகளை அடுக்கச் செய்தனர். பிளாக்குகள் விழவில்லை. பொதுமக்கள் இழக்காமல் மீண்டும் முயல் வேண்டும்.

இந்தப் பறித்தியின் மூலம் நாங்கள் கவனத்தில் துவங்குவதற்கு தூது சதவிதம் தயாராகி விட்டதில்லை எனினும் அவ்வாறு துவங்க விரும்பினால் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்றும், தொழில் துவங்குவது நடக்க முடியாத காரியம் அவ்வாறும் புரிந்து கொண்டுள்ளோம். ஒரு தொழில் முனைவர் எவ்வாறு தம் பணியாளர்களிடம் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் கவனிக்கிறார்கள். கவனத்தில் துவங்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை இப்பறித்தி ஓரளவுக்கு வளர்த்துள்ளது. எங்களுக்கு ஒரு மாணவர் பிளாஸ்டிக் கழிவுகளைக் கொண்டு புதிய பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் செய்யும் திட்டத்தோடு TICI-ஐ அணுகியுள்ளார்.

இவ்வகையின் கிராமத்தில் நடந்த இரு பறித்தி முகாம்களிலும் கமார் இருபத்தைந்து - இருபத்தைந்து மாணவர்கள் கலந்து கொண்டனர். இவர்கள் அனைவருமே தாமத முன்வந்து பறித்தி பெற்ற மாணவர்கள் என்பதைக் கவனிக்கும்

இனார்க் 1: நான் நேற்று வந்தால் காவல் விசை மாணவர் பார்த்துட்டார்.

இனார்க் 2: அய்யய்யோ அப்பறம்?

இனார்க் 1: இரண்டு நடவடிக்கைகள் நான் அவருக்குப் பங்கு கொடுக்கவைத்து கட்டிக்காட்டி, கவனம் அப்படியே பிறுக்கிவிட்டுப் போயிட்டார்.

— சிவாமணி.

பொது, அவர்களுடைய தற்போதைய மெய்யான உற்சாகம் தொடர்ந்து தீடித்து, அவர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் பயனைக்கும் என்ற நம்பிக்கை பிறக்கிறது.

— சோரணி.

புகைப்படங்கள்: கே.வி. ஆனந்த்.

மங்கையர் மலர் மார்ச் இதழில்...

விட்டிலிருந்தே கம்பாதிக்கலாமே!
— இவ்வத்தரங்குக்கு ஒரு பொன்னாள் கட்டுரை —

முத்தையத் தலையில் குட்டாதீர்கள்!
— அக்குப்பலர் திருநெல் கறுகொள் —

இரண்டாவது மனைவி!
— வித்தியாசமான உறவுகளில் விபரம் —

சக பாகத் தேவர்கள் 8

அன்றைக்கு கோகிலாவும் தனைய சிங்கமும் தனித்து விடப்பட்டார்கள்.

தனைய சிங்கம் ஒரு வகையான அதிர்தலில் இருந்தார். ஒரு காலத்தில் வாயில் எச்சில் வழியத் தான் அண்ணாத்து திரையில் பார்த்து மெய்மறந்த ஒரு சினிமா நடிகை தன்னைக் கூப்பிட்டுப் பேசும் அதிர்ஷ்டம் தனக்கடிக்கும் என்று அவர் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார். இரண்டாவது, முதல் வருக்கே மிகவும் வேண்டப்பட்ட அந்தப் பெண்மணி, சின்னஞ்சிறு வட்டாரத்தில், ஒரு சின்னஞ்சிறிய கட்டிடின் செயலாளராக இருக்கும் தன்னைக் கூப்பிட்டுச் சத்திக்கும் வாய்ப்பு தனக்கு ஏற்படும் என்பதையும் அவர் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார். முழு கரணை இன்றி வே, "வணக்கம்" என்று பதில் மரியாதையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார் தனைய சிங்கம்.

"கட்டாருங்கள் மிஸ்டர் தனைய சிங்கம்" என்று கட்டிடின் ஒரு பகுதியைக் கட்டினான் கோகிலா. அன்றைய ஒரு பாதியை அடைத்துக் கொண்டிருந்தது இருவர் படுக்கும் அந்தக் கட்டிடம். அந்த அடுக்கு, எத்தியான இரு சொப்பாக்கள் போடப்பட்டிருந்தாலும், தனைய சிங்கத்தைப் படுக்கையிலேயே அமரச் கொள்ளான் கோகிலா. படுக்கையின் ஒரு முனையில் செனக்ரவமாகச் சாய்ந்து அமர்ந்தான் கோகிலா. அதிர் முன்னையில் படும் படாதுவான அடக்கமாக அமர்ந்தார் தனைய சிங்கம்.

"மிஸ்டர் தனைய சிங்கம், உங்களைப் பற்றி நிறையக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ரொம்ப நேர்மையான, உண்மையாக உதாழ்க்கும் அரசியல்வாதி என்று சொன்னாக்கு இப்பிருந்து வருபவர்கள் எல்லாம் சொல்லல் கேட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர். இருந்தாலும், நல்லது வாரிடமிருந்தாலும் பாராட்ட வேண்டும் அல்லவா? மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும் என்று அண்ணா சொன்னது இதைக் குறிக்கத்தானே? முக்கியமாக அதற்காகத்தான் உங்களைப் பார்க்க அன்றுதேன், நல்லவர்களைப் பார்க்கவே அந்நாடு விட்டதே. இந்த நாளில்..." என்றவன் சிரித்தான்.

"ஏதோ மக்களுக்கு என்னால் ஆனதைச் செய்கிறேன்" என்றார் அவர், அடக்கமாக.

"பாருங்கள், நீங்கள் எல்லாவது அடக்கமாகப் பேசுகிறீர்கள். எப்போதும் முத்திய அதிர்தான் தனவ வணங்கி நிற்கும், முன்னத்து மூன்று இளை வராததுதான்

உம்மா கிடந்து துள்ளும். முதல்வர் கூட, ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் உங்களைப் பற்றிச் சந்தோஷத்துடன் குறிப்பிட்டார்."

"என்ன, என்ன, முதல்வர் என்னைப் பற்றிப் பேசினாரா?"

"ஆமாம் தனைய சிங்கம். நான், தெய்வநாயகம், ஒரு அமைச்சர், டி.ஜி.பி, மோதன கத்தரம் ஆகியோர் இருந்த ஒரு சமயத்தில், முதல்வர் உங்களைக் குறித்துப் பேசினார்

என்றால் பார்த்துக் கொள்ளக்கூட வேண்டும்..."

தனைய சிங்கத்தின் முகத்தில், தோயில் பண்டுகளின் போது, பலப்பல வர்ணம் பூசித்திரி ஒருவனைப் போன்று, பலப்பல உணர்ச்சிகள் வந்து போயின. நாம் உண்மையிலேயே பெரிய மனிதர்தான் போலும்

பிரபஞ்சன்

எங்கிற ஓர் எண்ணம் அவருக்குள் ஏற்பட்டது. அதன் பின்னால், கொஞ்சம் நிமிர்ந்து சொனகர்யமாய் அமர்ந்தார் அவர். "என்ன சாப்பிடுகிறீர்கள், காப்பி, அல்லது ஏதாவது குளிர்பானம்?" என்று கோகிலா அவரை உபசரித்தாள். "அதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம்" என்றார் தனையசிங்கம், கொளரலமாக. "இல்லை மிஸ்டர் தனையசிங்கம், அப்பப்பா! என்ன பெயர்? பெயரிடையே சிங்கம் ஒளிந்திருக்கிறதே... உங்களை எதனாலோ எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது..." என்று ரகசியம் பேசுகிறவனைப் போலச் சொன்ன கோகிலா, டெலிபோனை எடுத்து "இரண்டு அருமையான காப்பி" என்று கத்தரவு கொடுத்தாள். தனையசிங்கம் பல வருடம் மஞ்சள் கன்றியோடு வெளிப்பட்டது.

"உங்களிடம் மிகவும் முக்கியமான விஷயம் ஒன்று பேச வேண்டியிருக்கிறது. தனையசிங்கம் சார், முதல்வர் உங்களிடம் தனிப்பட்ட முறையில் இதைப் பேசச் சொல்லியிருக்கிறார், கமார் ஆவிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு - உங்கள் பகுதியில் - ஏற்படுத்தத் தக்க ஒரு புதியிட்டத்தை முதல்

வர் மனத்தில் கொண்டிருக்கிறார். பலப்பல ஏக்கர் நிலம் வேண்டும், உங்கள் பகுதி மக்கள் பலமானவையே வேண்டும் என்பதே எங்கள் நோக்கம். தங்கள் முன்னிருந்து, விநகத் தயாராக இருக்கிறவர்களிடம் பேச வேண்டும், மறுப்பவரை இணங்கச் செய்ய வேண்டும், கவெட்டர் உங்களுக்கு உதவுவார், எதிர்காலம் சொனகர்யங்களை நினைத்துப் பார்த்து இதை தங்கள் செய்ய வேண்டும். நாம் சொல்வது உங்களுக்குப் புரியும் என்று நினைக்கிறேன்."

தனையசிங்கத்துக்கு அது புரியாமல் இல்லை. அவர் முன்னகை எடுத்தால் காரியம் மிகச் சலபமாகவே முடியும், உண்மையில் விநக விருப்பப்படும் விவசாயிகளையும்

"தம்ப நண்பன் கூட இயற்கை ரொம்பபுட்டதென்று எதைவைச்சுச் சொல் தீங்க!"

"தணவன் சோடா குடிச்சா இவர் ஏப்பம் விடுறாபோ?"

— சுமுதி எஸ். சேதுராமன்.

தடுத்து நிறுத்திக் கொண்டிருப்பவர் அவர் தான்.

"தீங்கள் என்ன மன்னிக்க வேண்டும். ஏதோ ஓர் அந்நிய நாட்டுத் தனி யா ர் கம்பெனி இங்கு கடல் பாதையும், நட்சத்திர ஒட்டல் உடையது. அந்த இடத்தை நீங்கள் வாங்குதலாகவும், அதுவும், நம் மாயம். தீங்கு தணவன் தெய்வநாயகம் தன் மைத்துனன் பெயரில் அதை வாங்கி, அந்த அந்நிய நாட்டுக் கம்பெனாட்குப் பலம், சூலாயம் வைத்து விடிக் இருப்பதாகவும் நான் தெள்ளிப்பட்டுவேன்...

காப்பீடு எடுத்துக் கொண்டு வந்த ஸ்பெனிட் மிகுந்து, காப்பீஸையப் பெற்று, அவன் சென்றவுடன், கோகிலா தணவனிடத்தில் காப்பீடு செய்து மதுமமாகச் சிரித்தான். பிறகு சொன்னான்.

"சாப்பிடுங்கள்."

அவர் சாப்பிட்டார், சித்தித்தப்புவே!

உங்களைப் சொல்லுதற்கென்ன, மிஸ்டர் தணவனிடம், ஒரு சமயம், உங்களுக்கு ஏதேனும் அபாயம் ஏற்படுமோ என்று கூட நான் அஞ்சிக் கொண்டிருந்தேன்...

"அபாயமா... எனக்கென்ன அபாயம் வர முடியும்?"

"ஏதோ ஒரு கருக்கில் உங்களைச் சம்பந்தப்படுத்திவிடுகிறார்களே... முதல்வர் டி.ஜி.யிடன் பேசினார் என்றேனவே. அது என்ன என்று நீங்கள் கேட்கவில்லையா? உங்கள் தம்பி ஏதோ ஏர்மான் முறையில் இறந்து விட்டதாகவும், அது கொலையாக இருக்கலாம் என்றும், வாரிக் இயல்பை அவர் சொந்தை, நீங்கள் அனுபவிப்பதாகவும், உங்கள் தம்பி மனைவி உங்களுக்கு - அதாவது உங்கள் வீட்டிலேயே இருப்பதாகவும், எல்லாம் நான் தெள்ளிப்பட்டுடன், டி.ஜி.யிடன், அதாவது டைரக்டர் ஜெனரல் ஆஃப் போலீஸ், அதாவது, போலீஸ் துறையில் நம்பர் ஒன் ஆகையி, முதல்வரைப் பார்க்க வந்திருந்தார் என்று சொன்னேனே, அப்போது அந்தப் பேச்சு அடிபட்டது..."

"மேடம்!" என்றார் தணவனிடம் அவசரமாய், மேலே மின்விசிறி மிக வேகமாகச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தது. எனினும், டைரக்டர் டைனைய உருவி முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டார், அவர்.

"அது கொலையு இல்லையே மேடம், வரப்

பிடி தடுக்கி விழுந்தல்லவா என் தம்பி சொந்தான். அவன் மனைவி, பாவம், சின்னப் பெண், கஷ்டப்படுகிற குடும்பத்துப் பெண் என்றல்லவா நான் அமைத்துக் கொண்டு வந்து வைத்துக் கொண்டு கஞ்சி வைத்துவிடுவேன். இயோ, இது என்ன பழி?"

"நான் நம்புகிறேன், மிஸ்டர் தணவனிடம், ஏன், முதல்வர் கூட நம்புகிறார். ஆனால், கிவாகாரம் என்று வந்தால், அது எப்படிச் சினைத்து, எப்படிச் சாத்தி, பழுக்கும் என்பதையும் நாம் அறியோம் தானே...? உங்கள் தம்பி தடுக்கி விழுந்தார் என்பதீர்கள். உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால், மருத்துவக் குறிப்பு, நெஞ்சில் பதைத்த அடிபட்ட காரணத்தால், இருவரும் தின்றது என்றல்லவா இருக்கிறது. மேலும், அந்த மாதிரி அடிபடும் சாத்தியம் உண்டுதான். மருத்துவ அறிக்கை மேலும், உர் இல்லாததால், பாதுகாப்பு அடிப்படையில் தாக்கப்படுத்தலும், இம் மாதிரி மரணம் சம்பவிக்வும் என்றும் கூறுகிறது! அந்த நேரத்தில் நீங்கள் இருந்தீர்கள். அந்த இடத்தில் மம்மா டியோடு இருந்திருக்கிறீர்கள்."

"அம்மா, நான் வாய்க்கால் வெட்டிக் கொண்டிருந்தேன்" என்றார் தணவனிடம், அழாக்குதலாக.

"எனக்குப் புரியாதா, தணவனிடம், ஆனால், சாட்சியங்கள்? அவை உங்களுக்குச் சாதகமாக இல்லையே! நம் சட்டத்தைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாதா? ஒருத்தனை 'கொலையின்' என்று நாம் சொன்னால், 'இன்னும், அவனுக்கு அகோகியத்தனம் செய்ய வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்காது' என்றோ, 'அவன் செய்த அகோகியத்தனம் வெளியே வராமல் இருக்கலாம் அல்லவா' என்றும் தானே சட்டம் சொல்லும். அப்படி, அந்த இடம் பெண்ணை வேலு அடிச் சாத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், மனைவியை இழந்த நீங்கள், பொறுங்கள், உங்கள் கவலை நிரப்பத்தான், ஹப்பி மாசு அடை மனஸில், பிறந்தவர் நீங்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். கிவாகாரங்களுக்கு கவலை ஒரு நாள் வர என்றல்லவா சட்டம் கேட்கும். நீ தேவநாடுக்கு உண்ணைக் கட்டி வைத்திருப்பதை நீங்கள் பார்த்ததில்லையா?"

நாணயத்துக்கு அடையாளமாக எப்போதும் வெண்ணைச் சட்டையும், கௌரவத்துக்கு அடையாளமாகத் தோன் துண்டும், உண்மை உழைப்புக்கு அடையாளமாகப் புகழையும், நல்ல வாழ்க்கைக்கு அடையாளமாக ஆரோகியத்தையும் கொண்டிருந்த தணவனிடம் தலை கணித்து அமர்ந்திருந்தார். குன்றிப் போய், அச்சம், அயமான்ம் போன்ற பல உணர்ச்சிகளில் ஆட்பட்டிருந்தார்.

"மிஸ்டர் தணவனிடம், நிறைவற்றவைத் கொன்னேனே தவிர, நாங்கள் இருக்கும் வரை என்ன நடத்துவீரும் என்பதீர்கள்? எனக்கு அது பற்றி ஒன்றுமில்லை.

உங்கள் அரசியல் வாழ்வு நட்புப் போய்க் கொண்டு இருக்கிறதே என்பதுதான் என் கவலை.

தனைய சிங்கம் அடிமுதியாக எழுத்து, மெனது மேல் இருந்த கண்ணாடிக்கு உதராவிக் இருந்த தண்ணீரைக் கொளியுமாற்றி 'மடக் மடக்' கொண்டு சத்தம் வரக் குடித்தார்.

"எனக்கும் உங்கள் கையால் நுருட்டினார் தண்ணீர் கொடுக்கலாம்."

அவர் மிகப் பங்குமாகத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து கோவிலாவுக்குக் கொடுத்தார்.

"சொம்பத்தி" என்றபடி கிளையிலிருந்த தண்ணீரைத் தூக்கிக் குடித்தான் கோவிலா. குடித்து விட்டு அவரைப் பார்த்து அழகாகச் சிரித்தான்.

தனைய சிங்கம்... நீங்கள் எதிர்த் கட்சிக் கார்தான். இருக்கட்டுமே! ஆனால், எங்களுக்கு உங்கள் தகுதி தெரியும். உங்களுக்குப் பின்னால் வந்த சுபாயங்கள் எல்லாம் எம்.எல்.அவாகச் சட்ட மன்றத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். நிஜமான் அரசியல்களையும் பாலி நீங்கள். இன்னும் மயம்பட்டி பீடித்துக் கொண்டு வேலை செய்கிறீர்கள்! எந்தக் கட்சியாகத்தான் இருக்கட்டுமே. இது என்ன தியாயம்? உங்கள் கட்சி வேலா பாண்டி உயர்வாக வந்த போது தான் முதல்வர் பக்கத்தில் தான் இருந்தேன். அவர் கொதித்துப் போனார். என்னைப் பார்த்து. 'என்ன கோவிலா, நீங்களை சொல்லுங்கள் தனைய சிங்கம் போன்ற உங்கள் அரசியல்வாதிக் குத் சீட் கூடக் கிடைப்பதில்லையே வெளும் மெனா மினுக்கிக்குச் சீட் கொடுக்கப் படுகிறதே. அந்த மனுஷர் தம்பிடம் வந்து தொலைத்தாலாவது, நாம் 'சீட்' 'குட்' கொடுக்கலாம். ஏன் ஒரு பதவி கூடக் கொடுக்கலாம். மத்திரி பதவி. அவர் சார்ந்த ஜாதிக்கு, குருத்தருக்குப் பதவி கொடுத்துத்தானே ஆக வேண்டும். அவரை விட்டால் வேறு யார்? ஆனால், அந்த மனுஷர் கட்சி மாற மாட்டாரே... மகா ஜோஷக்காரனாவேற்றே என்று சொன்னார். சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். உங்களை நாங்கள் எங்களைவராகத் தான் பார்க்கிறோமே தவிர, ஏதிரியாகப் பார்க்கவில்லை எங்கள் வகுத்தமெல்லாம், நரியும், தண்டும் நாட்டாளைய பண்ண, சிங்கங்கள் கை கட்டி ஸ்ரீலங்கைவரையே என்பதுதான். எனக்கொரு சந்தேகம் ஏன் சார், நீங்கள் 'சீட்டு' 'கேட்கலில்லையா? "

தனைய சிங்கம் விழுட்டென்று நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார்.

"கேட்கலில்லையா? கேட்டேன் மேடம். எங்கள் கட்சி மாதிரித் தனையவரே என்னை விண்ணப்பம் கொடுக்கச் சொன்னார். கொடுத்தேன். மாதிரிக் கவுன்சிலும் அதை அங்கீகரித்து கடைசியில் மேடத்தில் அது திரைக்கிரைப்பட்டு விட்டது."

"சச்ச... என்று தன் அணுதாபத்தைக் காட்டினான் கோவிலா.

"நாங்கள் ஒரு தலை அரசியல்வாதியை இருந்து விட்டோம்" என்றான், திடீரென்று

நினைத்துக் கொண்டது போலக் கேட்டான். "ஆமாம்... உங்கள் கையாளுக்கு இம் நிமிர்வாகியில் 'சீட்' கிடைத்ததா? முத்திரி செல் தீர்க்கலே..."

தனைய சிங்கம் ஆச்சரியத்தால் கதம்பித்துப் போனார்.

"அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும்? "

"உங்களைப் பற்றி எனக்கு எல்லாம் தெரியும்" என்று கண்ணைச் சுழற்றியபடி சொன்னான் கோவிலா. இந்த மாதிரி கண்ணைச் சுழற்றி, 'பக்' கொண்டு சிரிப்பது கோவிலா கடைசல் என்று பழைய சினிமா ரசிகர்கள் அறிவர். அந்த சேஷன். கனே அந்தக் காலத்து இளைஞர்களை ஆவி இழக்கச் செய்த ஒன்று. தனைய சிங்கமும் அந்தக் காலத்துச் சினிமா ரசிகர்தானே!

தனைய சிங்கம்... நானாயே கெல்கடரைப் பாராங்கள் அவர் காவேறு சீட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்வார். அவரும், சீராகிப்பாறும் ஒரு ஜாதி தெரியுமா! கொஞ்சம் தூரத்துச் சொத்தமும் கூட! பாவம், உங்கள் சுபாயம், தாலிவாயப் பிள்ளை. அவன் எதிர் காவேறு நீங்கள் கவனிக்க வேண்டியது.

பல்லாங்குளுக்கு முன் மறைந்த மனையியை நினைத்துக் கொண்டு கண்ணைக் கிளர் அவர்.

மீனித் மனம் இருப்பானே, கைரத்தானே, எங்கானே ஆனது அங்கு. மிக மெய்லிய, துண்ணிய உணர்ச்சி நரம்பு எனக் ஆனது. பூவிக் குழகம் அதைப் பண விடப்படுத்தி விட்டது. மிகவகை தெளித்தவன் கூடத் தன் தவ வாயினைய இழக்க நேரும் போது தனைய சிங்கம் எமையாற்றின?

அடுத்த சில நாட்களில், அவரே மூன் னின்று பேசி, சிரமம் நீர்த்துப் பண்பண ஏக்கர்களைக் கிருஷ்ணாநாத்தி பெயருக்கு மாற்றினார்.

கோவிலா புறப்படுகிறோது. அவனிடம் தெருக்கி வந்து தனைய சிங்கம் சொன்னார்.

முதல்வரே... பேசி, என்னை உங்கள் கட்சிக்கு அழகுத்துக் கொண்குங்கள் மேடம். நெருங்குந் தி அவனாய் பார்க்க உயரிக் காமல் கருத்த நிரும்பினான்.

கோவிலா அவரைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கூர்வாயே சொன்னான்.

"என் முதல் வேலையே ஆனதான். நம் கட்சிக்கு வகுதிர்கன். அடுத்த நேரத்தில் போட்டியிடுகிறீர்கள். தெளித்தீர்கள், மத்திரி ஆதிதீர்கள். சரிதானா? "

ஆனதும் பொங்கக் காட்சி கதையத் திருந்து விட்டார் தனைய சிங்கம். கோவிலா அடர்ந்தான். இருக்க கூப்பி வணக்கினார் அவர், தெய்வ சத்திரியத்தான் அத்தகைய வணக்கத்தைப் பார்க்கிறார்களே கிருஷ்ண ஸூட்சி.

அவன் மனம் வலித்தது.

“யாரோ மது உற்பத்தி மன்னர்களாமே, நம் மதிட்ட விடுங்க. ஒரு கை பாரர்க்கிறோம்”னு சொன்னா, முதல்வர் ஒரே வெட்டிலே நூறு கோடி ரூபாயை எலயும் நொறுக்கிட்டாரே...!”

“இன்னாடி அம்மா ராதா, நீ ஒரு கை பாரக்கிறே... அவன் பிரபு வேறே தழுதழுன்னு சொத்தறான்... எனக்கு எல்லா கடனும் ஒண்ணு தான்...!” என்னன்னிருங்க...

படம் பழக : கமண்ட புதுக !

“ஒன்னாவே இருக்கட்டுமே, ஏன் துண்டு போடறீங்க?”

“இப்ப துண்டு போட்டாலும் அப்புறம் எனக்கு ஒட்டத் தெரியாதாக்கும்... என்ன நீ...”

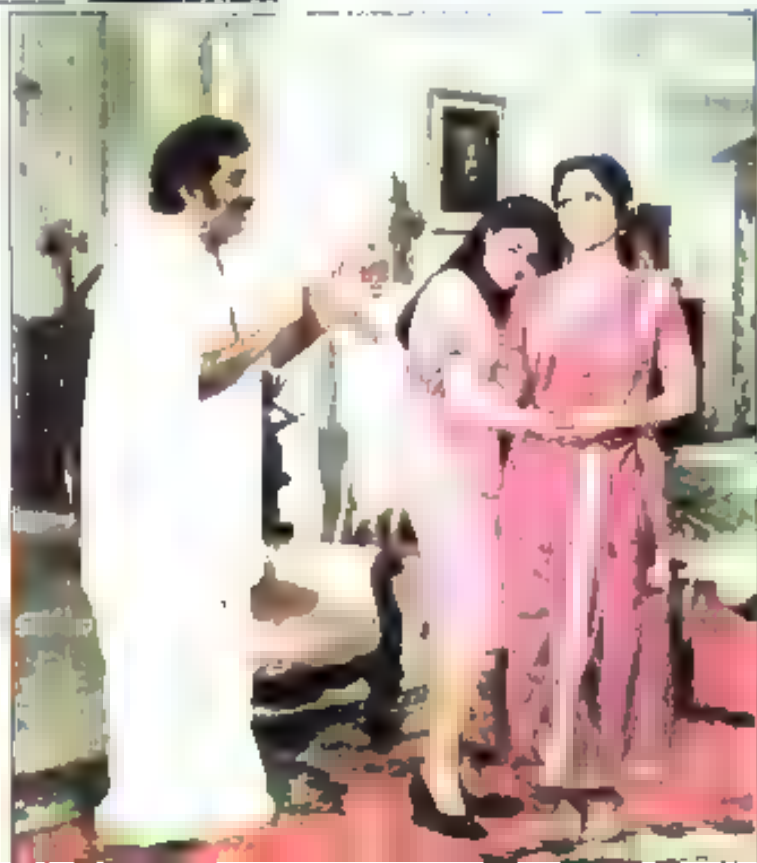
“அங்க சலங்கறீங்க. உங்க
கூச்சுத்தான் கனவாளுரை நல்
வாத் தெரியுமே... ஒரு கா மெய்யு
நடிகர் உங்க நுண்ணிற வாரி
யத்தை அடம்பிக்கச் சொல்லித்
தலைவா பாரிடுங்கனேன்...”

“நானும் அப்படித்தான்
தெனச்செட்டிக்குந்தேன்...
ஆனா இருக்கிற வாரியங்
களுக்கே தலைவா வந்திடு
டுகே!”

“எத்தனை நாழி உன் பாத்
தையே பேப்பர்லே பார்த்துக்
கொட்டிப்போ; நானும்தான்
வள்ளுவர்கோட்டத்திலேகலை
ஞர் பாராட்டுக் கூட்டத்தில்
பேசினேன்... அதைப் படிக்கி
றேனே...”

“என் பின்னல்
களை விடுங்க; இப்படி
பண்ணிப்பட்டாங்க...
போவட்டும். உங்க புள்
ளங்க கொக்கி
யா?”

சுமெண்ட்: 'கடுகு'

அத்தியாயம் 24

இளவரசியின் அவசரம்

ளவரசிகளை உ. ப. சரித்து வரவேற்றுப் பிடங்களில் உட்காரச் செய்த பிறகு அநிருத்தர் தாமும் அமர்ந்தார்.

“தேவி என்னைப் பார்க்க வேணுமென்று சொல்லி அனுப்பினால் நானே வந்திருக்க மாட்டேனா? இவ்வளவு அவசரமாக வந்த காரணம் என்ன? சக்கரவர்த்தி சௌகியமாயிருக்கிறார் அல்லவா?” என்று கேட்டார்.

“சக்கரவர்த்தியின் தேகசுகம் எப்போதும் போலிருக்கிறது. ஐயா! ஆனால் மனதான் கொஞ்சமும் சரியாக இல்லை. நேற்று இரவு அடித்த கடும்புயல் தந்தையின் மனத்தை ரொம்பவும் பாதித்திருக்கிறது. இரத்திரிசெல்லாம் அவர் தூங்கவில்லை. குழிசைகளில் வாரும் ஏழை எளிய மக்கள் என்ன கஷ்டப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதை என்னி அடிக்கடி புலம்பினார். பொழுது விடிந்தவுடன் தங்களைப் போய்ப் பார்க்கும்படி

கொன்னார். புயலினால் கஷ்ட நஷ்டம் அடைந்தவர்களுக்கெல்லாம் உடனே உதவி அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாம். அதைத் தங்களிடம் சொல்லுவதற்காகவே முக்கியமாக வந்தேன்!” என்றான் இளைப்பிராட்டி ருந்தனவ.

“தேவி! இந்த எளியவனால் என்ன செய்ய முடியும்? முதன் மந்திரி என்ற பெயர்தான் எனக்கு என்பது தங்களுக்குத் தெரியாதா? பெரிய பழு வேட்டைரவர் இந்தச் சமயம் ஊரை விட்டுப் போயிருக்கிறார், பொக்கிஷத்தை இறுக்கிப் பூட்டிக் கொண்டு தான் போயிருப்பார். அவருடைய சம்மதியின்றிச் காலாத்த கண்டரால் கூப்பொக்கிஷ சாலையைத் திறக்க முடியாதே! கஷ்ட நஷ்டங்களை அடைத்தவர்களுக்கு நான் என்ன உதவி செய்ய முடியும்? வாசலில் பலர் வந்து காத்திருப்பதைத் தாங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். ஆனால்

வள்ளல்களே

அவர்களைப் பார்ப்பதற்கே எனக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது. அதனால்தான் வெளியில் செல்வதற்கே தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று அறிஞர் தப் பிரம்மராவர் பஞ்சப் பாட்டுப் பாடினார்.

ஐயா! அதைப் பற்றித் தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். என்னுடைய சொந்த உடைய உடைய அனைத்தையும் கொடுக்கிறேன். என் அன்னையும் அல்லிதமே கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறார்கள். சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனையில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். தந்தை அல்லிதம் சொல்லி அனுப்பினார்கள். ஏழைகளின் கஷ்டங்களுக்குத் தாற்காலிக சாத்தியாக இவனும் ஏதேனும் ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.....

தங்களுடைய சொந்த உடைமைகள் யானைப் படைக்குச் சோளப் பொரி கொடுத்ததாகவே இருக்கும். சோழ நாடு முழுவதும் நேற்றுப் புயல் அடித்திருக்கிறது. எங்கெங்கே என்னென்ன தேர்ந்திருக்கிறது என்ற செய்திகளே இன்னும் கிட்டவில்லை. இதோ நிற்கிறாளே, என் பரமானந்தன், இவன் பெரும் பயங்கரமான செய்தியைச் சொல்லுகிறான். கடல் பொங்கி எழுந்து கோடிக்கரை முதல் நாகைப்பட்டினம் வரையில் கடலோரமுள்ள ஊர்களை யெல்லாம் மூழ்கடித்து விட்டதாம்.....

நத வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் அங்கிருந்த மூன்று பெண்களின் முகங்களும் பிதிகரமான மாறுதலை அடைந்ததை அறிஞர் கவனித்தார். உடனே அவர் தொடர்ந்து ஆறுதலாகக் கூறினார்.

ஆனால் அதை நான் நம்பவில்லை. இவன் கூறுவது வெறும் வதந்திதான். புயலைக் காட்டிலும் வேகமாக வதந்தி பரவியிருக்கிறது. கடற்கரைப் பகுதியிலிருந்து செய்தி வருவதற்கே இன்னும் தேரமாக வில்லை. குதிரை மீது தூதர்கள் வந்தாலும் இன்று மத்தியானத்துக்கு மேலேதான் இங்கு வந்து சேர முடி

யும். இதற்கிடையில் நம்மால் செய்யக் கூடிய உதவிகளையெல்லாம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்."

இளைய பிராட்டி குத்தவை தன் மனக் குழப்பத்தைச் சிறிது சமாளித்துக் கொண்டு, "ஐயா! நாகைப்பட்டினம் பற்றிய வதந்தி என் காதிலும் விழுந்தது. அதைப் பற்றியும் தங்களிடம் பேசலாம் என்று வந்தேன். இப்போதுதானே சூடாமணி விஜாரத்துக்கு நாம் நிவந்தங்கள் அளித்து விட்டு வந்தோம்? விஜாரத்துக்கு விபத்து நேர்ந்தால், பாவம், அதில் உள்ள பிசுபுகள் என்ன செய்வார்கள்?" என்று கூறிவிட்டு, பூங்குழலி நின்ற இடத்தை நோக்கினாள்.

"ஐயா! இந்தப் பெண் இங்கே எப்படி வந்தாள்? கோடிக்கரைத் தியாகவீடங்களின் மகள் பூங்குழலி அல்லவா இவள்?" என்று வினவினாள்.

"ஆமாம்; தியாகவீடங்களின் குமாரிதான். ஆனால் அவரைப் போல் சாதுவல்ல. ரொம்பப் பொல்லாத பெண். தனக்குச் சம்பந்தமில்லாத காரியங்களில் தனவலிட்டுத் தொந்தரவு விளைவிப்பவள்!" என்றார் முதன் மந்திரி.

இளையபிராட்டிக்கு வேறு வித ஐயப்பாடு தோன்றியது. அருள் மொழியைப் பற்றி உளவு அறிவதற்காகத்தான் பூங்குழலியை இங்கே அறிஞர் தருவித்திருக்கிறாரோ? தந்திர வித்தைகளில் கைதேர்ந்த மந்திரியாவிறே? எப்படியிருந்தாலும் பூங்குழலியின் சார்பில் தான் இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டு, "அப்படியொன்று மில்லையே? பூங்குழலி மிக நல்ல பெண் ஆயிற்றே! இங்கே, வா, அம்மா! முதன் மந்திரி ஏன் உன் பேரில் கோபமாயிருக்கிறார்? அவருக்கு ஏதேனும் தொந்தரவு கொடுத்தாயா?" என்றான்.

பூங்குழலி சற்று நெருங்கி வந்து, "தேவி! முதன் மந்திரியையே தாங்கள் கேளுங்கள்! நான் முதன் மந்திரிக்குத் தொந்தரவு கொடுத்தேனா, அவர்

எனக்குத் தொந்தரவு கொடுத்தாரா என்று கேளுங்கள்!" என்றான்.

"ஓகோ! நீயும் கோபமாகத்தான் இருக்கிறாய்! இங்கே வா, பெண்ணே! என் அருகில் உட்கார்ந்து கொள்!" என்று கூறி இவையிரட்டி பூங்குழலி வையத் தன் அருகில் உட்கார வைத்துக் கொண்டான்.

"ஐயா! இந்தப் பெண்ணை எதற்காகத் தருவித்தீர்கள்? ஏதாவது முக்கியமான காரியமா?" என்று கேட்டான்.

"அம்மணி! நான் இந்தப் பெண்ணைத் தருவிக்கவில்லை, இப்படி ஒரு பொல்லாத பெண் இருக்கிறான் என்ற செய்தியை என்ருத் தெரியாது. இவளாகவேதான்..." என்று அறிஞத்தர் தயங்கினார்.

"தேவி! முதன் மந்திரி ஏன் தயங்குகிறார்? மிச்சத்தைதும் சொல்லச் சொல்லுங்கள்!" என்றான் பூங்குழலி.

"இவளாகவேதான் இவளுடைய அத்தையைத் தேடிக் கொண்டு வந்தான்!"

"யார் இவளுடைய அத்தை? ஓகோ! சேந்தன் அமுதனின் அண்ணலா? கோட்டைக்கு வெளியில் அல்லவா அவர்களுடைய வீடு இருக்கிறது?"

"இல்லை; அமுதனின் அண்ணை இல்லை. இவளுக்கு இன்னொரு ஊமை அத்தை இருக்கிறான். இவ்வரசி! தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டிய செய்திதான். சமூதாட்டுக் காடுகளில் பித்துப் பிடித்தவன் போல்திரிந்து கொண்டிருந்த ஊமை மந்திரி ஒருவர் உண்டு. அந்த மாதரசியை இங்கே ஒரு முக்கியமான காரியத்துக்காக அழைத்து வர விரும்பினேன். அதற்காகப் பெரு முயற்சி செய்தேன். கடைசியில், வெற்றி கிட்டியது. அத்தச் சமயத்தில்....."

விட்டு எழுந்தான்.

"மன்னிக்க வேண்டும், தேவி! வெற்றி கிட்டும் சமயத்தில் இந்தப் பெண் குறுக்கிட்டுக் காரியத்தைக் கெடுத்து விட்டாள்!" என்றார் முதன் மந்திரி.

குத்தவை மிக்க ஏமாற்றத்துடன் திரும்பவும் உட்கார்ந்து, "பூங்குழலி! இது உண்மைதானா? என்ன காரியம் செய்து விட்டாய்?" என்றான்.

"தேவி! என் அத்தையை அழைத்து வருவதற்கு முதன் மந்திரி கையாண்ட முறையைக் கேளுங்கள். அப்போது என் பேரில் குற்றம் சொல்ல மாட்டீர்கள்!" என்றான் பூங்குழலி.

பிறகு, முதன் மந்திரி நடந்தவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறினார்.

கேட்டிக் கொண்டிருந்த இளைய பிராட்டி, "அப்படியானால், இந்தக் கோட்டைக்குப் பக்கத்திலேதானே எங்கேனும் இருக்க வேணும்? தேடிப் பார்க்கலாமே?" என்றான்.

"தவ்வு வேண்டியாகத் தேடிப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் கூட இல்லை. சேந்தன் அமுதன் குடிசையில் இன்று காலைமில் பார்த்ததாக என் சீடன் சொல்லுகிறான்" என்றார் முதன் மந்திரி.

"அப்படியானால், ஏன் வீண் காலதாமதம்! மற்றக் காரியங்கள் எல்லாம் அப்புறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். நாமே போய் அழைத்து வருவோம். தாங்கள் வருவதற்கில்லா விட்டால் நான் போய் வருகிறேன். வானதி! புறப்படு, போகலாம்!" என்றான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் அப்போது குறுக்கிட்டு, "தேவி! சற்று யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். புதிய மனிதர்கள் கூட்டமாய் வருவதைக் கண்டால் அந்த அம்மான் மிரண்டு ஒடத் தொடங்கி விடலாம். பிறகு, புயலைப் பிடித்தாலும் அந்த அம்மணியைப் பிடிக்க முடியாது" என்று சொன்னான்.

"ஆம், திருமலை சொல்லுவது சரிய்தான். நம்மைப் பார்த்ததும் பூங்குழலியின் அத்தை மிரண்டு ஒடத் தொடங்கி விடலாம். தமது பிரயத்தனமெல்லாம் வீணாகி விடும்! நீ என்ன யோசனை சொல்கிறாய், திருமலை!" என்று முதன் மந்திரி கேட்டார்.

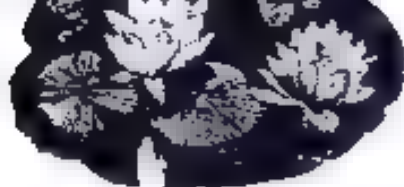
"இந்தப் பெண்மணியையே போய்

த த வை தேவ்
சொல்ல முடியாத
ப ர ப ர ப் ன ப
அடைந்து, "உண்
மையாகவா? அத்
தப் பெண்மணி

இப்போது இங்கே இருக்கிறாளா? நான் உடனே பார்க்க வேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டே பித்தை

அழைத்து வருமாடி சொல்லுங்கள். இந்த உலகத்தில் அந்த மாதரசியைக் கட்டுக்குள் வைக்கக் கடிவவர்கள் இரண்டே பேர்தான்! அவர்களில் இந்தப் பெண் ஒருத்தி!"

"இன்னொருவர் யார்?" என்று முதன் மந்திரி கேட்டதற்கு, ஆழ்வார்க் கடியான் சிறிது தயங்கி "இன்னொருவர் கடலில் முழுதி விட்டதாக ஊரெல்லாம் வதந்தியாகி இருக்கிறது!" என்றான்.

ந் த வை தேவி அதைக் கவனியாத வன் போல், பூங்குழ லியைப் பார்த்து, "கரையர் மகனே! உடனே போய்,

உன் அத்தையை இங்கே அழைத்து வா! அவளுக்கு இங்கே ஒரு கெடுதி யும் தோராயம். மிக முக்கியமான காரிய மாக உன் அத்தையை உடனே நான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது! எனக் காக இந்த உதவி செய்வாய் அம் மவர?" என்றான்.

"ஆகட்டும், அம்மா! முயன்று பார்க் கிறேன். ஆனாலும் முதன் மந்திரி இப் படிப்பட்ட உபாயத்தைக் கடைப் பிடித்திருக்க வேண்டியதில்லை. முன் னாலேயே எனக்குத் தெரிந்திருத் தால்...."

"ஆமாம்; விஷயங்களை மறைத்து வைப்பதில் இம்மாதிரி அசந்தர்ப்பங் கள் நேரத்தான் நேருகின்றன. அதை நானே உணர்ந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். சீக்கிரம் அத் தையை அழைத்துக் கொண்டு வா! அதற்குப் பிறகு இன்னொரு முக்கிய மான வேலை உனக்கு இருக்கிறது!" என்றான் இணையபிராட்டி.

"திருமலை! நீயும் இந்தப் பெண் ணோடு போய் விட்டு வா! கோட்டை வாசல் வழியாக நீங்கள் வருவதில் ஏதேனும் சிரமம் இருந்தால், நமது அரண்மனைக்கு வரும் இரகசிய வழி யில் அழைத்துக் கொண்டு வா!" என்றார் அதிருத்தர்.

பூங்குழவியும் ஆழ்வார்க்கடியா னும் போன பிறகு, குத்தவை முதன் மந்திரியைப் பார்த்து, "ஐயா! வாச லில் வந்து காத்திருப்பவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி அனுப்பி விட்டு வாருங்கள். மிக முக் கியமான காரியங்களைப் பற்றித் தங் கனிடம் ஆலோசனை கேட்க வேண் டியிருக்கிறது!" என்றான்.

"இதோ வந்து விடுகிறேன், தாயே! எனக்கும் தங்கனிடம் பேச வேண்டிய திருக்கிறது!" என்று சொல்லி விட்டு அதிருத்தர் சென்றார்.

இத்தனை நேரமும் மெனமமாக இருந்த வானதி, "அக்கா! பூங்குழ லிக்கு இன்னொரு முக்கியமான காரி யம் என்ன வைத்திருக்கிறீர்கள்? மறு படியும் நான்கப்பட்டினத்துக்கு அனுப்பப் போகிறீர்களா?" என்று கேட்டாள்.

"ஆம், வானதி! நீ வினாகக் கவ லைப்படாதே! பொன்னியின் செல் வனுக்கு ஆபத்து ஒன்றும் நேர்ந்து விடாது.

"நானும் அவனுடன் நான்கப்பட்டி னத்துக்குப் போகிறேனே, அக்கா!"

"நீ போய் என்ன செய்வாய்? உன்னைக் காப்பாற்றுவதற்கு வேறு யாராவது வேண்டுமே?"

"அந்த ஓடக்காரிக்கு என்னைக் கண்டால் பிடிக்கவேவில்லை, அக்கா!"

"எப்படியடி அவன் மனத்தை நீ கண்டுபிடித்தாய்?"

"என்னுடன் அவன் பேசவே இல்லை!"

"நீயும் அவனோடு பேசவில்லை; அவனும் உன்னோடு பேசவில்லை."

"நான் அடிக்கடி அவன் முகத் தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவன் என்னை ஒரு தடவை கூடத் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. அவனுக்கு ஏதோ என் பேரில் கோபம்!"

"ஆமாமடி, வானதி! இந்த நாட் டில் உள்ள கனியாணமாகாத கன்னிப் பெண்களுக்கெல்லாம் உன் பேரில் கோபமாய்த்தானிருக்கும். அதற்காக நீ வருத்தப்படுவதில் பயனில்லை" என்று கொண்ணான் இணையபிராட்டி குத்தவைதேவி.

அத்தியாயம் 25

அதிருத்தரின் குற்றம்

தன் மந்திரி தம்
அரண்மனை
ஆசார வாசலில்
காத்திருத்தவர்
களைப் பார்த்துப்
பேசி அனுப்பி

விட்டு விரைவிலேயே திரும்பி வந்தார்.

“அம்மணி! ஏதோ என்னால் முடிந்த வரைக்கும் ஏற்பாடு செய் திருக்கிறேன். புயலினால் சேதங் களை அறிந்து வர நாலா பக்கமும் ஆட்களை அனுப்பியிருக்கிறேன். சின்னப் பழுவேட்டையைருக்கும் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறேன். நம் இருவரின் பொறுப்பிலும் பொக்கிஷ சாவையைத் திறந்து விட வேண்டும் என்று.”

“ஐயா! பெரிய பழுவேட்டையை ரின் மாளிகையையொட்டி நில வறைப் பொக்கிஷம் ஒன்று இருக்கிற தாயே! அதில்கணக்கில்லாத பொருள் கள் குவித்து இருப்பது உண்மையா? பெரிய பிராட்டி ஒரு தடவை சொன் னார்கள்.”

“அதைத் திறந்தால் அதிலுள்ள பொருளைக் கொண்டு ஆயிரம் பெரிய கோலில்கள் புதிதாய்க் கட்ட லாமே என்று அந்த அம்மாளுக்கு எண்ணம். நான் கூட. அந்த நில வறைக்குள் போனதில்லை. அம்மா! அதற்குள் ஒரு தடவை போகிறவர்கள் உயிரோடு திரும்புகிறதில்லை” எவ் றார் முதன் மந்திரி.

“அது போகட்டும். ஐயா! அந்த ஊழைத் தாயை இவர்கள் அழைத்துக் கொண்டு வந்து விடுவார்களா? கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டாமற் போய் விடுமோ என்று எனக்குக் கவ லையாயிருக்கிறது” என்றால் குந்தவை.

“தாயே! அந்த மாதரசியைப் பற் றித் தங்களுக்கு என்ன தெரியும்? எப் படித் தெரிந்தது? தாங்கள் ஏன் அவளைப் பற்றி இவ்வளவு பரபரப்பு அடைந்திருக்கிறீர்கள்....?” எவ் றார் அதிருத்தர்.

“ஐயா! சில தினங்களுக்கு முன்பு சக்கரவர்த்தியே என்னிடம் அந்த மாதரசியைப் பற்றிக் கொண்டார்.”

“என்ன? அவள் உயிரோடிருப்ப தாகக் கொண்டாரா. என்ன?”

“இல்லை. ஐயா! இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டார். அவள் இறந்து போய் விட்டதாகவே என் னைக் கொண்டிருக்கிறார். அதனாலே தான் அவருடைய சித்தம் கலங்கிப் போயிருக்கிறது. அந்த ஊழைத் தாய் கடலில் விழுந்து இறந்து போய்விட்ட தாகத் தாங்கள்தானே தெரிந்து கொண்டு வந்து என் தந்தையிடத்தில் சொன்னீர்களாம்? மின். அந்த மாதரசி உயிரோடிருக்கும் செய்தி தங் களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?”

தங்களை அதே கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்று எண்ணினேன். தங் களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது. தேவீ?”

“அதற்கென்ன, சொல்லுகிறேன். வானம் குலத்து வீரர் எழுத்துக்குப் போய்த்திரும்பி வந்தாரே, அவர் முத லில் கொண்டார். பிறகு, என் தம்பி அருள்மொழி...” என்று கூறிவிட்டு, குந்தவை தன் தவறைத்தானே உணர்ந் தவன் போல் வாயைக் கையினால் பொத்திக் கொண்டாள்.

“தேவீ! இளவரசர் அருள்மொழி வர்மறைப் பற்றித் தாங்கள் என்னிடம் சொல்ல விரும்பவில்லையென் றால், சொல்ல வேண்டாம். தாங்கள் அந்தப் பெயரைக் குறிப்பிட்டதை நான் அடியோடு மறந்து விடுகிறேன்.”

“இல்லை. ஐயா! தங்களிடம் எல் லாவற்றையும் சொல்லி விடுவது என்ற எண்ணத்துடனேயே வந்தேன். விஷயங்களை மூடி மறைத்து வைப்ப தினால் தீமைதானே தவிர நன்மை ஒன்றுமில்லை என்பதைக் கண்டு கொண்டேன். நேற்றிரவு எனக்கு அது நன்றாய்த் தெரிந்தது. ஐயா! என் இளைய சகோதரனைக் கடல் கொண்டு போய் விடவில்லை. பொன்

பிஞ்சு வாய் திறந்து கொஞ்சுவாய்-
பிறகுக்கு அதுவோ ஒசைதான்
பெற்றவளுக்கு உன் மழலை
புரியும் கண்ணே புரியுமடா!

சூருயிரான உங்கள் பேரன்புக்கு- நூறாண்டு வாழ்த்தும் பராமரிப்பு

ஒரு நூறாண்டு காலமாக உங்கள் பேரன்பு தாங்களாகவே ஒருபித்தராக குழந்தைப் பராமரிப்புத் துறையாய் உருவாகி ஜான்ஸன் அன்ட் ஜான்ஸன் நவாரிப்புகள் தாம் பாப்பாவின் மிகளிடையே நன்குறித்தவர்கள் ஜான்ஸன் அன்ட் ஜான்ஸன் தான். எங்குமே தெரியும் பாப்பாவின் பேரன்புப் பேரன்பு, பண்டிதத்து, ஆகவே தான் ஐப்பதர ஜான்ஸன் பொருட்களால் மட்டுமே அன்பை உருவாக்குகிறோம். ஒவ்வொரு நவாரிப்பின் பரிசோதனைக்கும் பல்முறை தேர்வு வருகிறது. எனவே அநுபந்தியும் அநுபந்தாளமே உங்கள் குழந்தைகளை அன்பு கிடைக்க.

உங்கள் குழந்தைகளின் பராமரிப்புக்கு மேலும் எவ்வாறு நம்புகிறீர்கள்... தற்போது தான் முடியுமா? குழந்தைப் பராமரிப்பு பற்றி இவ்வளவு தூண்டுப் படுத்தும் பெற்றி எவ்வளவு இம் முயற்சிக்கு:

ஜான்ஸன் அன்ட் ஜான்ஸன் மிரிடிட், பேரிசை அன்ட் அன்ட், மிகு பாக்டீரியா தடுப்பு, பராமரிப்பு 030.

ஜான்ஸன் அன்ட் ஜான்ஸன்

னிலின் செல்வனைச் சமுத்திர
ராஜன் காப்பாற்றிக் கரையில்
சேர்த்தார். அவன் இப்போது
நாகைப்பட்டினத்திலுள்ள புத்த
விஹாரத்தில் இருக்கிறான். அவ
னைப் பார்ப்பதற்காகவே நான்
நாகைப்பட்டினம் போயிருந்தேன்.
ஆனால் தங்களுக்கு இது எல்லாப்
தெரியும் என்று எனக்கு ஒரு சந்தேகம்
உண்டு.

“தாங்கள் சந்தேகித்தது நியா
யமே. ஆனால் தேவி, தெரிந்ததாக
நான் காட்டிக் கொள்ளவில்லையே!
வேறு பாருடைய காரியத்தில் தடை
விட்டாலும் தங்களுடைய காரியத்தில்
தடைவிடுவதில்லை என்று வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய
ஆட்களுக்குப் அவ்விதமே கட்டளை
விட்டிருக்கிறேன். தாங்கள் செய்வது
எதுவும் உதெமாகத்தான் இருக்குப்
என்பது என் நம்பிக்கை. நானும்
மனலயமானும் கொடும்பாளூர்
வேளாளும் அடிக்கடி பேசிக் கொண்
டிருக்கிறோம்: ‘இளையபிராட்டி
மட்டும்தான் ஆண் பிள்ளையாய்ப் பிறந்
திருந்தால், இந்த அகில உலகத்தையும்
சோழர்களின் வெண் கொற்றக்
குடையின் கீழ்க் கொண்டு வந்து தனி
யாக செலுத்தி ஆண்டு வருவான்’
என்று.

“அந்த மாநிலி என்னும் எனக்கு
இருந்தது உண்மைதான் நான் பெண்
னாகப் பிறந்திருந்தபோதிலும். என
சகோதரர்கள் மூலமாக அந்த மனோ
ரதம்நிறைவேறும் என்று ஆசையுடன்
இருந்தேன். அந்த ஆசையை இப்
போது விட்டு விட்டேன். ஐயா!
இராஜ்ய விஷயங்களில் பெண்கள்
தலையிடவே கூடாது என்று முடிவு
செய்து விட்டேன். பாருங்கள்! என்
சகோதரனை நாகைப்பட்டினம் கூடா
மணி விஹாரத்தில் இருக்கும்படி
செய்தேன். அதன் விபரம் பலனைப்
பாருங்கள்!”

“ஒன்றும் நேர்ந்து விட வில்லையே.
நாயே! பொன்னிலின் செல்வனை
தடுக் கடலில் காப்பாற்றிய சமுத்திர
ராஜன் இப்போது கரையில் பத்திர
மாயிருக்கும் போது நீங்கு விளைத்து
விடுவானா?

ஐயா! தாங்கள் உடனே என் தத்

தெய்வம் வந்து இவ்வாறு ததிரியம் கொல்லுங்கள்.

"ஆகா! சக்கரவர்த்திக்குத் தெரியுமா, என்ன? இளவரசர் குடாமணி விஹாரத்தில் இருக்கும் செய்தி!"

"நெற்று இரவுதான் சொன்னேன், சொல்லும்படியாக நேரத்து விட்டது."

"ஆகா! இன்னும் கொஞ்ச நான் சொல்லாமலிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். தாங்கள் செய்திருந்தது மிக நல்ல ஏற்பாடு என்று நினைத்தேன். இதே! கோழ நாடு முழுதும் ஒரே கொந்தளிப்பாக இருக்கிறது. நெற்று அடித்த புயல் காரணமாக வெளியில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பு, சில நாளாகவே கோழ நாட்டு மக்களின் உள்ளத்தில் பொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மதுராத்தகர் மீதும் பழுவேட்டரையர்கள் மீதும் துணங்கள் ஒரே கோபமாக இருக்கிறார்கள். சக்கரவர்த்தியைச் சிறையில் வைத்திருப்பதாக என்னுடைய கிறார்கள். இளவரசரைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வரக் கப்பல்கள் அனுப்பப்பட்டதையும் அறிந்திருக்கிறார்கள். இளவரசரைப் பழுவேட்டரையர்கள்தான் கடலில் எறியக்கூடிய விட்டதாகப் பலர் நம்புகிறார்கள். இச் சமயத்தில் இளவரசர் இந்த நாட்டில் இருப்பது தெரிந்தால் மக்கள் கொதித்து எழுவார்கள். இளவரசரின் தளையில் இப்போதே மணிமகுடத்தை ஆடி விட வேண்டும் என்று பெருங் கிளர்ச்சி செய்வார்கள். பழுவேட்டரையர்களும் என்ன கஞ்சப் போது முகந்தரம் ஏற்படும் என்று காத்திருக்கிறார்கள். கொடும்பாளூர் பெரிய வேளாள் பெரும்படை இட்டிக் கொண்டு தஞ்சையை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார். இதே! கோழ நாட்டில் இரத்த வெள்ளம் ஓடிப்போகிறது என்று அஞ்சுகிறேன். இந்தப் பெரிய சான்றாய்வுச் சகோதரர் என்னை யினால் அழிந்து விடுமோ என்று பயப்படுகிறேன். அப்படி ஒன்றும் நேராமலிருக்க வேண்டுமென்று அல்லும் பகலும் ஸ்ரீரங்கநாதரைப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்."

"என்னுடைய பிரார்த்தனையும் அதுவேதான். துயர்! என் சகோதரர்

கள் இந்தச் சாம்ராஜ்யத்தின் சிம்மாசனத்தில் ஏற வேண்டுமென்ற ஆசையை நான் விட்டு விட்டேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில், மதுராந்தகனுக்கே முடி சூட்டுவதில் இப்போது எனக்கு ஆட்சேபம் ஒன்றுமில்லை."

"தங்களுக்கு ஆட்சேபமில்லை, தாயே! ஆனால் மக்களுக்கு ஆட்சேபம் இருக்கிறதே! சக்கரவர்த்தி இன்னும் பல்லாண்டு இவ்வுலகில் வாழ வேண்டும். ஆனால் விதி வசத்தினால் அவருக்கு ஏதாவது நேர்த்து விட்டதென்றால், அன்றைய தினமே இந்தச் சோழ நாடு முழுதும் ரணகளமாகி விடும்....."

"ஐயா! அத்தகைய துர்க்கதி விரைவிலேயே நேர்த்து விடுமோ என்று எனக்குப் பயம் அதிகமாக இருக்கிறது. நேற்றிரவு சக்கரவர்த்தியின் நிலைமிக் கவனவிட்டமாதிரி விட்டது. அதனால்தான் அவரிடம் பொன்னின் செல்வம் பத்திரமாக இருக்கிறான் என்று சொல்ல வேண்டியதாயிற்று. ஆனால், சொல்லியும் அவர் நம்பவில்லை! அவருக்கு நான் வெறுமே ஆறுதல் சொல்வதாக எண்ணிக் கொண்டார். பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் மாண்டு போன 'பழிகாரி'யின் ஆவி அவருடைய புதல்வர்களின் மீது பழி வாங்குவதாக எண்ணிப் பிரமைகொண்டு பிதற்றுகிறார்...."

"அந்தோ? கடவுளே! என்ன விபரீதம்? நேற்று இரவு நடந்ததையெல்லாம் விவரமாகச் சொல்லுங்கள்!"

"அதற்காகத்தான் வந்தேன். ஐயா! சொல்லித் தங்களை உம் யோசனை கேட்பதற்காகவே வந்தேன். முன் நடவை கத்தர சோழர் மருத்துவ சாஸன ஏற்படுத்துவதற்காக நான் வந்த சமயத்தில், சக்கரவர்த்தி எனக்கு அந்தப் பழைய வரலாற்றைச் கூறினார். சுழ நாட்டை அடுத்ததில்தான் ஒதுங்க நேர்ந்த போது, கரையர் மகள் ஒருத்தி தம்மைக் கரடிக்கு இரையாகாமல் காப்பாற்றியது பற்றிச் சொன்னார். பின்னர் அத்திலேயே சில மாத காலம் சொப்பன சொர்க்கலோகத்தில் வாழ்வது போல் அந்தப் பெண்ணுடன் வாழ்ந்திருந்ததைப் பற்றிச் சொன்னார். பின்னர் இந்தத்

தஞ்சை புரீசு அவர் அழைத்து வரப்பட்டதையும், இளவரசராக முடிசூட்டப்பட்டதையும் கூறினார். அரண்மனை வாசலில் கூடியிருந்த கூட்டத்தின் மத்தியில் கரையர் மகளைப் பார்த்ததையும், ஆகுமிர் நண்பராகிய தங்களை விட்டு அவளைத் தேடிக்கொண்டு வரச் சொன்னதையும், தாங்கள் தேடிப் போய்த் திரும்பி வந்து அவள் கடலில் விழுந்து இறந்தான் என்று தெரிவித்ததையும் கூறினார். அது முதல் அடிக்கடி அந்தக் கரையர் மகள் ஆவி வடிவத்தில் வந்து தம்மைத் துன்புறுத்துவதாகவும் சமீப காலத்தில் அவள் வருகை அதிகமாகி விடுப்பதாகவும் சொன்னார்...."

"தேவி! அதையெல்லாம் நீங்கள் நம்பினீர்களா?"

"தந்தை கூறிய வரலாறு அய்வளவு அதிகமாயிருந்தபடியால் என் மனமும் மிக்க குழம்பி விட்டது. இரந்து போனவளின் ஆவி வந்து தந்தையைத் தொந்தரவுபடுத்துவது சித்தப் பிரமையாக இருக்கலாம் என்று நினைத்தேன். பிறகு யோசித்துப் பார்க்கப் பார்க்க வேறு சில ஐயங்கள் உண்டாயின. வானதி ஒரு நாள் இரவு சக்கரவர்த்தியின் கூக்குரலைக் கேட்டு விட்டுப் போய்ப் பார்த்தான். பழுதுர் இளையராணி மாதிரி ஓர் உருவம் மன்னரின் எதிரில் நிற்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டு மூர்ச்சித்து விழுந்தான். அது முதல் அந்தக் கரையர் மகளுக்கு இரந்தப் பழுதுர் இளையராணிக்கும் ஏதேனும் சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது. வல்லவரையரும் அருள்மொழியும் கூறியதிலிருந்து அது உறுதியாயிற்று. ஐயா! நந்தினி தேவி ஒரு வேளை அந்தக் கரையர் மகனின் புதல்வியாக இருக்க முடியுமா?"

"தங்களைப் போலவே நானும் ஊலிக்கத்தான் முடியும். தாயே! உருவ ஒற்றுமையைப் பார்த்தால் அப்படித்தான் ஒருத வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதிலிருந்து மட்டும் நிச்சயிக்க முடியுமா? ஒருவேளை கரையர் மகனின் கடைசித் தங்கையாகக் கூட நந்தினி தேவி இருக்கலாம். இதையெல்லாம் பற்றி நிச்சயமாகத் தெரிந்தவர்கள் இப்போது

முன்று பேர்தான் இருக்கிறார்கள்....

“அவர்கள் யார், கவியாமி?”

“ஒருவர்தான் பெரிய பிராட்டி செம்பியன் மாதேவி. அவருடைய உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு இரகசியம் இருந்து வேதனை செய்து வருகிறது. ஆனால் அது இன்னதென்பதை அவராகச் சொன்னாலொழிய, நாம்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள இயலாது. மகானாகிய கண்டராதித்தர் காலமாகும் தறுவாயில் பெரிய பிராட்டி அதை அவரிடம் கூறினார் என்பது எனக்குத் தெரியும். கண்டராதித்தர் என்னிடம் சொல்லத் தொடங்கினார். இரண்டு வார்த்தை சொல்லுதற்குள் அங்குடைய மூக்க நின்று விட்டது.....”

“மற்ற இருவரும் யார், ஐயா?”

“மற்ற இருவரும் பேசத் தெரியாத ஊமைகள்: சேந்தன் அமுதனின் அன்னையும் பெரியன்னையுந்தான். இவர்களில் சேந்தன் அமுதனுடைய அன்னையிடமிருந்து நாம் ஒன்றும் தெரிந்து கொள்ள இயலாது. செம்பியன் மகாதேவியிடம் அவள் அனவிலாத பக்தி உள்ளவன். அந்தத் தேவி உயிரோடிருக்கும் வரையில் இவள் ஒன்றும் தெரிவிக்க மாட்டாள். ஆகையினால் நான் அவனுடைய தமக்கை மந்தா கினியை சமநாட்டிலிருந்து அழைத்து வருவதற்கு நான் பெரும் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருந்தேன்....”

“ஆகா! அந்தக் கரையர் மகளின் பெயர் மந்தா கினியா? அவள் உயிரோடிருப்பது தங்களுக்கு எப்போது தெரிந்தது?”

“தேவி! இருபத்தைந்து ஆண்டு களுக்கு மேலாக அது எனக்குத் தெரிந்த விஷயந்தான்.

“என்ன? என்ன? இருபத்தைந்து வருஷங்களாகத் தெரிந்துமா, என் தந்தையிடம் தங்கள் சொல்ல வில்லை? ஐயோ! அவன் இறந்து விட்டான் என்று எண்ணத்தினால் என் தந்தை எத்தனை மனோவேதனைக்கு உள்ளானார் என்பதெல்லாம் தங்களுக்குத் தெரியாதா?”

“தெரியும், தாயே! தெரியும்.”

“தெரிந்துமா அவரிடம் உண்மையைச் சொல்லாதிருந்தீர்கள்?”

திருத்தர் ஒரு தெடியப் பெருமூக்க விட்டார். அவர் உள்ளத்தில் ஒரு பொராட்டம் நிகழ்ந்தது என்பதை அவருடைய மூகம் எடுத்துக்

காட்டியது. பின்னர் அவர் கூறினார்—

“தேவி! இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் நான் ஒரு குற்றம் செய்தேன். முதன் முதலாக அதை இப்போது தங்களுடந்தான் சொல்லுகிறேன். கரையர் மகளைத் தெரிவரும்படி தங்கள் தந்தை என்னை அனுப்பினார் அல்லவா? ஸீரையா கக்குதிரைமீது செல்லும். ஆ! கனாடன் நானும் போனேன். கொடிக்கரை போய்ச் சேர்த்தோம். அங்கே கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த கடலில் அவன் கலக்கரை விளக்கின் கச்சிவி லிருந்து விழுந்து விட்டான் என்பதை அறிந்தோம். அந்தப் பயங்கரக் காட்சியை நேரில் பார்த்தவர்கள் சொன்னார்கள். தியாகவிடங்கரே நடுங்கிய குரலில் நாக்குமுறக் கூறினார். அனாத்தான் நானும் நஞ்சாலுருக்கு வந்து என் நண்பரிடம் தெரிவித்தேன்....”

“இதில் தங்கள் குற்றம் என்ன, ஐயா?” என்றான் குந்தவை.

“குற்றம் இதுதான்! கரையர் மகளை கடலில் விழுந்தாளே தவிர, அதிலே முழுவிச் சாகவில்லை. அத்தகைய கொந்தளித்த கடலில் பா. கு விட்டுக் கொண்டு வந்த வளையஞ்சன் ஒருவன் அவளைக் கண்டெடுத்துப் பா. கில் ஏற்றிக் காப்பாற்றி விட்டான். கொடிக்கரைக்கு வெகு தூரத்துக்கு அப்பால் அவன் வந்து கரையேறினான். திரும்பி வரும் வழியில் நான் அந்தக் கரையேறும் படகைப் பார்த்தேன். அதில் இருந்த பெண் யாரி என்பதையும் தெரிந்து கொண்டு விட்டேன். அந்தப் படகுக்காரனிடம் நிறையப் பணம் கொடுத்து அவளைப் பத்திரமாக இலங்கைக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்படியும் அங்கேயே இருக்கும்படியும் கூறினேன். அவளும் சம்மதித்துச் சென்றான். நான் திரும்பித் தஞ்சைக்கு வந்து கரையர் மகளைக் கடலில் விழுந்து மாண்டு விட்டதாகக் கூறினேன். தங்கள் தந்தைக்கு நன்மை செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டு

தான் மனமறிந்து அத்தகைய குற்றத்
தைச் செய்தேன். அந்தக் குற்றம் இந்
தனை காலத்துக்குப் பிறகு இப்படி
ஒரு விபரீதமான விளைவை உள்
டாக்குமென்று எ நி ர் ப ர ர் க் உ
லில்லை....

ளையபிராட்டி குந்
தனை அப்போது
குறுக்கிட்டு, "ஐயா!
தாங்கள் செய்தது
குற்றமாயிருந்தாலுப்
பின் தந்தைக்கு

தள்ளாம செய்யும் எண்ணத்து
வேயே செய்தீர்கள். பிறகு, அக்கள
யர் மகளைப் பற்றித் தாங்கள் கேள்
விப்பட்டு வந்தீர்களா?" என்று
கேட்டாள்.

"ஏன்? அடிக்கடி கேள்விப்பட்டுத்
தான் வந்தேன். இளவரசுப் பட்டி
குட்டிக் கொண்டதும் சுத்தர சோழர்
மதுரைப் போர் முனைக்குப்
போனார். நான் கூடிக் கூத்திவரத்துக்
குச் சென்றேன். சில ஆண்டுகள்
அங்கேயே தங்கி வேதாகம சாஸ்த்
ரங்கள் பயின்று விட்டுத் திரும்பி வந்
தேன். அப்போது பழையராஜரின்
சகாபுபட்டரின் தந்தை அந்தக் கள
யர் மகளோடு அந்தரங்கமாக உள்

யாடிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு
வியந்தேன். அவர் ஒரு அதிகாரமான
செய்தியைச் சொன்னார். அந்தக்
களையர் மகள் பெரிய பிராட்டியின்
அரண்மனைத் தோட்டத்தில் வந்து
சில நாள் தங்கியிருந்ததாகவும், இரட்
டை குழந்தைகள் பெற்று அங்கேயே
போட்டு விட்டு ஒடிப் போனதாகவும்
கூறினார். எப்போதாவது திளைத்
துக் கொண்டு குழந்தைகளைப் பார்ப்
பதற்காக அவள் இரகசியமாக வந்
வதுண்டு என்றும் தெரிவித்தார். குழந்
தைகள் என்ன ஆயின என்று கேட்
டேன். அவர் சொல்ல மறுத்து விட்
டார். அது செம்பியன் மாதேவிக்கு
மட்டுமே தெரிந்த இரகசியம் என்றும்
கூறினார். நானும் அதைப் பற்றி
அதிகம் கிளறாமலிருப்பதுதான்
தல்லது என்று உயமா விட்டு விட்
டேன். தைவி! அருள்மொழி குழந்
தைப் பிராயத்தில் காவேரி நதியில்
விழுந்து விட்ட போது, அவனைக்
காவேரி அடிவரை காப்பாற்றினான்
என்று என்மாதும் சொல்லுவார்கள்
அல்லவா? அப்படிக் காப்பாற்றிய
வன் என்னவாயில் களையர் மகள்தான்
என்று என் மனத்தில் அச்சமாயே
தோன்றியது....

அருள்வாக்கு

மீரணவன், வித்யாரதி, சிவ்யன் என்
றெவ்வாம் தாம் சொல்லும் கவயத்துக்கு
'சாதரன்' என்று அக்காலத்தில் பெர் இருத்
திருப்பதாகப் பாயினியின் கவாகரணத்
திலிருந்து தெரிகிறது. 'சாதரன்' என்றால்
குடை என்று தெரிந்திருக்கலாம். ஒரு குடை
ஒருத்தன் தனக்கு மேலே சுமந்து கொண்டு
அவனை வெவ்விட ஏழைகளிடமிருந்து காப்

பாற்றுவது மாநிர்தரு என்பவராகத் தன் தாக
அரவணக்கப்பாட்டுக் கெடுதல்களிலிருந்து
காப்பாற்றப்படுவதாலேயே சிவ்யனுக்கு
'சாதரன்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது.
இதிலிருந்து இருவரைய சத்தமமான குண
மும் அகருடை அன்பும் பணியும் தெரிவித்
தன். அதாவது கல்லி என்பது அறிவு ஸம்பத்
தப்பட்டுத் தாக மட்டும் இன்றைக்குப் போனிக்
வாமம் தல்ல குணத்தில் ஸம்பத்துழன் னதாக
வும் இருந்தது என்பதற்காகக் சொல்கிறேன்.

வித்யாசானைக்கு அப்போது 'சரணம்'
என்ற பெர் இருத்ததாகவும் பாயினியத்தி
லிருந்து தெரிகிறது. சரணம் என்றால் கால்
பாதம், பதம் என்று கானைச் சொல்கிறோம்.
பதம்பதம் என்று மிகவும் உயர்த்துத் தானத்
தைச் சொல்லும் போலும் 'பதம்' என்ற
வார்த்தை யருகிறது. கால் தம் உடம்பைத்
தாங்கி நிற்கச் செய்வது போல தம் உயிரைத்
தாங்கி நினைத்து நிற்கும்படி செய்யும் பெரிய
'ஸப்போர்ட்' தான் பதம். சரணம் என்று
இதே அர்த்தத்தில்தான் குருவத்துக்குப்
பெயர் கொடுத்திருக்கிறது.

— இவர்க்கு காஞ்சி காமகோடி
ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய உவாமிகள்.

"தங்கள் உள்ளத்தில் தோன்றியது உண்மைதான். ஐயா! அருள்மொழி சமுதாயத்தில் அந்த மாதரசியைப் பார்த்து விட்டு வந்து அவ்வாறுதான் சொன்னான். ஆனால் இந்த விந்நை யைக் கேளுங்கள்! என் தந்தை என்ன என்னுகிறார் தெரியுமா? கடலில் விழுந்து இறந்த கரையர் மகன்தான் ஆலி வடிவத்தில் வந்து தம் மக்கள் மீது பழி யாங்குவதாக எண்ணுகிறார். நேற்றிரவு வெளியில் கடும் புயல் அடித்த போது என் தந்தையின் உள்ளப் புயலும் வேகத்தை அடைந் தது. இரவு முழுதும் அவர் தூங்கவே இல்லை. என்னையும் தூங்க விட வில்லை. பலமுயற்சிகளையெல்லாம் மறுபடி சொன்னார். 'கடலில் விழுந்து இறந்த அந்தப் பழிகாரிதான் இப்போது என் பேரில் பழி யாங்கு கிறான். அவள்தான் என் அருள் மொழியைக் கடலில் முழக்க அடித்துக் கொண்டு விட்டாள்! கரிகாலனையும் அவள் பழிவாங்காமல் விட மாட்டாள்!' என்று அடிக்கடி அகறினார். 'என் ஒரு மகனாயது உயிரோடிருக்கும் போது என்னைக் கொண்டு போக மாட்டாயா. யாமே!' என்று கதறினார். அவருக்கு எவ்வளவோ நான் சமாதானம் சொல்லியும் கேட்க வில்லை. அதன் பேரிலேதான் நான்கைப்பட்டினம் புத்த விந்நாரத்தில் அருள்மொழி வர்மன் பத்திரமாயிருப் பதைப் பற்றி அவரிடம் சொல்ல வேண்டி நேர்ந்தது...."

"அதற்குப் பிறகு சக்கரயர்த்தி விதி அழைத்து அடைந்தாரா?"

"அதுதான் இல்லை. அதன் பிறகு சித்தப்பிரமை இன்னும் அதிகமாகி விட்டது. முதலில் அச் செய்தியை அவர் நம்பவே இல்லை. ஆனால் தானே நேரில் பார்த்து விட்டு வந்தேன் என்று சொன்ன பிறகு நம் பிள்ளர், ஏன் அவனை அழைத்துக் கொண்டு வரவில்லை என்று கேட்டார். குளிர் சுரத்துக்குப் பிறகு பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய உடல் பலம் வரவில்லை என்றும், விளையில் அழைத்துக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்வதாகவும் கூறினான். ஆனால் அவனை இப்போது இங்கு அழைத்து வருவதால் இராஜ்யத்தில் ஏற்படக்

கூடிய குழப்பத்தைப் பற்றியும் இலே சாகக் சொன்னேன். இதைக் கேட்ட தும் அவருடைய மனப்போக்கு வேறு விதமாகத் திரும்பி விட்டது. 'இந்த இராஜ்யந்தான் என் பிள்ளைகளுக்கு யமனாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இராஜ்யம் அவர்களுக்கு இவ்வளவென்று தீர்த்தால் என் புதல்வர்கள் உயிரோடு கமையிருப்பார்கள். அதற்காகத் தான் அவர்களை இங்கு அழைத்து வர இவ்வளவு அவசரப்படுகிறேன்!' என்றார். நிமிர்ந்து இன்னொரு பதி அவர் மனத்தில் குடி கொண்டது. உக்கிரமான புயல் காற்றினால் நேற்றிரவு அரண்மனையெல்லாம் கிடு கிடுத்துப் போயிற்று. ஒரு நடையை பேரிடி இடித்து ஒய்ந்ததும் என் தந்தை வெறி கொண்டு விட்டார். 'மகனே! அருள்மொழியை இனி நான் பார்க்கப் போவதில்லை. கீழைக் கடலில் தேர்வதும் புயல் காற்றுக்களையும் சுழிக் காற்றுக்களையும் பற்றி எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். இன்று அடிக்கும் புயலினால் கடற்கரையில் தென்னை மர உயரம் அலைகள் எழும்பும். உன் நாட்டில் வெகு தூரம் கடல் பொங்கி வந்து மூழ்க அடிக்கும். காயேரிப் பட்டினத்தை அன்றொரு நாள் கடல் கொண்டது போல் நான்கைப்பட்டினத் தையும் கொண்டு போனாலும் போய் விடும். அதிலும் கடற்கரைக்கும் கால் யாங்குக்கும் மத்தியில் உள்ள புத்த விந்நாரம் ஒரு நாளும் தப்பிப் பிழைக்காது. அந்தப் பழிகாரி கரையர் மகன் கடலில் என் மகனைக் கொண்டு போக முடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாகக் கரையிலேயே வந்து என் மகனைக் கொல்லப் போகிறான்! நான் போய் இதோ அவனைத் தடுத்து என் மகனைக் காப்பாற்றப் போகிறேன்' என்று கதறிக் கொண்டு எழுந்திருக்க முயன்றார். அந்த முயற்சியில் தனக்கி யற்றுப் படுக்கையில் விழுந்தார். ஐயா! அப்போது என் தந்தை விம்மி அழுத குரலைக் கேட்டால் கல்லும் மனையும் உருகி விடும்!" என்றான் இளையயிராட்டி. அவருடைய கண் களில் அப்போது தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

(தொடரும்)

எனக்கென்னமோ பவமா இருக்கு மாமா. கூட யோ, துறச்சேயோ இப்ப தங்க
செஞ்சுக்கிட்டிருக்கிற காய்கறி வியாபாரத்திலே சிலைக்கிறதை வசிக்கிறீர். இப்ப
பதிலில்லாம சாப்பிட்டிருக்கிறீர் புத்தகமாம். சின்னதா இத்தனாலும் செலத்தயா
ஒரு கொட்டை இருக்கு. சிம்மதியாய் எடுத்துத் தூப் தலிபேராம். இதை விட்டுத் தீங்க
கொக்கு மாநிரி செய்ய ஆரம்பிச்சா, வம்பு துண்டிலே மாட்டிச்சிர். அவ்வளவுதான்...
சிம்மதியும் போகிறேன்... தேவனுமே...

இப்படி கவலையோடு சென்றாள்
கமலத்தோடு. "எபத்தியம்... எபத்தியம்!"

என்று டிரைமாய்க் கூடித்து கொண்ட
சேரமு, "நானும், உன்னை மாதிரிநான்
இதுவளக்குப். பார்த்துக்கிர். இருந்தேன்.
ஆனால் அந்தப் பவத்துக்குக் கொஞ்சம்
கூட அடத்தலில்லன்னு இப்போதான்
புரியுது" என்றான்.

எதை காக்க அப்படிச்
சொல்தீங்க! "

"வேறா எதை வசிக்க...?"

தானும் எத்தனை வருஷமா
காய்கறி வியாபாரம் பண்ணி
வாக்கிட்டு இருக்கேன் என்றான்

மிக்ந்து... நீ
சொல்லு
ம. சி. சி.
வேணும்னா
புலியல்லாம
சாப்பிட்டுக்
கிட்டு, வெளிக்
குன்று தூப்
கிட்டு

மிக்ந்து
கொண்டு
அவ்வளவு
தான்
ஆனால்

தருமாவரம்

உத்தமசேனா

அந்தப் பக்கிரியோட பேச்சைக் கேட்டிருந்தா... நேரம் நம்ப வில்லேளரியற இந்த சின்னி என்சுக்குப் பதிலா யிழுப் பைட் எரிஞ்சுக்கிட்டிருக்கும். இந்தக் கூரைக் கொட்டைக்குப் பதிலா ஒரு சின்ன மாடி வீடா வது இருக்கும். உன் கழுத்திலே தொங்குது பாரு வெறும் மஞ்சக் கவிழ். அதுக்குப் பதிலா பவுணு சின்னி தொங்கிக்கிட்டிருக்கும். நம்ப பச்சை ரெண்டும்கூட சின்ன ரிக்கூலாவிலே ஏறி, காண்வெண்டுக்குப் போய்க் கிட்டிருக்கும்."

"போதும் போதும்... திறந்துங்க. பித்தம் ரொம்பத்தான் தலைக்கேறியிருக்கு..."

"எனக்கொண்ணும் பித்துப் பிடிக்கலை, திறக்கத்தான் சொல்றேன். நம்ப மேலத் தெரு கோலித்தன் பய இருக்காரே... நானைக்கு மாசத்துக்கு முன்னாடி அவன் தானைம் எப்படி? ஒரு சின்ன மக்கு லாட்டரி. இப்பப் பாரு. ஆளு அப்படியே உதிச்சுப் போயி, நும்பதும் நூறும் சர்வ சாதாரணமா கைலியே புரணுது. அவன் பெண்ணாடி கழுத்திலே என்னைன்னமோ மின்னுது. எல்லாம் எப்படி வந்துச்சி? அந்த பக்கிரியோட ஏற்பாடுதான். சாராயம் விக்கிறதிலே என்ன கேவலம்? காப்பி, மலிக்கிறது மாதிரிகானே அதுவும்... அவன் சொன்னதை அப்படியே கேட்டதாலே இன்னொருக் கோலித்தன் பய கொழிக் கிறான்."

"ஹும்... அப்படியா? " ஆச்சரியக் கேள்வி கேட்ட கமலத்தை மேலும் ஆச்சரியப்பட வைத்தான் சோழ்.

"அட அவனை விட்டு, கோட்டகத்து மூரு கணைப் பத்தி உனக்குத் தெரியாது? பத்து எபசானைப் பத்து நானைக்கு ஒரு தடவை கூட கண்ணால பார்த்திருக்க மாட்டான். அவனுக்கு வந்த வாழ்க்கைப் பாரேன்.

இவரும் பக்கிரியோட மனமாதான். கொஞ்சம் சரக்கைக் கூட வாங்கி கொடுத்து விவா பாரத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்தான். இப்ப என்னடான்னா, புறக் கூடு மாதிரி இருந்த அவனோட குடிசை பெரிய கொட்டைக் வீடாகி, சிமெண்ட் பூசி, தரண்ட் போட்டு, மேல் பாடிக்கிட்டிருக்கு."

"தெசமாஜம்மா? நம்பலே முடிவ லையே!" கமலத்தின் கண்ணிமைகள் விழப் பாய் பட்டபத்தான்.

"இவ்ளே நம்பராம இருக்கிறதுக்கு என்ன இருக்கு? நடக்கிறதைதானே சொல்றேன். இப்ப் பாரு நீ மட்டும் சரிவனு சொன்னா போதும். காணலையேயே பக்கிரியிட்டச் சொல்லி வாடிக்கையா சரக்கு எடுத்துக்க லாம். நம்ப கொட்டைக்குச் சின்னாடி கிட்டகிற குப்பைக் குழியிட்டி. கொஞ்சம் சுத்தம் பண்ணிட்டு, நானைக்கு தென்னங் கித்தை வச்சு மனற்புக் கட்டிட்டு விவா பாரத்தை ஆரம்பிச்சிடலாம். சரவங்காலம் ஆறு மணிக்கு ஆரம்பிச்சோம்னா செகண்ட் லேவலி நவனரக்கும் ஓடும். ஒரு நானைக்கு நூறு நூதம்பது சின்னக்கும். போகப் போகக் கூடிக்கிட்டே போகும். என்ன சொல்றே...?" ஆர்வமாய் அவளையே பார்த்தான்.

"தீ சொல்றதைக் கேக்க ஆசையாத்தான் இருக்கு. ஆனா போலீஸா புடிச்சுக் கிட்டா?"

"போலீஸ் புடிப்பாங்கதான். ரெண்டிப் பச்சைனோட தொத்தரவும் இருக்கும். ஒரு செனகர்வன்னு வரப்ப இப்படி சிலகஷ்டங் களும் வரத்தானே செய்யும். ஆனா இதை வெவ்லாம் எப்படி சமாளிக்கிறதுன்னு பக்கிரியன்னோ சொல்லிக் கொடுத்திருக் கான். அதைப்பத்தியெல்லாம் தீ கவுளைப் படாதே! நான் பாத்துக்கிறேன்."

மேற்கொண்டு என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல் அவன் விழித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"அப்ப சரி! தூளைக்கே நம்ப விவாபா நத்தை ஆரம்பிச்சிட வேண்டியதுதான். காணலியே தாலு மணிக்கெல்லாம் பக்கிரியைப் பரக்கப் போகணும். எழுப்பி விட்டுடு." "இன்றோடு நம் தரித்திரம் தொலைத்து என்ற நிம்மதிப் பெருமூச்சோடு பாயில் மல்லாத்தான் சோமு. சற்றுத் தாமதித்து, உட்காரித்திருந்த கமலத்தை தன் மீது சாய்த்துக்கொண்டான். அவன் கண்ணில் கலையலகை நிறுத்தி விட்டுத் தொண்டான்.

"பாத்திரம்... உன் கண்ணில் அப்படி காய்ந்து போய்க் கிடக்கிறது! இப்படிவிடுக்கப் படுவதாகக் குறுமையா இருக்கே. இன்னும் நல்ல சரப்பாடு, துணிமணி கொஞ்சம்... கொஞ்சம் என்ன? கொஞ்சம் கக்கத்தானே போகுது. என்ன! இன்னும் குப்பத்தே தான். ஆள் எப்படி ஆகப் போகிறாரேன். பாக்கிரியைல்லாம் மயக்கம் போட்டு விழப் போறான்!"

"சரியே... பேசுறேப் பாரு... நிறுத்த மாதிர்." அவனின் பொய்க் கோபத்தைச் சந்தோஷமாகச் சிரித்தான். அவன்.

தேசிய உணவியை மறுதான் காலை மூன்றரை மணிக்கு. கமலம் எழுப்பாமலே எழுந்து கொண்டான் சோமு. தனது கைக் கிணை எடுத்துக் கொண்டு பக்கிரியைத் தொழிக் கொண்டு போனான்.

பக்கிரி ஒரு பத்து விட்ட சரப்படியினால் டிக் கேள் நிறைய சாராயத்தை ஊற்றிக் கொடுத்தான் - நனக்கு மேலும் ஒரு வாய்க் கையாளன் கிடைத்து விட்ட மகிழ்ச்சியுடன்.

"நதிரியமா செப் சோமு. இந்தக் காலத் திலே நேரணாவா தொழில் செஞ்சு எவனும் முன்னுக்கு வந்தி. முடிவாது விவாபா சத்தை ஆரம்பிச்சோனே கண்டவனும் வந்து அப்படி இப்படி என்னுமிரட்டுவானுங்க. பயப்படுவோம் பாருன். 'வெ' க' எந்த நேரமும் சந்தைகிலே விசையாடிக்கிடீ. விசுப்பா. சந்தோஷமா போயிட்டு வா' என்று உபதேசமும் வாழ்த்துமாய் அனுப்பி வைத்தான்.

இதுவரை காய்கறிக் கடை வயமாடுமே என்றிப் பழக்கப்பாட்ட அவனது கைகின், முதன் முதலாகச் சாராயக் கடைக்கு வந்து கொண்டது. தன் பதிகார விவாபாரத் திட்டங்களைக் கந்தாகையாகக் கைக்கிணை மிதித்துக் கொண்டிருந்தான் சோமு.

ஏற்கெனவே திட்டமிட்டபடி தன் வீட்டுக் கொய்வைப்புறத்தில் துப்பைக் குழி றுமாகக் கொஞ்சம் கெட்டும் செத்துக் கொண்டு. ஐந்தாறு சென்னைச் சிறகுகளை வைத்து ஒரு

மறைப்பு கட்டினான். "பார் நும்" தயாராகி விட்டது.

அன்று மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் சரக்குக் கடைக்கு எடுத்துப் போய் விட்டுக்குள்ளிருக்கும் வீட்டுத் தெய்வத்திற்கு முன் வைத்தான். அவனது வீட்டில் பலகாரப் பீசனங்கள் செவ்வால் வீட்டுத் தெய்வத்திற்கு முன் வைத்துத் தன்னைத் தெளித்து, பின்புறம் உண்பது வழக்கம்.

வீட்டுத் தெய்வம் என்றால் அவனது முன் போர்கள் அவியா. அவ்வது பெரியாச்சியா என்பதில் இதுவரை அவனுக்குத் தெளிவில்லை. இருந்தாலும் சாதி கும்பிட அது பயன்பட்டது. அடுக்களைக்குப் பக்கத்தில், சாணம் வெறுவெறு கட்டிச் சுவரில் நான் வைத்து இடங்களில் பட்டை பட்டை யாள் விழி பூசப்பட்டிருக்கும்படி பொட்டு வைத்திருக்காது. அதுதான் அந்த வீட்டுத் தெய்வத்தின் இரப்பிடம்.

இப்போதும் அதற்கு முன் சாராயக் கடைவை வைத்துச் சாம்பிராணி போட்டுத் தன்னைத் தெளித்து "என் கஷ்டம் மெல்லாய் இன்னியோ" தொலைவையும் என்று கீழே விழுந்து வளங்கினான்.

மீறிக் கொய்வைப்புறம் ஏற்பாடு செவ்விருந்த மறைப்புக்குக் கொண்டு போனான். ஒரு மண் விணை விணைச் சின்னி விளக்கை எற்றி. காற்றில் அணையாமல் இருக்க ஒரு கடை வை மறைப்புக் கொடுத்தான். அதன் பின் ஏற்கெனவே செவ்வி தெரிந்து, வந்து காத்திருந்த சிவ வாய்க்கையாளர்களுக்குப் பயபத்திரம் கூற்றிக் கொடுத்தான்.

இப்படியாக அவனது விவாபாரம் கோலாகலமாக ஆரம்பித்தது.

தேசிய முனின் புதிய விவாபாரத்தை அவன் வாய்க்கையாளர்களால் ஒருவர் மற்றவரின் கவனியமாகச் சொல்லப்பட்டே, பிடிபோ. எ.ஓ. என்று எந்த விளம்பர சாதனத்தின் உதவியுமில்லாமலே, மிக விசுவாசம் பிரபலமாகி, செக்கோதிகாகக் கருபிடிக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

"உங்க ஆய்வை எதுவோரும் நேரத் தொகு வா ஒரு ஏற்பாடு பண்ணிப் பங்கு வாயோ எப்படி!"

"மேற்கொண்ணுமில்லே. எவ்வளவு நேரம் மேட்டா வந்தாங்கனோ அப்பவனவு நேரத் துக்கம் கட்டுண்டு கண்டிஷன் போட்டுடம், அவ்வளவுதான்!"

— ஆர். உமாபதி.

የግል ልማት/ፋብሪካ/የግል
የግል ልማት/ፋብሪካ/የግል
የግል ልማት/ፋብሪካ/የግል

የግል ልማት/ፋብሪካ/የግል

கலை ரீதியிலான

அவன் தனது கொளிமுதல் அளனைவப் பத்து விட்ட ரினுந்து படிப்படியாக நூற்பு விட்டராக உயர்ந்தி விட்டான். அதற்கேற்ப லாபமும் ஏதிக் கொண்டே விழுந்தது.

இடைமையில் இரண்டு மூன்று முறை அவனைப் போலீஸ் பிடித்துச் சென்று, ஜாமீனில் விடுவித்தது. விளைவு? அவனிடம் கொஞ்ச நஞ்சமிருந்த பரமமும் பறந்து போனது.

சோழநிலம் வார்த்தைப்படியே, ஒரு
மாத்தத்திருள்ளாகவே, கமலம் பூரித்து,
பனபனவென்று மின்ன ஆரம்பித்து விட்
டாள்.

இப்போதெல்லாம் அவன் வீட்டில் சமைப்பதே இல்லை, சமைப்பதற்கு ஏது நேரம் அவனுக்கு? இரவு முழுக்கக் கண்கூடு வென்று விட்டு போகும் வாடிக்கையாளர் களாகக் கவனிப்பதற்கே நேரம் போத வில்லை. இன் எப்போது துறங்குவது? பகலில்தான் அது நடக்கும்!

சாப்பிட்ட நதிமீற ஓட்டில் மிரிபாணிஷம், முட்டை, புரோட்டீன் ஆகியவை திசுக்கள் ரோகஸ்ட்டு மாகக் காத பருவத்தில்லாதல் செலவுநிந்து கொண்டுள்ளது.

விழக்கம் போல் அன்றும்: கிழவர்த
காவல மூன்று மணிக்கு எழுந்து கொண்ட
போனார். சரக்கு எடுப்பதற்காகச் சாக்கிளை
எடுத்து வெளியே வைத்தான். வழக்கத்திற்
முதலாகச் சட்டக்கெள்லு பற்றிக்கொண்டிருந்த
சட்டகார்த்த கமலம் எங்கே நின்று9உரு
மாமா? சரக்கு எடுக்கத்தான்? ஒரு கருமாந்
திருமறி வேண்டாம். யந்திர பதி? என்னான்,
அவன் அங்கித்தி அடைந்தான்.

அவன் அறிந்தி அடைந்தான்.
என்ன கவகம்... என்ன ஆக்க வனக்கு?
என் அப்பாடி சொல்றே?
"மேத எப்படிச் சொல்லணும்மிறே?
எப்பப் பார்த்தாலும் சரக்கு எடுக்குதுக்குத்
றும், கொட்டுக்கு, போனியைக்கும்துய்யுத்
வெளியே கத்தப் போயிடறே. நான்குலே
தவியா மரட்டிச்சிட்டு கவியா பார்த்ததைப்
பாக்கிறேன்.

“அதனாவென்ன?”
 “என்னவா? நேத்து ராத்திரி என்ன நடந்திருக்கின்ற தெரியுமா உனக்கு? அந்தக் கேடி ரங்கன் பயல் இருக்கானே அவன் என்ன சொன்னான் தெரியுமா? ‘கமலம்! உய்களவாலே பள்ளை தண்ணியைக் கொடுத்தாக் கூட போதை வருது... அட அவ்வளவு ஏன்... உன்னைப் பார்த்ததுமே கப்புன்னு உடம்புக்குள்ளே ‘இக்’ ஏதுது புள்ளோ! அப்பவன்னு ஹி...ஹி...ன்னு அசிக் கமா ரிசிக்கிறான். எனக்கு தூக்கைப் பிடுங்கிக்கலாம் போலிருந்திக்.”

அவனுக்குச் சூடுக்கென்றுது. நொடியில் சூத்திரப்பட்டும் பேராணான். அந்த சூத்திரம் செயல் வழகாம் கொள்ள, விடு விடுபென்று துப்பைக் குழி பக்கம் நடந்து போனான். ஆவேசத்துடன் ஓலைக் கீற்று களைப் பிடித்துக்கொண்டான்.

இன்ம இறப்பு விமா

18

—வழங்கித் தவறிய பொருத்தப்பட்டுத் துத்த அந்த சிமென்ட் பவனக்கள் உட்பக்கமாய் நகர, லிவேக் உத்ப்பைக் குவித்து விசிலத்தான். "பார்தா.. இந்த அநியாபத்தை...! தமிழ் சினிமாவே வந்த மாதிரி இருக்கு.

உன்னை பார்த்தான்.

சின்னதாய் ஒரு வயர்லெஸ் கண்ட்ரோல் யூனிட்.. எமக்ரோ போஸ் எமக்ரோ ரிசீவர் இரண்டுமே கொக்கிகளில் தொங்கின, இன்ஸ்பெக்டர் கிரேயாகும், தயாராயும் பிரமிப்பாய் வந்து இரண்டு பக்கங்களிலும் நின்றார்கள்.

லிவேக் எமக்ரோ ரிசீவரை எடுத்துக் காதிச் சொருத்திக் கொண்டு, போனில் ஓரல் கொடுத்தான்.

"நான் பத்தூர்..."

"....." - மௌனம்.

"நான் பத்தூர்..."

மீண்டும் லிவேக் கத்த - மறுமுனைவில் ஓரல் பிசிறடித்த மாதிரி வந்தது. "லிவேக்! நீ எங்களை நெருங்குவது உனக்கு நல்ல தில்லை..."

"பேசுற அண்ணன் யார்ன்னு தெரிந்தக் கூலமா?"

"லிவேக்! நீ எங்கனோடு விளையாடாதே?"

"எனக்கு எந்த விளையாட்டும் தெரியாது... ப்ரதர்... திருடன் போலீஸ் விளையாட்டைத் தவிர..."

"உனக்குக் கெட்ட காவல் ஆரம்பமாது?"

"அட! நீ ஜோசியம் கூடப் பார்ப்பியா? ப்ரதர்!க்கு பம்பாய்ல எந்த மரத்தடியிலே ஜோஸ்ய உத்யோகம்..."

"டெய்யம்..."

"இவ்வளவு 'ய்ய' போட்டுக் கத்த ணமா...? கண்டவாய்ப் பல் சீக்கிரமே ஆட்டம் காட்டிடும்..."

"லிவேக்! உனக்கு லாஸ்ட் லாஸ்டிங்..."

"ய்ய் அதுக்கப்பறம் லாஸ்டிங் குடுக்க நீ உலிரோடு இருக்க மாட்டியா..."

"ஸ்கெனன்ட்ரல்!"

"இவ்வளவு செலவு பண்ணி வயர்லெஸ் யூனிட் சிங்கல் பண்ணினது இப்படி கெட்ட வார்த்தை பேசத்தானா..."

"லிவேக்! எரிச்சனைக் கிளப்பாதே! எங்க வழியை விட்டுத் தள்ளி நிவ்லு..."

"நீ இவ்வளவு மரியாதையா கேக்கும் போது நான் பிடிவாதம் பிடிக்கிறது சரி மிஸ்ஸை, எவ்வளவு அடித் தள்ளி திக்கணும்? சொல்பு போதுமா?"

"ஐ...ஐ...ஐ...ஐ...ஐ..."

"அதுக்கு மேல இவ்விதீஸ் வெட்டர்ஸ் பஸ்வாண்டு தெரியலையா? கொல்றேன் கேட்டுக்கொ. ஐ.. வி.. டிசினி... எக்ஸ்.. ஓய்... இன்ட்..."

"ராஸ்கல்!"

"தே... தே... இன்ட் தான் கடைசி. அதுக்கப்பறம் 'ராஸ்கல்' கிடைப்பாது. நீ எங்கே, ஹிப்பி படிக்கலை பெர்னி குக்கே..."

"லிவேக்! டி, ஸீரியஸ்!"

"சரி... தாறுமல் ஸீரியஸா கொல்றேன். அரசாங்கத்தைப் பணிய வைக்கிறதுக்காக ஒலிம்பிக் வீரர்களாத தீர்த்துக்கட்ட திணைக்கிறது மகப் அராஜகம். செஞ்ச கொலை கஞ்சுக்காய் பக்கத்து போலீஸ் ஸ்டேஷன்ல போய்ச் சாணஸ் வந்து மகா உத்தமம்."

"சாணஸ். யப் போந்து நாங்க இல்லை. இந்த அரசாங்கம்தான் பார்லிமென்ட்டைக் களைச்சே ஆகறதும்... ஒலிம்பிக்கை பாங்கர்ஸ் பண்ணியே ஆகறதும், நாங்க கொடுத்த எச்சரிக்கையை மீறி யார் ஒலிம்பிக் கலந்துக்கப் புறப்பட்டாலும் சரி.. புறப்பா. நுக்கு யூத்தி இந்த மண்ணுல பிணமாக வேண்டியதுதான்."

"வசனம் நல்லா பேசுறே சினிமா திண்டை பார்ப்பியா?"

"உனக்கு திண்டை துணிச்சல்."

"தாங்க்ஸ்! சர்ட்டிபிகேட்டை ஸ்டீல் மாட்டியுக்கிறேன்" - லிவேக் சொல்சு எரிட்டுச் சிரிக்க வயர்லெஸ் மறுமுனைவில் அள்ளத்து போயிற்று.

லிவேக் எமக்ரோ ரிசீவரையும் போணையும் கொக்கியில் மாட்டி விட்டு, விவர்த்த யுகமாய் தின்றிருந்த தயாராயிடம் திரும்பி வசனம். வயர்லெஸ் யூனிட்டைக் காட்டிக் கேட்டான்.

"இதுக்கு என்ன சொல்றீங்க தயாராய்? உங்க சன் பத்தூர் இத்தியக் கழுருகளோடு தொடர்பு வெச்சுக்க ஒரு வயர்லெஸ் யூனிட்டையே இன்ஸ்டால் பண்ணியிருக்கான்..."

"எ...எ...எனக்கு எ... எதுவும் தெ... தெரியாது..."

"இரண்டு பேரும் ஒரே ஸீல் இருத்திக்கு"

ராஜ்கங்குலம்

எங்க? அதெப்படி... இந்த உடல் வீரோதக் காரியம் உங்க கண்ணுல 1975 போதும்..."

"பகவான் நீ கலம்... எதைத் தவறும் தெரியாது ஸார்."

"மிஸ்டர் ஹேரர்!"

"ஸார்..."

"இந்த வீட்டைப் பூட்டி சில நேரங்கள் நாம் சில பணியை டபரிசையும் சாங்கான் மாகனின் காப்பிகளையும் மாத்திரம் ஆப் ஸாக்குக் கொண்டு வந்துடுங்க..."

"எஸ்... ஸார்."

மிருதூன் காலை எட்டு மணி. போலீஸ் ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ், கமிஷனர் ஒநீஸ்டுக்கு முன்பாக உட்கார்த்திருந்தான் விவேக். மேலாதிக்க மேல்டயரில், அந்த சாங்கான் புத்தகக் கட்டுகளும் கி... த்தன.

ஸார்... நேத்து ராத்திரி நடந்த சம்பவம் உன் வேகமானவை; ஆச்சர்யமானவை. காண்டிபின் பகதூர் ஓர் இத்தியக் கருந. இதை மாதிரியான கருவிகள் போலீஸின் எல்லா மட்டங்களிலும் இருக்கக்கூடும்

என்பது என்னுடைய சந்தேகம். இந்தக் கேஸ் சம்பந்தமான விவகாரங்களில் ஒன்மேல் தீவிரமாக நானும் மட்டுமே கவனம் பேசிக் கொள்வது உசிதம்."

"இந்தச் சந்தேகம் எனக்கு ஏற்கெனவே உண்டு மிஸ்டர் விவேக். இந்த போலீஸ் கோட்டையிலும் உண்மை கெடிகிற விவரம் ஸீப் துவாரங்கள் உண்டு. அந்த துவாரங் களை அடைக்காமல் நாம் கேஸைக் கைபாண்டால் முடியுமென் நமக்குச் சாதக மாக இருக்காது..."

"இன்றைக்கு ராத்திரி எட்டு மணிக்கு.. வீரர்களே வண்டலுக்குக் கொண்டு செல் லும் நம் நிபந்த ஆரம்பமாகிறது. மினிஸ்டர் காமோத் ராணுவ விமானத்திற்கும், அந்த விமானம் துபாய் ஏர்போர்ட்டில் இறங்கு வதற்கும் அனுமதி வாங்கி விட்டார். இனி வீரர்களைச் சந்தையில்லாமல் வண்டலுக் குக் கொண்டு போவது நம் பொறுப்பு. முதல் கற்றில் புறப்பட்டுப் போகவிரும்பும் அந்தான் கிருஷ்ணாவும், கஷ்டம் பட்டே லும் திரைப்படம் கதரியமாகவே இருக்கிறார் கள். இவர்கள் இருவரும் துபாய் ஏர்போர்;

கல்பகி அமைச்சர் தரையரிஸ்மஸர்

7

விவசாயத் தொழில் துறாவின் துருக்கெழுப்பு பொருள்

விவசாயத்தின் பல்வேறு பரிசுவுகளைப் பற்றிய அதிகார மான, அது சம்பந்தம் தகவல்கள்.

விவசாயம்

விவசாயம் பழங்காலம் முதல் இவ்வளவு வரையில் உருவாகியிருக்கிறது. பழங்காலத்தில் பல்வேறு பரிசுவுகளைப் பற்றிய அதிகார மான, அது சம்பந்தம் தகவல்கள்.

விவசாயம் உருவாகும், பூச்சி கொல்லிகள்

விவசாயம் உருவாகும் பரிசுவுகளைப் பற்றிய அதிகார மான, அது சம்பந்தம் தகவல்கள்.

விவசாயத் தொட்டங்கள்; பழத் தொட்டங்கள்

விவசாயத் தொட்டங்கள் பற்றிய அதிகார மான, அது சம்பந்தம் தகவல்கள்.

விவசாயத் தொட்டங்கள் பொருளின் துறை

விவசாயத் தொட்டங்கள் பற்றிய அதிகார மான, அது சம்பந்தம் தகவல்கள்.

விவசாயச் சைவப் பயன்படுத்தும் தொழில்கள்

விவசாயச் சைவப் பயன்படுத்தும் தொழில்கள் பற்றிய அதிகார மான, அது சம்பந்தம் தகவல்கள்.

விவசாயத் தொழில் துறாக்கம், திது உதவி விதிவையாகும், விதிபணை.

விவசாயத் தொழில் துறாக்கம், திது உதவி விதிவையாகும், விதிபணை.

புகள்? — இந்தக் கணக்கை மேல்வினாக்கும் பதிலை உம்
எட்டிவைப்பேன்.

* கால்நடைகளும் கோழிப் பண்ணைகளும்

மேய்வளவுப் புரட்சிகள் அளவுக்குறைந்திருப்பதால் கோழிக்
கும் மீசைவளிக் கோழிகளும் எல்லா மேய்வளவுப் புரட்சிகளும்
மேய்நீர் தண்ணீர் தவிர்ப்பதும் கிடைக்காததும் காரணமாகும்.

* இராமம் மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள்

சட்டி, பண்ணை தாக்கீதிலும், கட்டி கட்டிவந்தும் உழை
கும் தொழில்கள், கோழி வளர்ப்பு அளவுக்குறைந்தும் குடிசைத் தொழில்
களைக் கவனிக்கும். அப்போது கட்டி கட்டிவந்தும் கவனிக்கும் காரணமாகும்.

* மற்றவை...

மேய்நீர் புள்ளி வளர் அளவு உயர்ந்ததும், குடிசைகளும், தண்ணீர்
தண்ணீர் தவிர்ப்பதும் காரணமாகும்.

மேய்வளவுப் புரட்சி: மே. வி. ஆகக்

256 பக்கங்கள் :: விலை ரூ. 10/-

உடனே உம் குடிசைத் தொழிலும் பதிவு செய்வது
தெரிவிக்கப்படும். அப்போது தபாலில் பெறக் கூடிய
வசூலாவதற்கு எழுதக்கூடிய பதிவுத் தபாலில்
பெற ரூ. 6/- செலவு அனுப்ப வேண்டும்.

மாண்புமிகு, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்,
சென்னை - 600 032.

போய்க் செத்து வண்டனைத் தொட்டு
விட்டால் மற்றவனைப் பார்த்து வீரர்களுக்கும்
ததிரியும் வந்து விடும்...

"மீட்டர் விவக..."

"ஊர்..."

"இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இருக்
கிறதா?"

"தினமூன்று எதற்காக இந்தச் சத்தெழு
காசு..."

"உங்களுடைய பிரயோசனினால் இந்தி
யக் கருவிகள் ஏதானாவது ஆயோசனத்தோடு
இருக்கிறார்கள்."

"ஆயோசம், ஆக்கிரம், கண்களை மறைக்
கும் ஊர். எதிரியை வீழ்த்த அவனுக்கு
ஆத்திரமூட்டுவதும் ஒரு வகை உபாயம்."

"காண்படயின் பகதாரின் அப்பா
தயாராய் தாம் விசாரிக்கிற விதத்தில்
விசாரித்தால் இந்தியக் கருவிகளைப் பற்றி
ஒத்தெழு உபபயாகமான தகவல் கிடைக்க
லாம் விவக..."

"நோ... யூஸ் ஊர், நதி கால் நூராய்வெஸ்.
அவருடைய பேச்சும் அதிர்ச்சியும் நிறும்.
அவருக்குத் தெரியாமலேயே தன் நேச
விசாராகக் காரியங்களைக் கவனிச்சிருக்
கான் பகதாரி. அவருக்குப் படிக்கத் தெரி
வாதனாலே இந்த சாய்தால் பத்திரிகை
களையும் படிக்க காரியம்பெய்யாமே போகி
ருக்கு..."

நீங்கள் ஒரு பத்திரிகைக் கட்டை எடுத்து,
அதன் மேல் கட்டியிருந்த கண்ணாடி அலிபுத்து
விட்டு, சுற்றியிருந்த பழைய நியூஸ் பேப்
பரை உருவி விசை யின் ஒரு புத்தகத்தை
எடுத்தார். பிரித்தார். இதிலில் கவிதை
வரிகள் ஒவ்வொருதன.

தன்பா!

அவர் வளர்ப்பு ஆரம்பமாகட்டும்.

தம் புரட்சி — பரங்கிக் குண்டுகளாக —
துப்பாக்கித் தொட்டாக்களாக —

மாறா விட்டாலும் —

குண்டுகள் முனைகளாக மாறி —

இந்த நேசத்தை உறுதியில் பார்க்கட்டும்.

தெருப்பு உள் ரத்த

தாண்டுகளில் ஊர்வளம் போகட்டும்.

தரப்புகள் —

கொடிக் கம்பங்களாக உயர்ந்து நிற்கட்
டும்.

நீங்கள் — அந்தப் புத்தகத்தை எவத்து விட்டு
மற்றொரு கட்டைப் பிரித்தார். கட்டின் மேல்
கட்டியிருந்த பழைய நியூஸ் பேப்பர் தாளை
உருவும் போது விவகத்தின் பார்வை உச்சம்
வாதினா.

"ஊர்... ஒரு நிமிஷம்..."

நீங்கள் கட்டைப் பிரிக்காமல் நிமிர்ந்தார் —
"என்?"

"இந்தக் கட்டைச் சுற்றியிருக்கிற நியூஸ்
பேப்பரைக் கிழிக்காமே எடுங்க... ஊர்...
யின்..."

நீங்கள் கட்டின் மேல் சுற்றியிருந்த பேப்பர்
கிழிபடாமல் எடுத்து விவகத்திடம் தீட்டி
னார், "என்திங்க இப்பார்க்கட்டென்ட்?"

"ஊர்... இந்தப் பேப்பரைப் பார்த்தீங்

The following particulars regarding the ownership of 'KALKI' the Tamil weekly newspaper, are published as called for by Rule 8 of the Registration of Newspapers (General) Rules 1956

FORM IV

1. Place of Publications : Madras
2. Periodicity of Publication : Weekly
3. Name of Printer : V. Murali
Nationality : Indian
Address : AA-117, Shantha Colony,
Anna Nagar, Madras - 600 040
4. Name of Publisher : V. Vaidyanathan
Nationality : Indian
Address : 6 A, Warren Road,
Mylapore, Madras - 600 004
5. Name of Editor : K. Rajendran
Nationality : Indian
Address : 1, Fifth Street, Lakes Area,
Nungambakam,
Madras - 600 034
6. Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or share holders holding more than one per cent of the total capital : Bhersehan Publications Private Limited, 54/1-C, Race Course Road, Guindy, Madras - 600 032

I hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

V. Vaidyanathan
Publisher

1.3.1989

களா?"

தலில் பார்த்தார்.

THUNDER

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)

"ஏதோ தனிச் சுற்றுப் பத்திரிகை..."

"கொட்டி! சத்தாதாரர்களுக்கு மட்டும் நேரிகொ, தபாலிலே அனுப்பப்படுகிற பத்திரிகை. இந்தப் பத்திரிகையைப் படிக்கிற யாரோதான் இந்த 'சாய்தான்' புத்தகங்களைக் கட்டி அனுப்பியிருக்கலாம்.

தலில்லின் கண்களில் கொஞ்சமாய்ச் சத்தோஷம் ஒட்டிக் கொண்டது. "மே...யீ... மில்லர் லிவேக்! இந்த 'தண்டர்' பத்திரிகையோட விளாசம் என்னாது பாருங்க."

லிவேக் பத்திரிகையைப் புரட்டிப் பார்த்தான். பத்திரிகையின் தாள்வாது பக்கம், எட்டாவது பத்தியின் கோடியில், அட்டரஸ் பொது எழுத்துக்களில் தெரிந்தது.

லிவேக் வாய்விட்டுப் படித்தான். "பதிப் பாளர் கே. எஸ். சனாடே, தெம்பர் எம். பி., லீர் சாவர்கார் மார்ச் - பிரபாதேவி - பாம்பே டிவெண்ட் எம்..."

"இந்த அபரணை உரலிப் பார்த்துடவாமா லா?"

"ஓ இட்... மில்லர் லிவேக்."

பிரபாதேவி, லீர் சாவர்கார் மார்ச் இல் - 'தண்டர்' பத்திரிகை ஆய்வு, ஸ்தூதிர தூற்றம் அடிக்கும் ஒரு கல்லின் கோடியில், சிவ்வாசை ஐந்தாவது மாடியின் மூன்றாவது தளத்தில் இருந்தது. லிவேக் ஸ்பைக்கை திறத்தி விட்டு, அளவிறுட்டான மாடிப்படி களில் ஏறினான். மாடிச் சுவர்களில் தாம்பூவக் கதறகன், குடித்தனம் இருக்கும் சீழ்ப் போர்ஷனிலிருந்து கடுகெண்ணெய் வாசம் காற்றைக் கெடுத்தது.

மூன்றாவது தளத்தின் முதல் அளவின் கதறல் 'தண்டர்' பத்திரிகையின் போர்டு இத்தியிலும், இப்பிவித்திலும் சிக்கையாய்த் தெரிந்தது.

சாத்திரிக்குத் கதையை மெல்லத் தட்டி லாஸ் லிவேக்.

"டொக்... டொக்..."

"கோன்..."

கேட்டபடியே கதையை நிறத்தவருக்கு ஐம்பது ஸ்பைக்குக்கலாம். லீரென்றவெல் லாக் குந்தா அணித்து, மூன் மண்ணடில் வழுக்கையையும் கவித்தில் தொப்பையை ஸ்பைக்காயினார்.

"கோன்..." மறுபடியும் கேட்டார்.

"போலீஸ்!" லிவேக்கொல்லிக்கொண்டே உன்னை துளாந்து தன் உத்யோக அட்டையை அவர் முகத்துக்கு நேரே பிடித்தான்.

அவர் எச்சில் விழுகலினார்.

"ஹா... சாஸிவேக்..."

"ஏக்... என் கொய்..."

"ஸ்பைடியே..." அவர் நாற்காலியைக்

காட்டினார். லிவேக் உட்கார்த்து கொண்டே, இத்தியில் சம்பாஷித்தான்.

"உங்க பேர்..."

"சனாடே..."

"கே. எஸ். சனாடே..."

"எஸ்..."

"தண்டர் பத்திரிகையை எத்தனை வருஷமா நடத்தறீங்க?"

"கடத்த ஒரு வருஷ காலமா..."

"பத்திரிகை மார்ச்செட்டிலிடெக்குமா?"

"இடெக்காது. இது சத்தாதாரர்களுக்கு மட்டும்..."

"உங்க பத்திரிகைக்கு மொத்தம் எத்தனை சத்தாதாரர்கள் இருக்காங்கன்னு சொல்ல முடியுமா..."

"சுவிர்ந்து நானாந்து அறுபத்தி நானு பேர் லார்."

"அந்த லிவ்டைட் கொடுக்க முடியுமா..."

லிவேக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அதே விதாடி -

"அதற்க் கதையை யாரோ நட்புணர்ர்கள். 'டொக்... டொக்...'"

(தொடரும்)

இராஜினாமா

கிருஷ்ணா

பரபரவென்று இராஜினாமாச் சுடிதம் எழுதினேன்.

மனத்திலுள்ள கோபம் புரிந்தோ, என்னவோ, என் 'பார்க்கர்' பேசா, வெள்ளைத் தாளில் வார்த்தைகளைத் துப்பட்டியது.

'பீச், இந்த மானேஜர் என்ன வார்த்தை சொல்லிவிட்டார்...'

நடத்து இதுதான்:

நான் தனிவாரி தொழிற்சாலை ஒன்றில் ஷாப் இன்ஜினியராக உன்னேன். எனக்கு மேல் ஒரு மானேஜர். நாய்கள் இருவரும் நான் அந்தச் சிறு தொழிற்சாலையின் உற்பத்திக்குப் பொறுப்பாளவர்கள்.

இப்போது ஷாப்பில் தொழிலாளர் மத்தியில் ஒரு சிறு பிரச்சனை.

கொஞ்சம் அவர்களை விட்டுப் பிடிக்கலாம் என்பது மானேஜரின் கருத்து.

பிரச்சனையை வளர விடாமல், உடனேயே எங்கள் 'பவனா' உபயோகப்படுத்தி இரண்டில் ஒன்று பார்த்தாக வேண்டும் என்பது என் யோசனை.

எங்களுக்குள்ளிருந்த இந்தக் கருத்து வேறுபாடு இன்று காணாமல் நடான் விவாதமாகியது. முடிவில் —

"நான் உங்களை மானேஜர், நான் சொல்ற படி செய்யுங்க." என்று அவர் சொல்ல.

"நீங்க சொல்றபடி கேட்டு நடக்கிறதுக்கு என்னைப் போல இவ்வளவு படித்த இந்தி விவர் தெவையெல்லையே? காதாரண என். எஸ். எல். ஏ. படிச்ச தொழிலாளியே போதுமே!" என்று நான் சூடாகப் பதிலடி கொடுத்துவிட்டு என் இடத்திற்குத் திரும்பினேன்.

'ஈசுக்' பாதிக்கப்பட்ட கொதிப்பில் இதை நயராக்கிவிட்டது என் இராஜினாமாச் சுடிதம்.

கூடித்ததை நிதானமாகப் படித்தார் மானேஜர்.

ஹம்பது வயதுக்கேற்ற மூன்று வழுக்கை, கண்ணாடி வழியாய் அலையும் பார்வை. தக்காளி போன்ற சிவந்த, உருண்டை முகம். சற்றுப் பூசிய உடல். படித்து முடிந்த பிறகு என்னைத் தீர்க்கமாய் அவர் பார்க்கவும் சற்றுச் சங்கடத்துடன் மேஜையிலிருந்து

பெப்பா வெவிட்டை வலது கைவால் சுற்றிய வாரே மெளனமாக இருந்தேன்.

"வெல் சஜிப்! இந்தக் சுடிதானைத் திமிர்னு நீங்க கொடுக்கிறதுக்குக் காரணத்தைத் தெரிந்துக்கலாமா?"

புரிந்து கொண்டே, கேட்ட அவர் கேள்வி வினாச் ஏற்பட்ட எரிச்சலில் வார்த்தைகளைக் கொட்டினேன்.

"சார், ஷாப் பிரச்சனைகள் உங்க பார்வை யும், என் பார்வையும், இதுவரை ஒத்தே வந்ததில்லை. நமக்குள்ளே ஏற்படுகிற இந்தக் கருத்து மோதல் விசுவரூபம் எடுத்து, தனிப்பட்ட முறையிலே நம்மைப் பாதிக்கிறதுக்குள்ளே நானே விலகிக்கலாமனு முடிவு எடுத்துவிட்டேன்." என்று அழுத்தமாகச் சொல்லி முடித்தேன்.

என்னைப் பார்த்துப் புன்னகை செய்த படியே தம் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து மேஜையைச் சுற்றிவந்து என் அருகே நின்று நான் மானேஜர்.

"சஜிப், நீங்க இளைஞர். உங்க துடிப்பை என்னாலே புரிஞ்சுக்க முடியுது. ஒரு பிரச்சனை ஏற்பட்டால் அதோட பல் கோணங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கத்தான் நம் இரண்டு பேருக்கும் இங்கே தீர்வாகத் திலே பொறுப்பு கொடுத்திருக்காங்க. நம்ம ரெண்டு பேரோட கருத்தும் ஒத்துப் போகிட்டா அப்புறம் எதுக்கு இங்கே இரண்டு பேர் வேணும்? நீங்க என்னோட விவாதம். பன்ற போது நிஜமாகவே நான் சந்தோஷப்படறேன். ஏன் தெரியுமா? அதன் மூலமாப் பிரச்சனையை அணுகறதுக்குப் புதுசா பல பாதைகள் தெரியுது. உங்க கருத்தைக் கேட்டு அதோட என் அனுபவத்தையும் கலந்துதான் எந்த முடிவையுமே நான் எடுக்கிறேன். அதனாலே உங்க விவாதம் நிச்சயமா நம்ம உறவுல பிரதிபலிக்காது. பின்போர்ட்டியு!" என்று சொல்லியபடியே என் இராஜினாமாச் சுடிதத்தைக் கிழித்து எறித்துவிட்டு என் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்தார்.

தெளிந்த மனத்துடனும், புதிய உற்சாகத் துடனும் என் வேலைகளைத் தொடர்வதற்காக அங்கிருந்து இளம்பினேன்.

தாய்நாடு

நியூயூக்கு வார்ப்படம் - ஐ மீன், யுத்தப் படம் - புதுகதான். கொஞ்சம் அடிபட்டேட்டே பரவாயில்லை.

காக்கன் இருவர் சேர்த்து செய்த சதி வால் பொறுப்புள்ள ஒரு ராணுவ அதிகாரி செய்தது மட்டுமல்ல; அதன் பிறகு தேசத் துரோகி என்ற அடிப்பெயருக்கும் ஆளாகி ஹர். வெளியுலகுக்குத் தெரியாமல் அவருடன் புதைக்கப்பட்ட உண்மையைத் தந்தையில் உண்மை ஊழியர்கள் மூலம் அறிந்து, அவர்களையும் அதிவாயமாகக் காவு கொடுத்து, ஊருக்கு உபகாரிகளால் வெளியீச்சம் போடும் சிகாரர்களான உலகத்துக்கு இன்ன காட்டி, பெற்றவரைப் பற்றியிருந்த துரோகக் கதையைப் பின்னை வரித்துப் போட்டுத் திபாலியாக்கிக் காட்டுவதுதான் கதை. இடைவெளி: ஒரு தலைமுறை

அந்தநாள் மிலிட்டரி ஆபீசர் சத்யராஜின் மிடுக்கும் கம்பீரமும் அடுத்து வரும் பின்னை சத்யராஜிடம் அம்பேல். பின்னவர் நாதி விலகாமல் சேர்ப்புறச் சூழலில் வாழ்ந்த ரொடி ஐந்தி. அடிதடிவும் குடியும்; அந்தரு தடுவிலே கொஞ்சம் காதுல், கொஞ்சம் மனத்தாமிரானம், நினைவு வஞ்சம் தீர்க்கும் செயறி.

பெரும்பாலும் வாயைக் காட்டிலும் அலருடைய கை, கால்தான் பேசிக் கொண்டு இருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் தன்னை ஆக்மார்த்தமாகக் காதுவித்த ராஜிகா, திருதிப்பென்று விலகும் போது தன்விசை விளக்கம் சொல்லத் தடுமாறும் நினைவும், தன்னைப் பெற்றவரையும் உடன்பிறப்பையும் நம்பியாக அடைவானம் காட்டுமபோது கனிந்துருகும் தெறித்தியும் கோடைவிலே விசம் குளுத்தென்றல்.

பாவம் ராஜிகா - புவிக்குப் பூனை வேளும் போட்டு மாநிரி! வில்லன் நிழல் விளம்பாருத்துக்குப் பேரம் பேசும் ஸ்தலத் துக்கும் சத்திபராஜையும் அவர் தங்கை. தங்கை கணவனையும் வரவழைக்க ஏற்பாடு செய்கிறாரே அந்தச் சில நிமிடங்களில் மட்டும், தான் இருப்பதைக் காட்டியிருக்கிறார். சத்யராஜிடம் அவசர முடிவெடுத்து, 'தான் உங்களைத் தப்பாத்தாங்க புரிந்துக் கிட்டேன்...' என்று அடுக்கும் மெடை நாடக வசனம் பாணியில் பேசக் கத்தந்தான். ஆனால் அந்தனை தீவிரமாய்க் காதுவித்த வர் என்ன ஏது என்று விசாரியாமல் மூறித்

துப் போடுவது அபத்தமில்லையோ?

சலீம்பாய் நம்பியார் ஊரோடு ஒட்டாமல் காட்டியே ஒதுங்கி வாழ்வதன் டர்மம் என்ன? திணறியிருந்து வெளியூத பிடுத்தி ராஜ் (கிட்டி) சத்யராஜைத் தேடி அடைய வானேன், அவரைத் தீர்த்துக்கா? வில்லன் கன் சதி செய்வானேன்? இந்த மர்மங்களில் ஆலையைக் கிளறி, பொருத்தமான விதத்தில் மர்மத்தை உடைத்திருக்கும் விதத்தில் ஸ்டார்ஷன் தெரிவித்து, பாராட்டுக்கள்.

கேட்டன் ராஜின் அசாத்தியமான கம்பீரத்துக்கு முன்னால் நாசர் என்னதான் தெஞ்சைத் தூக்கிக் கையைப் பின்னால்கட்டிக் கொண்டு இப்படியும் அப்படியும் உலாத்திக் காட்டினாலும் எடுபடவில்லை.

சுவப்பெட்டி சாமுவேல் - ஜனகராஜ் சரியான தெருல்பவர். சிரிப்பு கம்பிதான். சத்யராஜுக்குக் கேடயமாய் இருந்து அவரைத் தப்புவிரிப்பதற்காக அறி வேளும் போட்டு அமுத காட்டும் கட்டத்தில் ஒரு குபீர் கலகல.

வெண்ணப் புதுவை பூவித்தா ஓரோ சொக முகத்தில் தெரித்தாலும் பிரித்து விட்ட தன் பெண்ணையும் பின்னையும் திரும்பக் கிடைத்து விட்ட திம்மதினில்: 'சலீம் பாய்' என்று தன் உண்மை ஊழியர் நம்பியானா அடைவானம் கண்டு கொண்ட சத்தொலுத் தில் மட்டுமல்ல - அடுத்து அவர்களைப் பறிக்காடுத்த துக்கத்தைக் கொட்டும் போதும் பட்டென்று மனைசைக் கண்டு கிறார். மிலிட்டரி ஆபீசர் மனைவிபாய் சத்யராஜிடம் அவர் காட்டும் சாயம், பிணைக்கு - முழுப் படத்திலும் மனைக்கு உற்சாகம். கெடுகிறப்பு அங்கேதான். புதுககை கற்றுக் கொள்ளணும்.

அகலத் திணறில் துப்பாக்கி முனைச் சண்டைக் காட்சிகளை ஒதோ மேனாட்டு நகலென்று தோன்றும் அளவுக்கு மெனக் கெட்டுப் படம் பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

பாடல்களில் பெரும்புரட்சி. டி. எம். என். ஐத்து பாடல்களை வெணுத்து வாங்கியிருக்கிறார். அவர் குரலுக்கு வாகான தானம் போட வைக்கும் பூனைகள்.

யுத்தம் சம்பந்தமான டெக்னிகல் சமாசாரங்கள், அதி சாமாத்தியமான சதி துணுக்கங்கள், கம்மா தொட்டுக் காட்டினால் போதும் என்று விட்டிருக்கும் காட்சிகள் - ஒன்றிப்போக முடியவில்லை.

— பி. என். எஸ்.

அம்மா தனதான் போனது எடுக்கும் அழகை அழகு
கொண்டு விவதிக்குத் தனது கட்டியை அழகாய் காண்கப்
பொறுத்தி எடுத்துக் கும்பட்டில் போட்டால். விதிநியால்
பொரு போது எனது விதி, பாடல்களைச் சந்தித்தால் புதிய
கரிகல் தீப் பிடித்துக் கொண்டால். கும்பட்டி தனதில் தெருப்பு
தொலைக்கல். விதிநிய போகத்தான் ஒரு தனது கட்டி மறுபடி
வெளியே விழ. அம்மா அதைக் கண்ணிமைக்கும் தொத்தில்
எடுத்து அடுப்பில் போட்டு விட்டாள்.

அம்மா, அம்மா, பார்த்து எடு. கைகட்டுடப்
பொறுது! எனது கத்தியை.

அழகுக்கு ஒன்றா போடி அழகுக்கு அழகுக்கு
படி கைகாண்டால் தெருப்பு தனதில் ஒன்றும்
பண்ணாது. எனது சொன்னபடியே அம்மா
கும்பட்டியை விதிநிய கொண்டு தந்தால். தனதில்
தெருப்புப் பிடித்துக் கொண்டபடி ஒரு விதிநிய
வெண் கை மருண்டால். அதில் மேல் கைகாற்ற
முழங்காமைக் கட்டித் கொண்டு கட்டிகாற்ற
படியே அம்மாவின் கைகால் லா கைத் தை

100% மூலக்கூறுகள்

வேடிக்கை பாசித்தேன். வெள்ளித்திரைம
இதுவு எங்கிரானி போடும் பொதுப் இப்
படித்தால். சாஸ்திரானிக்கு வண்டியிலிருந்து
விழுந்தால் கட்டியவை எங்கால் எரிந்து
விடும். கரையிலிருந்து போட்டு விடுவான்.
அம்மாவை நெருப்பு ஒன்றும் பண்ண முடிய
வாடுதே?

கரையம் குழுதும் கஷ்டப்பட்ட அம்மா...
இனிமேல்வரையில் அம்மாவை நம்பியபடியாகப்
பராமரிக்க வேண்டும்; வசதிகள் செய்து
கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்துத்
கொண்டேன் ஆனால் அதுதான் நியாயத்
சம்பளத்தில் என்னை வசதி செய்து கொடுப்பது?
என்.எல்.எல். படிப்புகள் இந்தச்
தம்பளம் அதிகம் எங்கிறான் ஆபீஸில்
இப்பவைய தாரம் படித்ததே அம்மாவில்
உடங்கித்தேற்றாதையையும் அவள் தவிர்த்து
அப்பளமுடன் ஸ்கூல்களைய தரிசுதான்.
உச்சிலே குமாஸ்தாவாய் இருந்த அப்பா.
உச்சு குத்தையைக் கொடுத்தேன் கண்ணை
முடிவாதுமே அம்மாவின் இருண்ட கண்டம்
ஆரம்பமானி விட்டது. என்னை வளர்ந்த
இந்த இருபத்தைந்தாவது வயதில் அம்மா
அந்தனை அம்மாவை உகனையும் பெற்று
விட்டாள்.

என்னைவழியாகக் கண்ணில் கண்ணீர்
வெளிப்பட்டது. பதார்த்தமாகத்திருப்பின
அம்மா கண்ணிழை விட்டாள். அசை.
அழுவாள் என்னை?

புரண்கையாக கண்ணைத் துடைத்துத்
கொண்டேன். "இப்பேய்மம், உனக்கு ஒரு
கால் அருடைய கூட வார்த்தை தர முடியாது—
உக்கிரிவான் இருக்கேனே, இப்பவைய
வருஷங்கள் கஷ்டப்பட்டே. தலை
வெழுந்து! இன்னும் கூட இப்படியே இருக்க
வாடுமா?"

தேதி என்ன பேசுமே? என்ன கஷ்டம்
எனக்கு? ராஜா மாநிலித் இருக்கே; நம்ம

படியா உத்தியோகத்திலே இருக்கே, மாலை
பொருத்தா கணவா சம்பளம் வந்து.
சென்னைவரை இருக்கேன் தான்" என்றான்.

"இப்பேய்மம், ஆதிரையாகத் தீ கொண்டு
நாம் என் மனைக் கொடுக்கவே, உனக்கு ஒரு
வசதி பண்ணக் கொடுக்கத் துன்பியலாம்
இருக்கேன் பாடு" என்றேன். முக்கூறையக்
கட்டியபடியே தண்ணை வசதிதான் பாரத்
தேன். அருப்புக்குப் பக்கத்தில் சற்று
மேலாக. கைக்கெட்டும் கையத்தின்பொருத்
தப்படியுக்குப் பவணம். கரி படித்து, கணப்
பாகப் போய் இருந்தது. பாத்திரங்கையும்
தட்டுகளையும் பண்பனவென்று தேய்த்துக்
கணிழ்ச்செய்யப்படுத்தின. பெருமையாகும்
அழகிலிவைய்தான். சில பாத்திரங்கள்
சீதனை, எவரிவிலாள்.

எதிர்ப் பக்கத்துக் கவசிய் ஊதாறு
கவாஸிப் படகன் மாட்டப்பட்டிருந்தான்.
கவசிய் படகனையும் துடைத்து, எத்தனை
மீட்டப்பட்டிருந்தான். சம்பளம் மத்தூர் சரப்
பிரும் அரை பத்துக்குப் பத்தியுடும்
தான். படுப்பாத்தும் படியுப் பத்தியும்
இருக்கையே அரை உண்டு. ஆறு ரூபாய்
மாட கணியம் இவையே அளிக். ரொம்ப கால
மாக தாக்கக் இருந்து வருவதால் இச்
சமூகம்.

அம்மா அருப்பிலிருந்து உருளியை
இறக்க விட்டு, வேறு ஒரு பாத்திரத்தை
வைத்தான். எனக்கு இப்போதைய கஷ்ட
மெல்லாம் ஒரு மாட்டுப் பொன் இல்லைய
பேய்மத்துதான். அந்தக் குறைந்ததுதான்
தான் நிம்மதியாய் போய் செருகென்
என்று சொன்னபடியே அம்மாவில்
தெய்வம், மற்ற தாமரைகளை அரைத்துக்
கொண்டிருந்தான்.

கவாஸாத்ததைப் பற்றி அதிகம் தான்
பொருத்திக்கணவன், எனக்குக் கவயானை
வேறு ஒரு கேடா?

"முதுகுக்கு முதுகு தான் கூட கமோகம்
வந்து விட்டுப் போனார். அவர் பொன்னு
சத்திராவை உனக்குக் கொடுக்கணும்னு
பெரியப் ஆசை. ஒரே பொன்னு ஒரே
கவசிய் ஊதா மென்மை பாக்கிறான்.
தாறுது குபாய் என்பவன்தான். முன்னமேயே
நெண்டு தரம் எங்கிட்ட சொன்னியுக்கு
தா? முத்தாத்தேத்திக்கு உன் ஊதத்ததைக்
கொடுத்துதான் என்னை அப்பா.

எங்கிட்ட சொன்னான் ஏன்மா ஊத
கத்தைக் கொடுத்தே? கொஞ்ச தான் போகட்
டுமே, இப்ப என்ன அவசரம் கவாஸா
துக்கு? என்மேல், என் பொலித் கொபம்
என்கே கூடத்ததைக் கொடுத்தே.

உனக்கு அவசரமில்லைவா ஊதம்
எனக்கு கூட வேறு ஒரு மாட்டுப் பொன்
வேண்டுமே. எனக்குத் தண்ணை. அந்தப்
பொண்ணையும் நீர் பாசித்திருக்கேன்.
தலை பொன்னு.

எனக்குக் கொடுக்க ஆவதும் எழுந்தது.
தலை பொண்ணைக் கொடுத்தே. கொணவையும்
பாத்திரம் நல்லதாகப் போலித்தே.

"உன் இஷ்டம் போய் பண்ணுமமா"
என்று சொல்லும்போதே என் முகம் சிவந்த
தது.

எழுந்து ஒளிக்கப் போனேன். இன்ன
ஒளியிலுக் கிழமை. நிதானமாகச் சரப்
பீட்டு, பகல்துக்கள் போட்டு, உணவுப்பய
முட்டைக் கட்டி வைக்க வேண்டிய தான்.
இன்னொரு வீசேவைக் கொடுக்க. கவா.
சத்திரா எப்படி இருப்பான்? எனக்குக்
கூடக் கவையு கருமெல்லாத தம்ப முடியா
மல் இருந்தது.

சம்பளம்வரையில் அம்மா உதாரமாக
இருந்தான். அதனால் எனக்கும் பழித்தி
யாக இருந்தது. அம்மாவைக்கு இதை வணக்
கிவாவது சத்திராவை விடைத்தால் சரி
தான்.

கிணைகள் பூ, பழங்கூடை வரும் போதே தெரிந்து விட்டது. தூதகம் தன் தாகப் பொருத்தவிறதாம்; எப்பொழுது பெண் பார்க்க வரச் சௌகரியப்படும் என்று கேட்டார் எனக்குப் போதையாக இருந்தது.

அடுத்த வாரமே போய்ப் பெண்ணைப் பார்த்தோம். பிரமாதமான அழகு இவளை வையராலும் கைவு சாண வைத்திர அளவுக்கு இருந்தான். கிணைகள் சீராகவாய் கமாராகத்தான் செய்வோர், அங்கவளவு தான் வசதியென்றார். அம்மா பழப் பேதும் சொல்லவில்லை.

கிணைகள் முகத்தில் மயிழ்ச்சி பொங்கப் பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்தார். அடுத்த மாதத்திலேயே ஒரு தேவி குறித்தார்.

இரு பக்கத்திலும் ஏற்பாடுகள் மனமனைவென்று நூதன். முப்பது நாட்கள் நகர்த்தி தெரியவில்லை. என்னவான இரு மனம். இருபவிய நன்பர்களும் அதை விடக் குறைவான உறுதின்களும் வந்திருந்தனர். பரவசத்தில் உடம்பெல்லாம் புல்லரிக்க, அகிலி முன் சத்திராவைக் கைப் பிடித்தேன்.

மிறுதான் வவது காலை எடுத்து வைத்து, என் வீட்டுக்கு வந்தான் எனக்குத் தெரிந்தவளையில் விட்டைச் செவ்வியலாய், அழகுபடுத்தியிருந்தான் எவ்வளவு தான் செய்தாலும் ஒட்டு வீடு சத்திராவைப் பல்லை நோக்கித் துதிக்கிறார். சத்திரா மூவ்வாள் எறையும் அக்கறைவுடன் கவனித்தான்.

அக்கம் பக்கத்துக் குடித்தனங்கள் தெரிந்தவர்கள் கவனமும் விசாரிக்க வந்தார்கள். அம்மாவிற்கும் பெருமையாக இருந்தது. அம்மாவின் திருப்பி எனக்கு மயிழ்ச்சியாக இருந்தது. சத்திராவைச் சமையலறைப் பக்கமே இருங்க விடவில்லை அம்மா. "இதெல்லாம் தான் பார்த்துக்கொள். சீரோம் உன் ஆம்பலையா நோடு பேசினாய்" என்று அழைப்பி விட்டான்.

மெருகு குணமாய் இளமை, புது வாகனம் எல்லாம் என்னைப் பரவசப் படுத்தின. ஆனாலும் சத்திராவுடன் பேசுவதற்கு வெட்டமாத இருந்தது. போதாததற்குச் சற்றிலும் கறவின்னர்கள் வெறு. கல்யாணத்துக்கு வந்திருந்த கறவின்னர்கள் ஸ்கம்பொருவராக விடை பெறுவதற்கு ஒரு வாரம் ஆயிற்று. இப்போது விட்டோம் தான், சத்திரா, அம்மா. எனக்கு விஷ முடிந்து விட்டது. சத்திராவுக்கும் ஆயின் போவதை நினைக்கும் போதே வேண்டா வெறுப் பாக இருந்தது.

கிணையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கும் போது மணி ஏழாகி விட்டது. பதறி விட்டேன். ஒன்பது மணி ஆயினாக்கு ஏழரை மணிக்கு விட்டை விட்டுப் புறப் பட்டால்தான் சரியாயிருக்கும். ஆறு மணிக்கு எழுந்திருந்தாய்தான் என்னால்

ஏழரை மணிக்குப் புறப்பட முடியும். அதுவும் இவ்வாறுக்கு விஷ முடிந்து போப் போவிறதான் வெறு; கடவுளே! பக்கத்தில் சத்திரா இன்னும் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

சத்திராவுக்கு விட்டை மணிக்குப் புறப் பட்டால் போதும். ஆனாலும் அதற்காக இப்படியா எழுந்தான் வளா தங்குவது? உன்னை பார்த்திருக்கின்ற சத்தம் கேட்டது. சமன்பார் வாகனம் தவறு ஆரம்பித்தது. அம்மா காமமல் செய்து கொண்டுக்கிறான். பாவம் அம்மா! அவளுக்குக் காலை தாது மணிக்கப்பறம் தாக்கம் வராதது. ஒவ்வடியாகவே வாகன் பெருக்கி, கோலம் போட்டு, தண்ணீர் பிடித்து, பால் வாழி வந்து... அம்மா ஓர் இயந்திரம்!

சத்திராவை எழுப்பினேன். பவனிலாவம் உறுக்கினேன். மெதுவாக அதைத் துணிவித்தான். "ஏன் இன்னும் தங்குறியே மணி ஏழாகிடுங்கு!" என்றேன். சத்திரா பதறியெயில்லை. "அதான் என்ன?" என்று முன்கிவையே புரண்டு படுத்தான்.

"அதனால் என்னவா? அம்மா பாரு ஒண்டியா கஷ்டப்படுறா. எனக்கு இன்னிக்க ஆயின் ஐயின் பண்ணையும், தியும் உடலுக்குப் போகலாம்... எழுந்திரு" என்று சொல்லிக் கொண்டு மீண்டும் கழைக்கினேன். தாழ்விருந்த புடைவலனும் சரி செய்தேன். போர்வலன்ய எடுத்து மடித்து வைத்தேன். சத்திரா சமன்படவெயில்லை. "பின்ன என்னடி கட்டப் பண்ணாதிங்க" என்று கண்ணைக் கூடத் திறந்து பார்க்காமல் சொன்னான்.

"இப்ப எழுந்திருக்க போதியா இல்லைவா?" மணி ஏழரைவாருது. என்ன தாக்கம்? என்று சொல்லிக் கொண்டே அவை கண்ணைப் பிடித்து மேலே தாக்கி நான். அம்மா பாரு, காலை தாது மணிக்கு எழுந்து எல்லா வேலைகளும் செய்தா.

"அதுக்கு என்னை என்ன செய்து சொல்லுக? எனக்கு விட்டு மணிக்கு எழுந்து தான் எழக்கம்." மீண்டும் தந்தாக மூக்கு கணித்துப் படுத்துக் கொண்டு தூக்கத்தில் ஆழ முயற்சி செய்தான்.

எனக்கு எரிச்சல் ஏற்பட்டது. கட்டுப் படுத்திக் கொண்டேன். இவனை எழுப்ப முடியாதென்று நோன்றியது. அவரமாகக் கண்டது விட வந்தேன்.

மணி ஏழரையாகி இருந்தது இன்னும். படுக்கைவிருந்து எழுந்திருக்கவில்லை. அம்மா அதெல்லாம் கண்டு கொண்டதாகத் தெரிவிக்கலை இயந்திரமாக எனக்கு முயற் பாகக் கொடுத்து வைத்து, நட்புக் காதம் போட்டிருந்தான். வேக வேகமாகச் சாப் பிட்டேன். என் மனவி கைகளைத் திறை கொடுக்காமே ஆயின் போகேன்.

பதிலைத்து இருபது தானாவும் சத்திரா புதுப் பெண்ணாகவே இருந்தான்.

ஒரு தான் காலவரிலும் சீக்கிரம் எழுந்திருக்க வில்லை. அம்மாதிரிக்குக் கூட மி. ஏதவ வில்லை. மாணவரின் அவன் பள்ளிக் கூடத் தில் இருந்து வந்ததும் ஏதேனும் கனகப் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு படிக்க உட்கார்ந்து விடுகிறான். உபகாரத்துக்காக வேளும் சனமாய் உள்ளீடு நடைபயிற்சலை.

அம்மா சிரித்தாங்கவே காப்பி போட்டுக் கொண்டிருந்தான். நான் துத்திட்டு உட்கார்த்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஐந்தாண்டுக் கிழமை விடுமுறை யானதால் கோம்பலாக்கை கொட்டாமல் விட்டேன். சத்திராவு வேதா பரீட்சையென்று ஸ்கூலுக்குச் சென்றிருந்தான். அம்மா மணக்க மணக்கக் காப்பி தீட்டினான் என்னை

"அம்ம!!" என்று.

திரும்பினான். மனக்கூறு அறியப் புகை
மாக இருந்தது. இவள் இயல்பு எவ்வளவு
உறுதியுடையதோ, அவ்வளவு உறுதியுடைய
வாழ்க்கை வாழ்க்கை இருந்தது. இவள்
வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்தது. இவள்
எனக்கு உறுதியுடன் கொண்டு, உறுதியுடன்
இருப்போது என் பின்பு, உறுதியுடன் சென்று
போது என்னவோ செல்கது.

"என்னப்பா. கூப்பிட்டு அப்படியே பாத்திண்டிருக்கே என்ன விஷயம்?" என்றான்.

“மூட்டுப் பெண் விஷயத்திலே தப்பிப்
பண்ணிட்டுயோன்னு தோணறதும்தான்.”

“எதுக்காக அப்படிச் சொல்கிறே?”

“இதுபற்றி இப்போ இலங்கைப் போலீசுக்கேஜம்மா, மாட்டுப் பெண் உலக்குத் துருளைப் பண்ண வேண்டியதிருக்க, அப்பனுக்கு எல்லாம் பண்ணிண்டிருக்கே. ஒது மாட்டுப் பெண் வந்து கடற் கொஞ்ச நேரம் உக்காத்துக்கொண்டிருப்பாது,” சொல்லும் போது துக்கம் தொண்டையை அடைக்கக் கண்ணில் தீர் கொத்துக் கொண்டது எனக்கே.

அமுதுதான் போ! என்னடாதுன்னு பார்த்தேன்... இங்கா இப்படி மாத்தி போதே? பாவம் சின்னக்கு சிறிச அப்படித் தான் இருக்கும்; நாமதான் செஞ்சவா வறிக் குச் சீகாண்டு வாராதுங்க. சீ வேணும்னா பாரோன். இன்னும் கொஞ்ச தாளே கண் பிண்டா? டிஸை எப்படி மாத்தறேன்னு?

ஆம்மா பரப்பென்று சமையல் காரி
வங்கனாங்க கவனித்தவாறு பேசிக் கொண்
படுத்தினாள். சத்தேசமேயில்லை. ஆம்மா
கண்டிப்பாக மாற்றி விடுவாள் சத்திராவை.
தண்ணீர்பேய வாகவாமாக்கி எகயானும் ஆம்
மாவுக்கு இதில்லாக்கி ஒரு பொருட்டே
நினைவு.

19

வி. திருமதி அருங்குடி ஈ. வி. செகடர் துணிதல் விவரம்:

ம. வி. வரங்கும்போது, நிதிகும்போது, மார்ச்சும்போது அந்த
பஞ்சு மார்ச்சும் போது ஏற்பட்ட அளவுபாடு:

ம. வி. வினாயகரங்கம் தொட்டியான திருச்சி அருகில் உள்ளது.

வினா 107. அதுபற்றி அங்குள்ள வினா எண் 106-ல் அதுபற்றி —

மதுரை ம. வி. - கீழ்க்கண்ட தொழிலாளர் சங்கம் அமைந்த பின்னர்
தொழிலாளர் சங்கம் அமைந்து இதுவரையில் தொழிலாளர் சங்கம் வளர்ந்தது.

பிரகாசமான ஸ்பிக்ரு. 22. தீயிப் பிரகாசமும் ஒவ்வொரு துணுக்கு அவிவது விமர்சனத்திற்கும் வரிகளில் தரப்பட்டு விருமாதங்களுக்குப் பின் துலக்கம் மூன்றாவது ஓர் எண் தேதித் தெரிவிக்கப்படும். அவருக்கக் கலர் எ. வி. பிக்!

உதகமலர் ஸ்டேஷன் ஈ. வி. இராமசாமி அண்ணல் பக்கத்தில் நடந்தவதால், தலைவர் ஸ்டேஷன் ஈ. வி. பரேந்திர அனாதபாளையம் எழுந்தாரா? ஈ. வி. பரேந்திரபாளையம்

உதவன் வீட்டின் து. வி. இரத்தினத்தி புதின சுவர் ஈ. வி. பரித பெற்றது
புதுதல ஈ. வி. அவ வீட்டில் உதவன் தலையே?

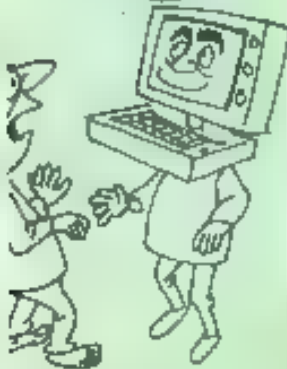
முக்கிய நபர்நாள் : ௨

- * தீங்குள்ள எழுதுவது அடக்க முடியாமல் தீர்ப்பை வரவழைக்க வேண்டும்!
- * விமர்சனம் எனில் கல்வியில் அரைப்பக்கத்துக்கும் மேல் குறுக்கு வரவில் பத்துப் பதினைந்து வரிகளுக்கு மேலும் அடங்க வேண்டும்!
- * எந்தத் தேதியில் எழுதுகிறீர்களோ அதந்த திகதியை கீழ்பத்திய கல்வி இதுவரை தலைவரங்குப் பக்கத்தில் கனல் தேதியைப் பத்தியை மட்டும் - ஒன்று வரிகள் - தீங்குள்ள எழுதுவ தானின் மீதம் புறம் பார்வையாக ஒட்டி ஆழப்ப வேண்டும்.
- * உரைமீது "உ.வி. - விபிபி பக்கங்கள்" என்று குறிப்பிடப்படும்.
- * பிரகாரத்துக்கு ஏற்றப்படாதவற்றைத் திருப்பி - ஏதாவது இலாகாது.

**பரிசு:
கலர்
டீ.வி!**

கம்ப்யூட்டர்

கவனம் என்ன
இது?
கம்ப்யூட்டர் வந்துவிட்டது!

தமக்கென
கணினிக்கும் சம்பாதிக்கும்
பரவு சொலவுக் கணக்கு வங்கதும்.

ரோபோவை இயக்கி
வாகனங்களைச் செலுத்தும்
மின்னணிகள், தீரில்
மண்ணில்.

கிரெடிட்டின் விவரம்
உடனடித் தொகை கொடுக்கும்.

தூக்கத்திலிருந்து
கணவுகளைப்
பிரித்தெடுத்து அதனிடம் தருவோம்.

ஒய்வொரு
கணவின் திறத்தையும்
கண்டுபிடித்துக் காரணம் சொல்லும்.

விந்நாளைக் கூடத்தில்
நம்
தூக்கங்களை வெடுத்துப் பார்த்து
யாருக்கு
எத்தன் தூக்கம்
பொருத்தும் என்று இருத்தம்
செய்யும்.

கண்ணீர்விட்ட,
புன்னகை செய்யக்
கம்ப்யூட்டருக்குத் தெரியாது.

எனவே
இவர்ப் நடவடிக்கை
ஒப்படைப்போம் அதன்வசம்.

வாருங்கள்
வாசனிலே தங்கக்காகக்
சாத்திடுத்து
முத்துவிட்ட
வாழ்க்கையிடம் கொஞ்சம்
பேசுவோம்
மனம்விட்டு!

அட்டே! என்னது?
வாழ்க்கையையும் கம்ப்யூட்டரே
எடுத்துக் கொண்டதா?

“நீங்கள் தானே சங்கர்?”
 “ஆமாம்... வாகுங்கள்...” என
 வரவேற்ற சங்கர் அருகிலிருந்த நாத்
 காலிசைக் காட்டினான்.
 வந்தவனுக்கு முப்பது வயதிற்கு
 தம். எப்பதாமாவும் திப்பாவும்
 அணிந்திருந்தான். தோன் பட்டை
 மிடுத்து தீன்: தோய்னாய் எப்
 தோய்யியது. நாத்காலியில் உட்கா
 ராமல் தயங்கியபடி நின்றான்.
 “பரவாயில்லை... உட்காருங்
 கள்!” என மீண்டும் சங்கர் உபய
 பித்து உட்காரத் செய்தான்.
 எனக்குத் தேர்ந்த ஊர் லாய்குடி.
 அதாவது உங்கள் மாமனார்
 ஊர்...
 சங்கர் மூகத்தில் விவப்பு தெரிந்
 தது. “என் மாமனார் ஊரா?” எனக்
 கேட்டான்.
 “ஆமாம்...”

சங்கர் உள்ளே திரும்
 பிப் பார்த்தான்.
 “யாழையும் கூப்பிட
 வேண்டாம்... முக்கிய
 மாக உங்கள்
 மனைவியைக்
 கூப்பிட்டு
 தீர்கள். நான்
 வந்ததே
 உங்கள்
 மனைவி
 வைப்பதே

கொல்லி

நிச் சில உண்மையைகள் சொல்லிப் போகத் தான்..."

"என் மனைவியைப் பற்றியா? மிஸ்டர்..." - சங்கரன் குரல் உயர்ந்தது.

"பதற்றப்படாமல் கேளுங்கள். இன்று உங்கள் மனைவி புகாவிட்டாள். மூன்று மாதங்கள் முன்பு திருச்சிக் கல்லாணி மண்டபத்தில் நீங்கள் தொட்டுத் தாலி கட்டியவன். அவளும் நானும் உலிக்கு உயிராகக் காதலித்தோம்... இதோ இருக்கின்றன அவன் எனக்கு எழுதிய காதல் கடிதங்கள்..."

தன் னையில் கையை விட்டுத் துழாவி 'ரப்பர் பாண்ட' போடப்பட்டிருந்த ஒரு கட்டுக் காகிதங்களை எடுத்து நீட்டினான்.

சங்கர் அவற்றை மேயோட்டாகப் படித்தபின் முகத்தைக் கவித்துக் கொண்டான். நாவல்களும் விவரிக்கலும் இரு இளைஞர்களின் மனத்தை எப்படி செல்லாம் பாதித்திருந்தன என்பதற்கு அந்தக் கடிதங்கள் எடுத்துக்காட்டு. நாகரிகத்தின் எல்லையை மீறிவிட்ட சில கொற்றொடர்கள் அருவருப்பைத் தந்தன.

இவ்வளவுதான்? இன்னும் இருக்கிறதா? எனக் கேட்டான் சங்கர்.

"இவ்வளவுதான்... எப்படி வெல்லாம் எழுதியிருக்கிறான். படித்தீர்களா...? என் மேல் அந்தனை பாசன் நன்னவன் பேரல் நடத்தவன் இப்போது உங்களைக் கல்லாணம் செய்து கொள்ள என்ன காரணம்? உங்கள் பதவி, பணம் சொத்து... நானைக் கேட்டுக்கொள்ளு பணக்காரன் கிடைத்தான்..."

"ஸ்டாப் இட்!" என எரிந்து விழுத்தான் சங்கர்.

"உங்கள் மனைவை எனக்குப் புரிந்தது. லாரி... நான்து நாட்கள் முன்னால் அவளைக் கொல்லியில் பார்த்தேன். முன்பு பழைய கரிமையில் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு விட்டேன்... திரும்பியவன் என்னைப் பார்த்து 'தீயார்?' எனக் கேட்டு விட்டான்... என்ன சாகசம் பார்த்தீர்களா?"

"அப்படியா?"

"ஆமாம் லாரி... எனக்கு அவன் வாழ்க்கையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. இந்தக் கடிதங்களை நான் எப்பொழுதோ ஆதித்திரப்பென்... நாய்கள் பழுவிய அந்த இனிய நாட்களின் சுவைவாக எவ்வளவு நினை... பாவ... பசும்பூக்காரி... என்னைத் தெரியுமோ போய் நடந்து என்னை வெறியனாக்கி விட்டான்... என் நினைவு உங்களுக்கும் வரக் கூடாது அல்லவா...? எச்சரிக்கத்தான் வந்தேன்."

"சரி... உங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டும்?" எனக் கேட்டான் சங்கர்.

"என்ன கேட்கிறீர்கள்?"

"இந்தக் கடிதங்களுக்கு என்ன விலை என்றுதான் கேட்கிறேன்."

"லாரி! 'பிளாக்மெயில்' செய்வது என்

"வாடகைக்கு வரப்போறவர் சொல் ததைப் பார்த்தால், அவரைச் சரியாக விசாரிக்காமல் நாம் அவரைப்பட்டு விட்டால் வாடகைக்கு விட்டுப்போய்னா கவனமாவாவிடுக்கு."

"அப்படி என்ன சொன்னார்?"

"நல்ல நான் பார்த்து காரணம் காய்ச்சிக் குடிக்க வந்தேனா சொல்லிட்டுப் போறாரு!"

— சகோத்தரன்.

ஒருத்தி: ஒன்று. உன் விட்டுக்காரர் தமிழ் நாட்டுல எத்தனை கட்டுவிறுக்கு அவரின் கொக்கைகள் என்னன்னு ஆராய்ச்சி செய்துவிட்டு இருந்தாபோ, முடிச்சிட்டாரா?

தோழி: இவ்வை. பாதி ஆராய்ச்சி வேலை அவரை பத்திவக்கார. ஆல் பத்திரிசிலே சேர்க்கிறபடி ஆலிடுச்சி!

— சிவாமணி.

"என் கையனுக்குக் கூச்ச கபாவம்!"

"அதுக்காக அவன் உ. வி. யில் சென்று வசிக்கிற பெண் முன்னாடி தனவ குளிருக்கு நின்று பெட்கப்படுத்த நல்லா திகிலே!"

— போடி. பரியவாரதி.

“இதோ பாகும்பா... சர்க்கர்... ஒரு படி
மாவு அளக்கிற அளவுக்கு உபஸ்
கொடு... போதும்...”

— ஏ. ஆர். வீரராமன்.

நோக்கம் இல்லை. அந்த எண்ணம் இரத்த
தால் அவனைத்தானே தேடிவிடுப்பேன்.
என்னைப் புறக்கணித்ததற்காக அவன்
வேதனைப்பட வேண்டும்.

“கும்... அன்று அன்றுவா... சர்க்கர் வேண்
டும்... மனம் புழுங்கி வேம்ப வேண்டும்.”

“ஆமாம் ஸார்... கடுக்காகச் சர்க்கர்
லிட்டார்கள்...” என்றான் வந்தவன் உற்சாக
மாக.

சர்க்கர் திரைமரம் மென்று பூராவளாகத்
திறந்தான். “கெரோட்” ஸ்பாட் டை எடுத்துக்
கடித்த சற்றைநேரம் பற்ற வைத்தான்.

“ஸார்... ஸார்!” என வந்தவன் திடைத்
துப் போய்ப் பதறினான்.

“அப்படியே உட்கார்!” என அதட்டி
னான் சர்க்கர்... அவன் என்னைக் காந்
னிட்டா ஏமாற்றினான்... ஒப்புக் கொள்கி
றேன்... ஆனால் நீ அவனை என்னைவளாகக்
காணிக் கிறாய்... என அப்ப திரைமரம்

யாக இருத்திருந்தால் - எப்படிப்பட்ட நிலை
யிலும் அவன் வாழ வேண்டும் எனத்தான்
தனைப்பாய். ஆனால் நீ ஒரு கயதலக்
காரன்! ஒரு குடும்பத்தின் நிம்மதியைக்
தவறக்க வந்த உக்கப் பாம்பு. தான் கழுத்
தைப் பிடித்துத் தன்னுடையதற்கு நீயே ஓடி
விடு...”

வந்தவன் மிண்டு போய் ஓடிய
போனான்.

சீரே விடத்த எடுகிற காவிரத் துண்டு
களைப் பொறுமைபாகப் பொறுக்கிக்
குப்பைக் கூடைலில் போட்டான் - சர்க்கர்.

குடும்பத்திற்கு முன் பகலானி எப்படி
இருத்திருந்தால் என்ன? இப்போது அவனும்
அவன் அண்ணன் சர்க்கரையானனும் அதிர்
போய் விவரமாக ஒத்துப் போய் இருக்கி
றார்கள்.

அவன் அண்ணனைப் பற்றி அகலுக்குத்
தெரியும்... அவன் கைகளில் இந்தக் கடி
தங்கள் விடைத்திருந்தால் தன்னையும் வழுத்
திகொண்டு பகலானியின் வாழ்க்கையையும்
அவகடாக்கியிருப்பான்.

பெரும் வந்த வெள்ளத்தை நடுத்த
அண்ணலாக - கருவிப் போன காவிரமாக
அவர்கள் தாம்பத்தியம் விளையாமல் - தன்
னாக் காக்க முடிந்ததே. இருவளையுமே
அனுமையாக அன்பர்கள் சர்க்கர் என்று அழைத்
தது இந்த விஷயத்துக்கு எவ்வளவு கதலி
காரம் இடக்கூடாது!

ஆண்ட வழுக்கு நன்றி சொன்னான் -
சர்க்கர் என்ற கெளரவஞர்.

சர்வதேச தரத்தில் வெளிவரும்
ஒரே பன்னாட்டுத் தமிழ் இதழ்

கூரியர்

தனி இதழ் ரூ. 2/-,
ஆண்டு தபால் சந்தா ரூ. 21/-
தமிழகமேங்கும்
ஏஜெண்டுகள் தேவை
தொடர்பு கொள்க:
யுனெஸ்கோ கூரியர்,
சென்னை-600 031.

வி. ஆர். - ராஜாஜி இரண்டுகளிடம் ஒட்டி ஆசனம்

சுதந்திரக் கட்சி பற்றி ஜவாஹர்லால் அடிக்கடி பேசினார். வி.ஆர். தமது பேச்சிலும் எழுத்திலும் இறையன் அருளை வேண்டுவது சகஜம். இதைப்போட்டி, "புதிய கட்சியின் மூத்த பாகஸ்தான் கடவுள்தான் போஜம்" என்று கிண்டல் செய்தார் நேரு. நிரும்பத் திரும்ப, "சுதந்திரக் கட்சி பணம்

வாழ்நாளிளவல்லாம் நீடித்த வாலிய நட்பு

காரர்களின் கட்சி" என்று நேரு வர்ணித்த போது, அதை விடப் பல மடங்கு அதிகமாகக் காங்கிரஸ், செல்வந்தர்களிடம் பண உதவி பெற்று வந்தது என்பதை மறந்து விட்டவராகக் காணப்பட்டார். நேருவால் பூசப்பட்ட இந்தக் கரிவை வி.ஆரும் அவரது சகாக்களும் துடைத்தெறியக் கணக்கற்ற நடவடிக்கையில் முயன்றனர். ஆனால் நேரு தொடக்கத்திலேயே இவ்வாறு கரி பூசி விட்டதால் அது நன்றாக ஒட்டிக் கொண்ட தூடன். மிகுந்த பாதகமாகவும் விளங்கியது. இவர்களையெல்லாம் நினைவு என்ன; எத்தனாகப் போராடுகிறார்கள் என்பதை புரிவிக்கலாம் என்று நேரு ஒருமுறை கூற, "எங்களுக்கு இருபத்தொரு அம்சத்திட்டத்தைப் படித்துப் பாருங்கள்" என்று பதிலளித்தார் வி.ஆர்.

ஆக, வாதப் பிரதியாதங்கள் வளர்த்தன. சில சமயம் நேரு பிடித்தான்; சில சமயம் அர்த்தமுள்ள வாதங்களாக விளங்கின; வேறு சில தருணங்களில் அதிவாயமான வாதங்களாக இருந்தன. ஆயினும் இருவருக்கு மிடையே இருந்த சகோதர பாசம் மாறவே இல்லை. சுதந்திரக் கட்சி உருவான பிறகு, ராஜாஜி முதல் முறையாக டில்லிக்கு விஜயம் செய்த போது, எழுபது வயதான இளைஞர் நேரு, இரண்டு மாடிகளைக் கிறகிடுவென்று ஏறிக் கடத்து, என்பத் தொகு வயதான வி.ஆர். தங்கியிருந்த இல்லத்துக்குள், "ராஜாஜி! நீங்கள் என் வளவு வாலிபத்துடன் விளங்குகிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்க வந்திருக்கிறேன்" என்று கூறியபடியே நுழைந்தார்.

நேரு - ராஜாஜி மோதல் என்பது வரத்தக்க விஷயம்தான். ஆனால் அது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. இருவருக்கும் இடையே வட்டியங்களும் அவற்றை அடைவதற்கான மார்க்கங்களும் தீண்ட காலமாகவே மாறுபட்டிருந்தன. ஆனால் சுதந்திரப் போராட்டம் என்ற பொதுதோக்குக் காரண

மாக அந்த மாறுபாடுகள் அடக்கி வைக்கப் பட்டிருந்தன. நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகும், உடனடித் தலைவர்கள், பிரிவினை, அது தொடர்பான பிரச்சனைகள் போன்றவை வலன்தை முழுவதுமாகக் கவர்த்து வட்டிய மாறுபாடுகளைத் தலையெடுக்க விடாமல் செய்தன. ஆனால் தாளா வட்டத்தில், ஆழ வேருன்றி இருந்த இடது சாரி-வலது சாரி எண்ணங்கள் பிளவை ஏற்படுத்தி, வி.ஆரையும் நேருவையும் ஒருவரை ஒருவர் எதிரிக்கும் நிலைக்குத் தள்ளியதில் வியப்பில்லை.

இந்த வட்டிய ரீதியான பிளவின் இயல்பையும் சுதந்திரத்தையும் சுதந்திரக் கட்சி ஆரம்பித்து இரு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ராஜாஜி விளக்கினார்:

மேம்பீரீட்டில் படித்து விட்டுத் திரும்பி வந்த நேரு, சோஷலிஸி சித்தனை உடைய வராக விளங்கினார். எல்லாவற்றிலும் தலை விட்டு, எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்துகிற அரசாங்கமானது, மக்கள் மீது சந்தோஷத்தைவும் வசதியான வாழ்க்கையையும் தனித்து விட முடியும் என்று அவர் நம்பினார். அவரது இந்த சோஷலிஸி சித்தாந்தத்தைக் காத்தியகாங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வற்புறுத்தியும் வந்தார். ஆனால் இதில் அவரால் வெற்றி பெற முடியவில்லை. பல காலம் சென்று, சுதந்திரம் வாங்கித் தந்தவர் என்ற கௌரவத்தை உடைய ஒரே மனிதராக அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்ற தருணத்தில்தான், அவருடைய காலத்துக்கு ஒய்வாக வட்டிய தோக்குக்கு அகிர்த்தம் அடித்து! அது காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையாகிற்று.

இதற்கு முழுமுதமாக, வி.ஆர். பாரம்பரிய அமைப்பே தொடர வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்; தொழிலதிபர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி நடந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்கிறார் என்றெல்லாம்

மொழுவேடப் போட்டிருக்கி
ருவறா வந்தவர், நன்றாய்
கிடன் பட்டவர் போலேயே.
என்று எப்படி சொல்றே?

பேட்டிக் கொண்டு வேறாம்
போட்ட வரைப் பார்த்துப்
'சூட் அபுட்' ஆகி எழுந்த
போயிட்டிருக்கிற!

— கீழே, அ. சதிரவேல்.

நேரு தமது நோக்கில் ஸி. ஆரைக் குறை கூறி
விமர்சித்து வந்தார்.

நண்பர் ராமராவின் உடல் நியை
மோசமாகி வந்தது. 1980 நவம்பர் இரண்டாம்
வாரத்தில் ஸி. ஆர். அவரைக் காணச்
சென்ற போது வந்திருப்பவர் இன்னார்
என்று அடையாளம் புரிந்து கொண்டு
ராமராய் புன்னகை புரிந்த போதிலும் அவர்
பேசிக் கொடும்பற்றதாக இருந்தது; சிந்தனை
தெளிவற்றதாக இருந்தது. ஸி. ஆரின் மனம்
கூடாந்து போயிற்று. ராமராவின் பழமை
களைப் புரத்தரதாசர் பாடல் ஒன்றைப்
பாடுமாறு கூறினார். அதைக் கேட்டுத் தமது
நண்பரின் கண்கள் ஒளி சிந்துவதைக்
கண்டார். பேசுவதை நிறுத்தி, கைகளைக்
கூப்ப முயன்றார் ராமராய். ஸி. ஆர். அதற்கு
உதவ. ராமராவின் முகத்தில் அமைதி
பட்டிருந்தது.

நண்பரின் மரணத் தருவாயில் அவர்
அருகிலேயே ஸி. ஆர். இருக்க விரும்பிய
போதிலும் உடனடி அழைத்தது. தட்ட முடிய
வில்லை. கத்திரிக் கட்சியின் கொள்கை
களை மக்களிடையே விளக்கிக் கூற, மேற்
கூக் கடற்கரையோர ஊர்களில் பல கூட்டங்
கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தன. நவம்
பர் 28-ம் நாள் ஸி. ஆர். பெல்காமிலிருந்து
போது. 'எல்லாம் முடிந்து விட்டது' என்ற
சொத்து சொல்கிறது. காரிய இரவெல்லாம்
பயன்பட்ட ஸி. ஆர். அநிலையில் பெங்
களுரை அனுத்தார். ஆனால் அதற்குள்

ராமராவின் தனம் நடந்து முடிந்து
போயிற்று. நெருப்பு இன்னும் கண்கள்
கொண்டிருந்த நிலைமையில் முறை வலம்
வந்தார் ஸி. ஆர். தன பூமியை விட்டு
வெளியே வந்த போது, அவர் வாய் ஒரு
சமஸ்கிருத கவோகத்தைக் கூறித் கொண்
டிருந்தது: "நெருப்பே! உனக்கு எவ்வா
பானதையும் தெரியும். எங்களைச் சரியான
மார்த்தத்தில் அழைத்துப் போ! எங்களைச்
கத்தப்படுத்து; பாபங்களிலிருந்து காப்
பாற்று! உங்களைக் கொஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்
கிறோம். நிரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக் கொள்
கிறோம்!"

24 தொது வயது ராமராவின் நட்பைக்
கேரீ. ஸி. ஆர். தமது பதினாலாவது
வயதில் ஒரு கடிதம் எழுதி அவர் அன்றைய
வைத்து விட்டு வந்தார். அப்போது ஆரம்ப
மான நட்பும் நெருக்கமும் அறுபத்தெட்டு
ஆண்டுகளாக உடையாமல், சிதறாமல்
நிலைத்து வந்தது. ராமராவின் மரணத்துக்
குப் பிறகு அந்த அன்பு தொடர்ந்தது.
மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு ஸி. ஆர். தமது
நண்பர் ராமராய் பெயராலும் ஆசிரியர்
டெவட் பெயராலும் பங்குளூர், சென்ட்ரல்
கல்லூரியில் ஓர் அறக்கட்டளை நிறுவினார்.
அவ்விதவார் பெயராலும் ஆண்டுதோறும்
ஒரு பரிசு, ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களில்
அசாதாரணத் தேர்ச்சி பெறும் ஒரு மாண
வனுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது
அறக்கட்டளையின் நோக்கம்.

தமக்கும் நவரத்த ராமராவிற்கும் இருந்த
நட்பின் தொடக்க கால நிகழ்ச்சிகளை
ஸி. ஆர். கயராஜுவாயில் தாம் எழுதிய ஒரு
கட்டுரையில் நினைவு கூர்த்தார். ராமராய்
காலமாகிய கையோடு எழுதப்பட்ட அத்தக்
கட்டுரையில் ஒரு பகுதி:

நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து பல நூல்
களைப் படித்தோம். கொல்லப் போனால்
ராமராவ்தான் அதிகமாக எனக்குப் படித்
தக் கான்னியப்பார். எங்கள் இருவரின் அவர்
நான் தேர்ந்த ரசிகர். அவருடைய ரசிகள்
உயரதரமானவை. மத்திரத்தால் கட்டுண்டது
போல அவர் காட்டிய வழியில் நான் சென்
றேன். எங்களை நட்பு இற கல்லூரிதொழ்
களுக்கு அநிசயமாகவும் மர்மமாகவும்
தொன்றியது. ஆனால் அதைக் கணக்க
முயலாமல் சகித்துக் கொண்டதுடன்,
வியத்து போற்றவும் செய்தார்கள்! நாங்கள்
இருவருமே எங்கள் உன்னத்துக்குள், 'வாழ்
நாளெல்லாம் இந்த நட்பு நீடிக்கும்' என்று
சத்தியம் செய்து கொண்டோம். அய்யாவற
கடைசி வரை நண்பர்களாக இருந்தோம்.
இரு உடல்களிலும் ஒரே ஆன்மா; ஒரே
உடலில் இரு உலீர்கள் என வாழ்த்தோம்."

(தொடரும்)

பரதம் அச்சத்தில் அச்சிடுபவர் ஸி. முரளி. பரதம் பங்கிடுகையில் பிறையெட் விவிடெட் சார்பாக
வெளிவிர்ப்பவர் ஸி. கைத்திராநம். ஆசிரியர்: டி. ராஜேந்திரம்.
முதலாம்: ரெய்கோர்ட் சாலை, கிண்டி, சென்னை - 600 923. போன்: நிர்வாகக் காரியாலயம்: 632843,
634127; ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 634162.
ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 100/-; வெளிநாடு: உப்பல் தபால் ரூ. 200/-; விமானத் தபால் ரூ. 400/-.
ஆயாநச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 52/-; வெளிநாடு: உப்பல் தபால் ரூ. 160/-; விமானத் தபால் ரூ. 360/-.

